

REVISIÓ DEL PLA GENERAL MUNICIPAL

FEBRER 2018

MEMÒRIA D'INFORMACIÓ URBANÍSTICA

TAULA DE CONTINGUT

1.	MEDI FÍSIC I ESTRUCTURA DEL TERRITORI	3
1.1	L'àrea funcional de la ciutat d'Eivissa	3
1.2	Fisiografia	8
1.3	Climatologia	9
1.4	Geologia i litologia	11
1.5	Capacitat agrological	13
1.6	Hidrografia superficial i subterrània	14
1.7	Sistemes naturals	16
1.8	Qualitat del paisatge	24
1.9	Riscos	26
1.10	Usos del sòl	33
2.	DEMOGRAFIA	35
2.1	Evolució de la població	35
2.2	Índex de pressió humana	36
2.3	Taxa de vinculació	37
2.4	Estructura de la població	37
2.5	Anàlisi per districte i secció	39
2.6	Origen i migracions	39
3.	HABITATGE	43
3.1	L'habitatge al municipi d'Eivissa	43
3.2	Evolució de les llicències d'obra major (1995-2001)	46
3.3	Sòl vacant al municipi d'Eivissa	50
3.4	Capacitat de població del PGOU 1987	51
4.	ACTIVITATS ECONÒMIQUES	52
4.1	Anàlisi per sectors	52
4.2	Activitats segons l'IAE	53
4.3	Agricultura i ramaderia	57

	4.4	Ocupació i atur	60
	4.5	Planta hotelera	62
5.		MEDI AMBIENT	65
	5.1	Contaminació atmosfèrica	65
	5.2	Residus	66
	5.3	Contaminació acústica	68
6.		EQUIPAMENTS	71
	6.1	Escolar	71
	6.2	Esportiu	72
	6.3	Sociosanitari	72
	6.4	Cultural	73
	6.5	Espais lliures públics	73
7.		PATRIMONI HISTÒRIC	76
8.		LA MOBILITAT I LES INFRAESTRUCTURES DE COMUNICACIÓ	78
	8.1	La mobilitat de la ciutat d'Eivissa i la seva condició de capitalitat	78
	8.2	El sistema viari d'Eivissa	79
	8.3	La mobilitat en el centre històric	84
	8.4	El transport públic	84
	8.5	La xarxa pels vianants	87
	8.6	El sistema d'aparcaments	89
	8.7	El port d'Eivissa	89
9.		INFRAESTRUCTURES DE SERVEIS URBANS	94
	9.1	El proveïment d'aigua	94
	9.2	El sanejament i la recollida d'aigües pluvials	100
	9.3	Les energies renovables	105
	9.4	Energia elèctrica	106
	9.5	Els combustibles líquids	109
	9.6	El gas natural i el GLP	109
	9.7	Telefonia i telecomunicacions	109
	9.8	Enllumenat públic	110
10.		AUTORIA	111

MEMÒRIA D'INFORMACIÓ URBANÍSTICA

1. MEDI FÍSIC I ESTRUCTURA DEL TERRITORI

1.1 L'àrea funcional de la ciutat d'Eivissa

El terme d'Eivissa es localitza al costat sud-oriental de l'illa, té una forma triangular i limita principalment amb els termes de Sant Josep a l'oest i Santa Eulària al nord encara que també en una estreta franja al nord limita amb el municipi de Sant Antoni.

El municipi d'Eivissa és el més petit de l'illa d'Eivissa amb una extensió aproximada de 1.063 hectàrees, la qual cosa suposa un 1,87 % del total insular. Aquest fet suposa que dins el terme municipal s'hi donin un nombre limitat d'ambients i zones diferents. La població al desembre de 2015 és de 49.970 habitants. Això dona lloc a una densitat de 4.700 hab/km².

La costa del municipi d'Eivissa s'estén al llarg d'onze quilòmetres entre la platja d'en Bossa al sud, que comparteix amb el municipi de Sant Josep, i platja de Talamanca al nord. Gairebé tot el litoral es troba urbanitzat i cal destacar la presència del port d'Eivissa, origen de la localització de la ciutat i de titularitat estatal.

Tal com es descriu al Pla Territorial d'Eivissa i Formentera, el municipi d'Eivissa forma part de l'àrea funcional més important de l'illa, on es concentra el 40 % de la població. Al PTI es defineixen les àrees funcionals com àrees d'ús predominant residencial-turístic, d'importància supramunicipal i que, si bé estan formades per diversos nuclis, aquests funcionen com una sola entitat. Són àrees que s'organitzen entorn a una capçalera funcional, de la qual depenen els nuclis satèl·lits en matèria d'equipaments i serveis. L'ús predominant del sòl és urbà i els intersticis entre aquests desenvolupaments urbans estan sotmesos a una gran pressió urbanística.

L'àrea funcional d'Eivissa està formada pel nucli d'Eivissa i una sèrie d'assentaments satèl·lits que depenen de l'anterior. Aquest sistema dinàmic funciona com a gran ciutat on els diferents components es complementen uns amb els altres en béns, serveis i equipaments públics. Els nuclis satèl·lit són els següents:

- Platja d'en Bossa, localitzat a l'oest de la franja litoral de la ciutat d'Eivissa i pràcticament connurbat a Vila.
- Sant Jordi de ses Salines i sa Carroca, situats entorn a la carretera que comunica Vila amb l'aeroport.
- Es Puig d'en Valls, situat en les proximitats de la segona ronda de la ciutat d'Eivissa, entre els eixos viaris que comuniquen Vila amb Sant Antoni de Portmany i Santa Eulària des Riu i els nuclis de Can Negre, Can Cabrit i Cas Corb.
- I Jesús, situat al nord-est de la badia d'Eivissa entorn a la carretera que comunica Vila amb Santa Eulària des Riu, més els petits nuclis d'aquesta entitat de població (ca na Negreta, can Pep Simó...).

En definitiva abraça la totalitat del terme municipal d'Eivissa, part important dels pobles de Sant Francesc de s'Estany, Sant Jordi de ses Salines, Puig d'en Valls, Jesús i una petita part del poble de Sant Rafel de sa Creu.

Les relacions bàsiques existents en el territori, principalment les relacionades amb els desplaçaments diaris per motiu laborals o d'accés a equipaments i serveis, posen de manifest l'existència de l'àrea funcional formada entorn a Vila.

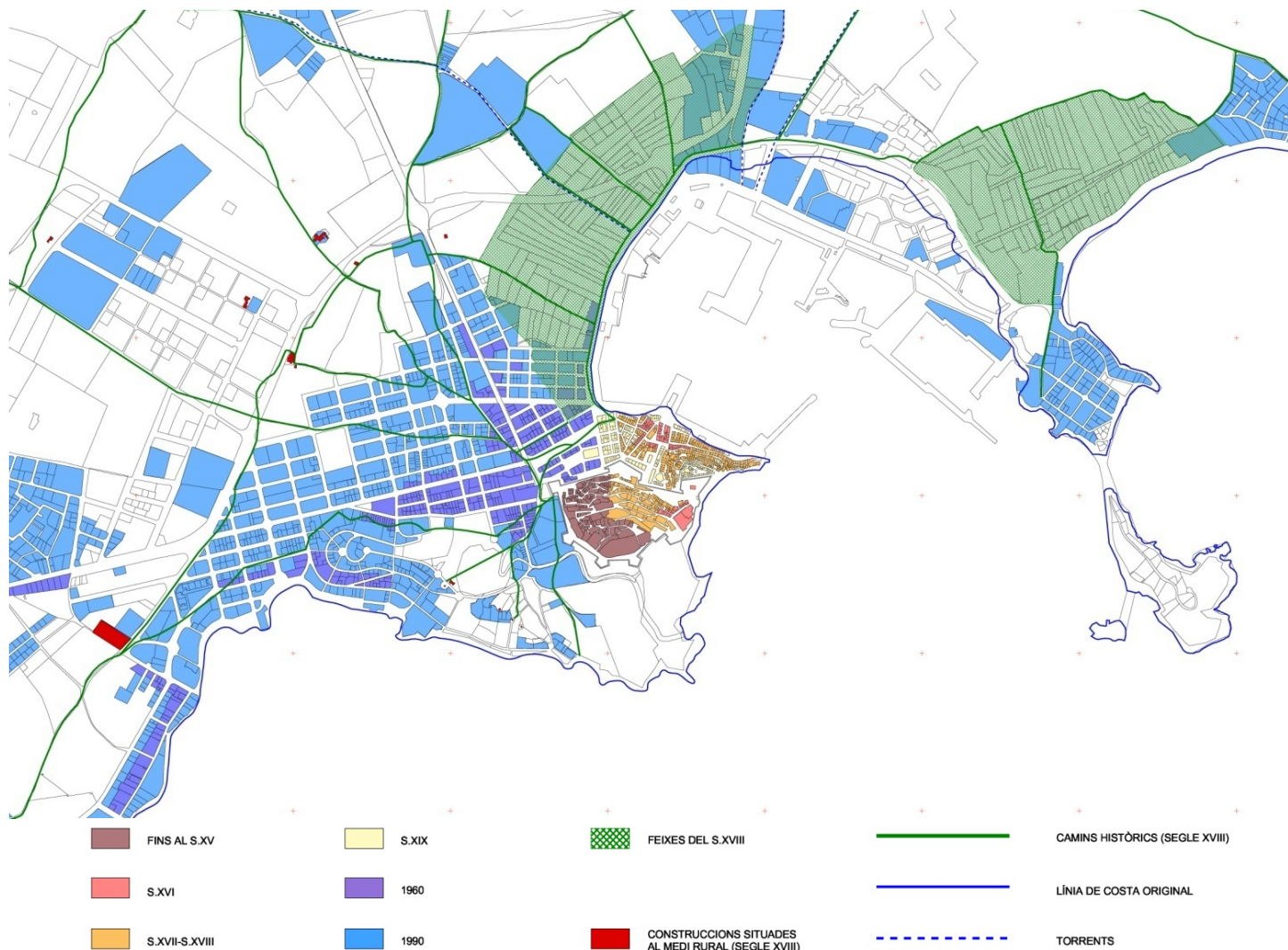
Les petites dimensions de l'illa, la presència de la principal ciutat del sistema urbà, la llarga tradició turística de la ciutat d'Eivissa, les funcions derivades de la seua capitalitat, la centralitat de la ciutat d'Eivissa derivada de l'estructura radial de la xarxa viària, de la presència del port de passatgers i mercaderies i de la proximitat a l'aeroport convergeixen en la configuració d'aquesta àrea com a la principal zona de desenvolupament urbà i econòmic de l'illa.

Com a contrapunt a aquestes potencialitats, els principals problemes existents en aquesta àrea territorial estan molt lligats a la gran transformació que ha sofert a causa dels forts ritmes de creixement demogràfic i urbanístic generats per l'especialització turística de l'illa, convertint una àrea on l'ús agrari era majoritari en una àrea en la qual predominen els usos urbans (residencial, turístic, industrial, comercial, equipaments, infraestructures...), amb la qual cosa s'ha donat lloc a una sèrie de disfuncionalitats.

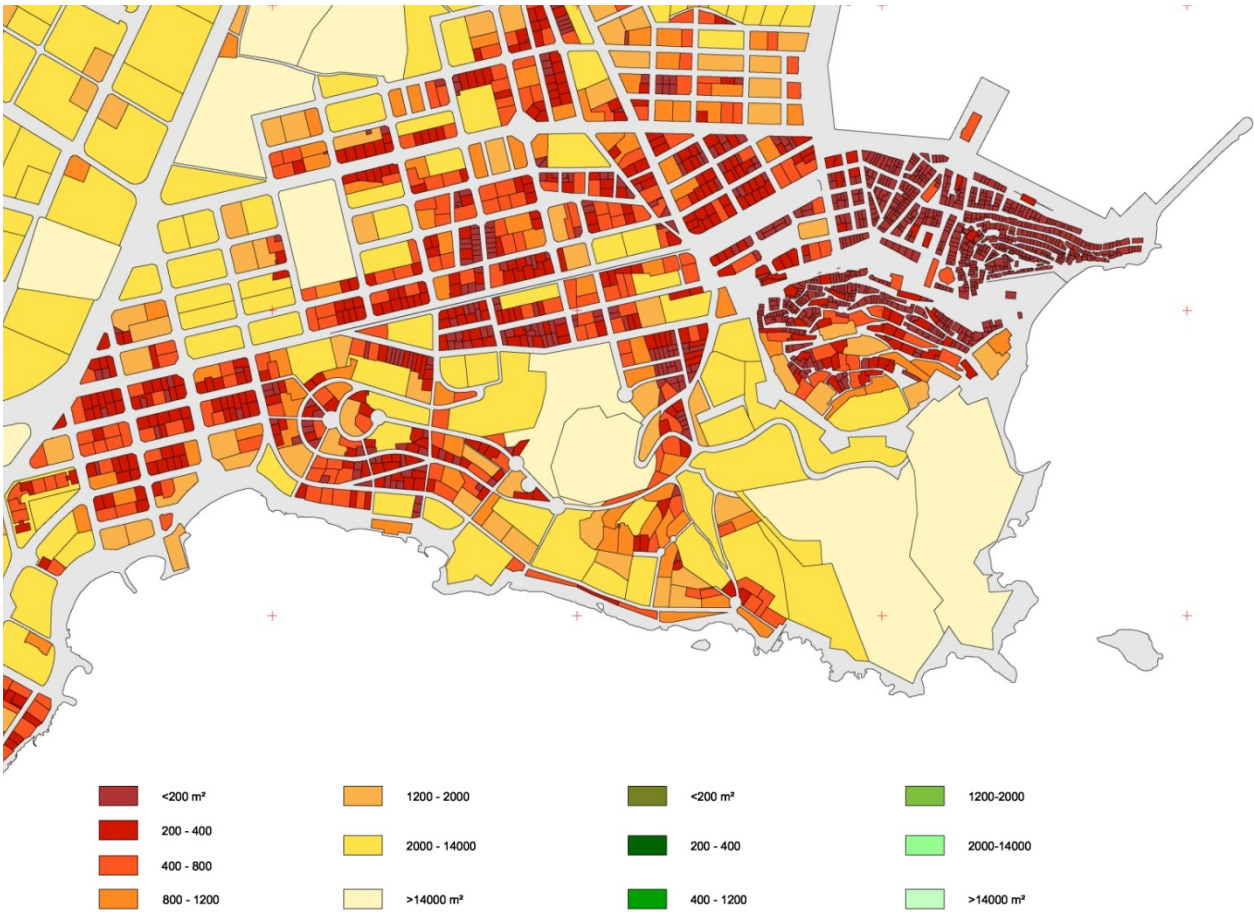
El desenvolupament urbà aliè, en molts casos, a la normativa urbanística i falta de gestió del sòl rústic han contribuït a la implantació desordenada de naus industrials i comercials entorn a les carreteres més importants (accés a l'aeroport, carretera a Sant Antoni de Portmany i carretera a Santa Eulària des Riu) donant lloc a vertaders polígons industrials i concentracions menors que s'entremescen amb usos residencials i agraris. També cal citar la presència de nombroses esteses aèries d'electricitat i telèfon, l'existència d'unitats urbanístiques no executades que es converteixen en abocadors ocasionals de fems.

Per altra banda, s'ha produït entorn a Vila una proliferació d'assentaments residencials i disseminats desordenats deficientment dotats en infraestructures i equipaments. Aquest tipus de creixement suposa la degradació paisatgística de l'entorn i l'agreujament dels problemes ambientals, entre ells, la sobreexplotació dels aqüífers, la contaminació d'aqüífers per falta de sanejament, la contaminació acústica i la contaminació marina per efluent de depuradores, entre d'altres.

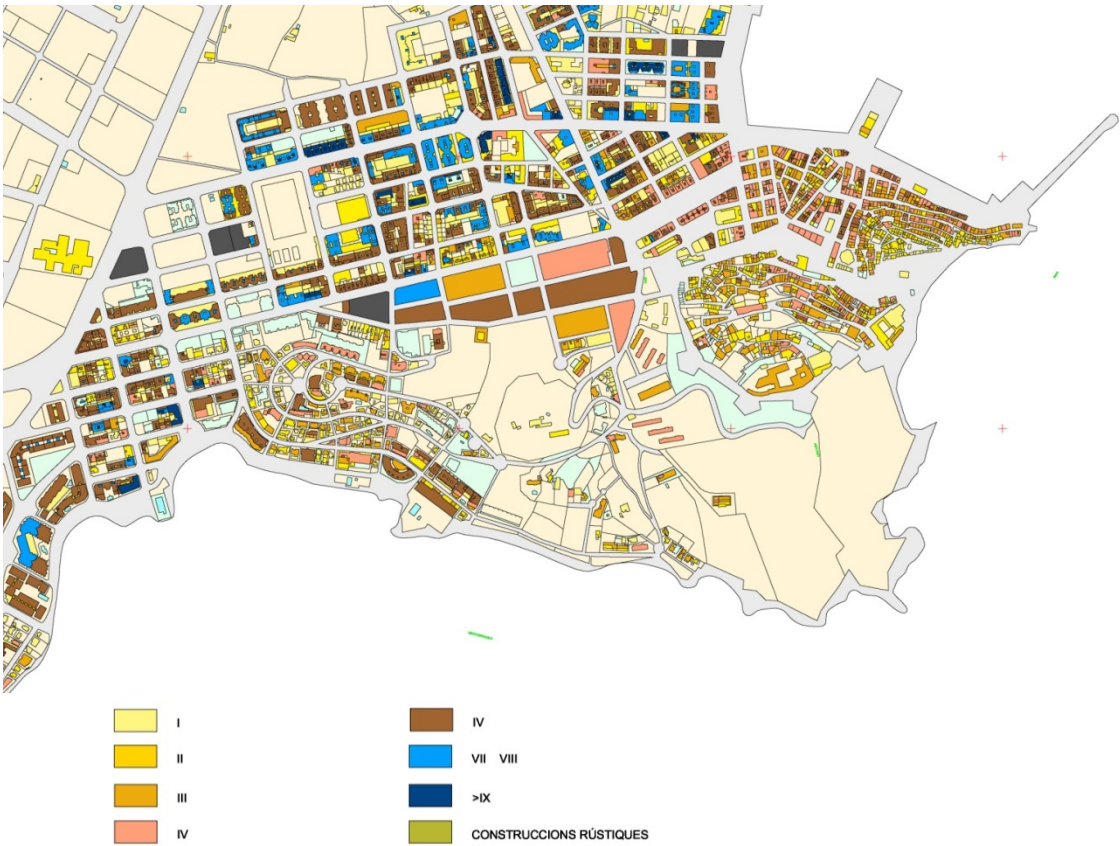
En darrer lloc, cal esmentar que en aquesta àrea es troba la via d'accés entre la ciutat d'Eivissa i l'aeroport, que és un dels eixos més conflictius de les illes.

Evolució urbana (font: elaboració pròpia).

Analisi del parcel·lari urbà per superfície (font: elaboració pròpia sobre Cadastre).

Alçada de l'edificació (font: elaboració pròpia sobre Cadastre).

1.2 Fisiografia

Fisiogràficament es poden distingir al municipi d'Eivissa dues parts ben diferenciades. Per una banda, ocupant tota la part oriental, tenim una planura al·luvial, lleugerament inclinada cap al mar que rep el nom de Pla de Vila en la qual l'únic relleu d'importància és el que dona lloc a la localització del nucli de Dalt Vila, de quasi cent metres d'altitud i situat estratègicament per al control del port.

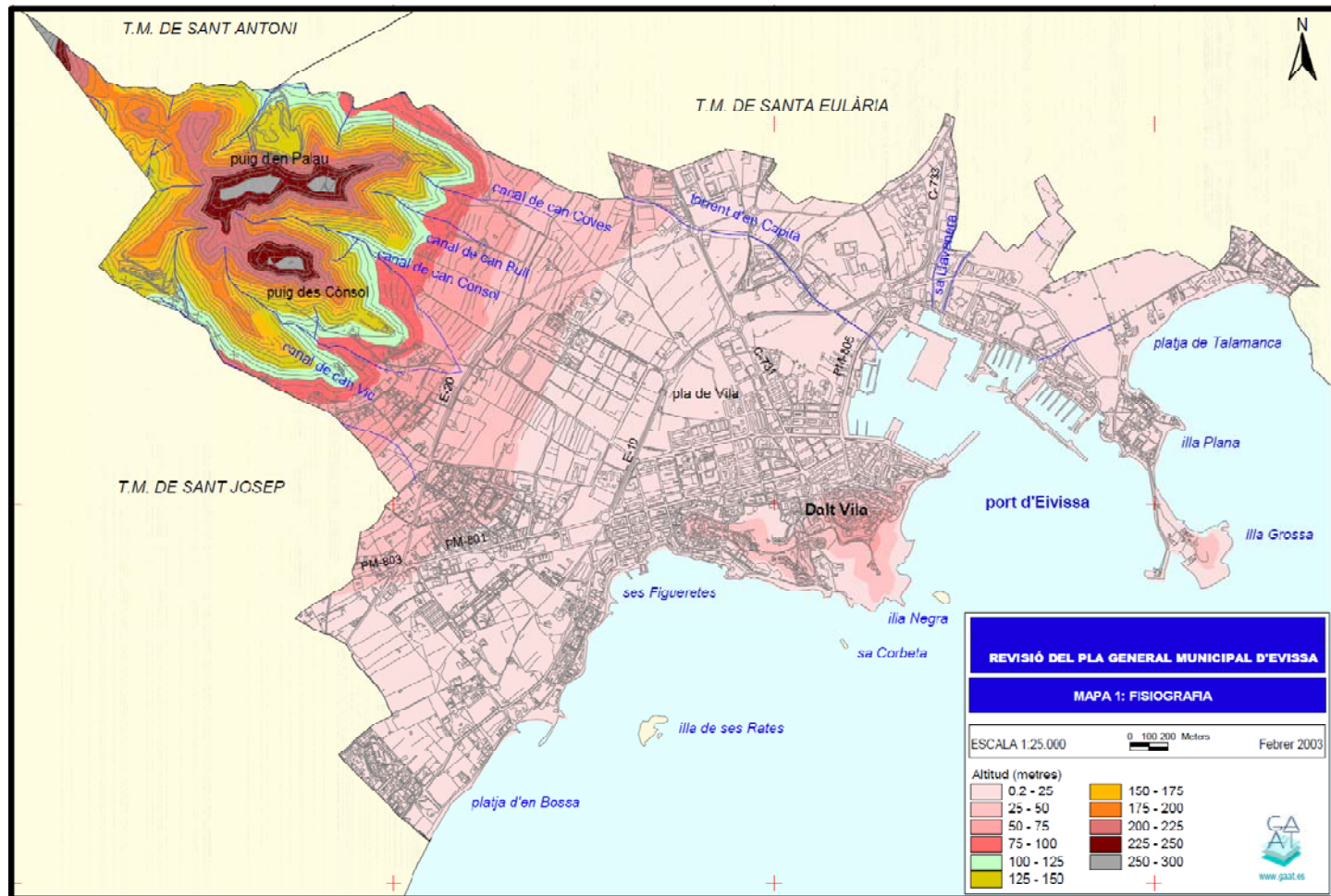
Aquesta plana és el resultat de les aportacions al·luvials arrossegades pels torrents i fins temps molt recents va constituir una àrea semi-pantanosa, progressivament sanejada - almenys des dels temps islàmics - i convertida en l'horta de la ciutat, ses "Feixes".

D'altra banda, al vèrtex occidental del triangle que conforma el municipi trobem una sèrie d'alineacions muntanyoses i de tàlvegs, entre els que podem destacar la serra de la Granada i la serra de can Jaume (304 metres d'altitud) en la partió amb el municipi de Sant Antoni, el pujol de can Codolar (204 m), el puig d'en Palau (258 m), el puig des Cònsol (259 m), el puig de Ca n'Escandell i la serra de can Fita (197 m).

Aquestes elevacions formen part de l'arc de turons de menys de 300 metres d'altitud que limita la planura al·luvial des del nord del Pla de ses Salines al sud-est fins al Cap Martinet al nord-est amb una interrupció dels turons en el centre nord, per on es prolonga el Pla de Vila.

La franja costera del terme municipal d'Eivissa abraça des de la platja de Talamanca a la d'en Bossa, amb una cadena de petits illots de gran interès paisatgístic: l'Escull Daurat, es Surets, sa Corbeta, ses Illes Negres, Illa de ses Rates, es Daus i es Malvins. La costa es pot dividir en les següents subzones, a part dels illots:

- a) **Badia de Talamanca.** Tram de costa baixa ocupada per una àmplia zona humida que en gran part ha desaparegut per la urbanització. Correspon a una costa en expansió. Constituït per una extensa esplanada que actuava com a conca de rebliment arreplegant les aportacions fluvials i marines. Gràcies a l'aportació de material sedimentari s'afavoria l'avanç de la línia de costa cap al mar.
- b) **Promontori de la ciutat d'Eivissa,** és un tram de costa penya-segada de mitjana altura, amb parets molt verticals i amb algunes platges encaixades de còdol, de petites dimensions.
- c) **Platja Figueretes - d'en Bossa.** És un tram de litoral dominat per la costa baixa amb platges d'arena. Els sistemes dunars i el bosc litoral han desaparegut degut a la urbanització.

Les màximes pendents, superiors als 20°, es donen a les serres occidentals. Pendents importants, entre 10 i 20° apareixen també a la zona de Dalt Vila i a la zona de l'illa Grossa. En canvi la major part del terme, on es localitza la major urbanització, presenta pendents inferiors als 5°.

1.3 Climatologia

La situació geogràfica d'Eivissa en la Mediterrània occidental condiciona un tipus de clima que es veu afectat per dos tipus dominants de circulació atmosfèrica. Per una banda, la circulació dominada pels vents provinents de ponent, característics de les latituds mitjanes durant els mesos d'hivern, que porten una successió de fronts nuvolosos, i per altra la que prové de la zona subtropical, amb altes pressions i escasses precipitacions i normalment de caràcter convectiu.

Les dades que hem utilitzat en aquest apartat per a caracteritzar el clima del terme d'Eivissa les hem obtingut de l'estació situada a la central tèrmica.

Les dades s'han calculat amb les mesures preses durant el període 1981-2010. Per tant es tracta d'un període suficientment extens com per procedir a definir el clima mínimament.

1.3.1 Precipitaciones

La majoria de les precipitacions es donen en forma de pluja, i només una petita part es dona en forma de neu o de calabruix. La precipitació mitjana anual per al municipi d'Eivissa és de 412 mm.

Com es comprova a la taula adjunta i al climograma el repartiment d'aquestes precipitacions queda lluny d'un repartiment uniforme al llarg de l'any. Es comprova que el màxim de precipitacions es dona a la tardor, mentre que el mínim, molt acusat, apareix als mesos d'estiu. El màxim s'assoleix al mes d'octubre amb 58 mm, però la principal característica del climograma ve donada per l'etapa de sequera estival, característica molt freqüent del clima mediterrani. El mínim anual es dona al mes de juliol amb una xifra que amb prou feines arriba als 5 mm.

	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	set	oct	nov	des	Any
mitja	37	36	27	31	27	11	5	18	57	58	53	52	412

Precipitacions totals (1981-2010). Font : Agencia Estatal de Metereología

1.3.2 Temperatures.

Les temperatures són les pròpies del clima de la mediterrània, temperatures suaus durant els mesos d'hivern on les mitjanes no baixen dels 10 ° i altes en els mesos d'estiu, accentuant la sequera provocada per la manca de precipitacions durant aquests mesos.

A les següents taules es presenten les temperatures mitjanes de cada mes per a l'estació de l'Aeroport.

	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	set	oct	nov	des
T mitja	11,9	12,1	13,7	15,6	18,6	22,6	25,6	26,3	23,8	20,2	15,9	13,1
T màxima	15,7	15,9	17,7	19,7	22,7	26,8	29,7	30,3	27,7	24	19,6	16,7
T mínima	8,1	8,3	9,6	11,4	14,6	18,4	21,4	22,2	19,9	16,5	12,3	9,5

Temperatura mitjana (1981-2010). Font : Agència Estatal de Metereologia

1.3.3 Vents

Els vents predominants a l'hivern són els de component oest, i a l'estiu els de llevant. Les ràfegues màximes superen a vegades els 100 km/h generalment de direcció O o NO. Ocasionalment a l'hivern bufen vents de component polar, freds i secs, que exerceixen un efecte dessecant a l'illa.

Les freqüències anuals en tant per mil de direcció i velocitat del vent i velocitat mitjana (km / h) per direccions, durant el període 1996-2001, es reflecteixen a la taula següent:

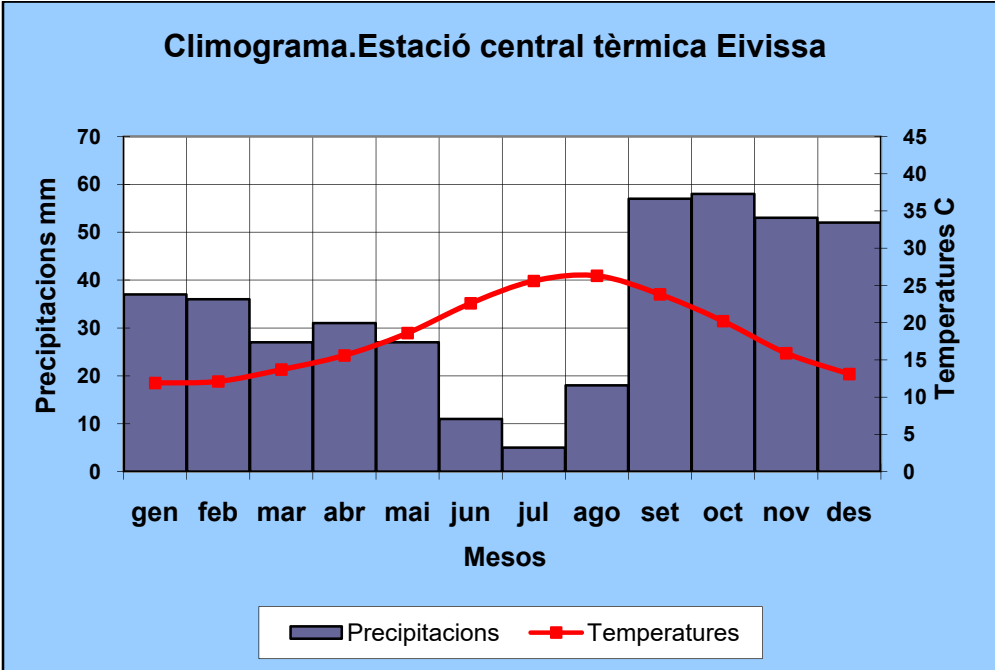
Km/h	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	TOTAL
0-10	85	56	62	25	45	135	57	173	638
10-20	13	38	107	17	6	49	52	29	311
20-30	1	6	7	1	1	2	21	8	47
30-40	0	0	0	0	0	0	2	1	3
40-50	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Total	99	100	176	43	52	186	132	211	999
Vel. Mit.	5.5	9.8	11.6	9.2	6.1	7.8	12.1	6.7	8.7

Freqüència anual de direcció i velocitat del vent. Font : Ecoauditoria.

1.3.4 Climograma

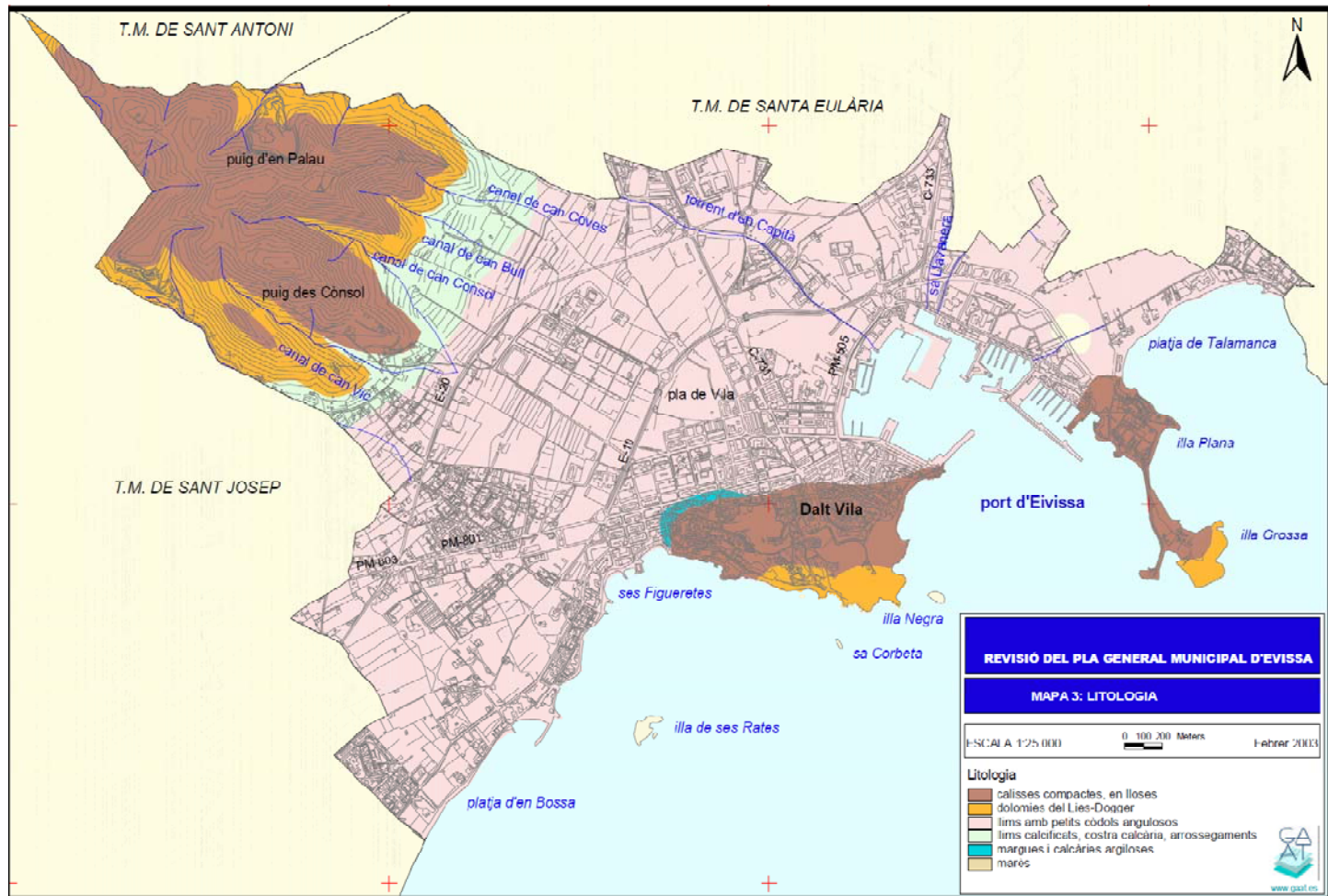
Per acabar de perfilar el clima de la zona d'Eivissa, es presenta tot seguit un climograma. El climograma presenta el màxim de precipitació a la tardor i el mínim a l'estiu, i unes temperatures molt suaus durant l'hivern i caloroses durant l'estiu. Aquest fet provoca l'existència d'un dèficit hídric important durant els mesos de juny, juliol i agost, característica molt habitual a la regió de clima mediterrani.

Climograma.

1.4 Geologia i litologia

L'illa d'Eivissa, baix el punt de vista geològic, suposa una prolongació del geosinclinal bètic i el seu emersió va tenir lloc durant els plegaments alpins. És significatiu el fet que no es troben en l'illa materials més antics que els mesozoics. Pot considerar-se també com una prolongació de la serra de Tramuntana de Mallorca, amb la seva mateixa complexitat encara que amb relleus menys abruptes.

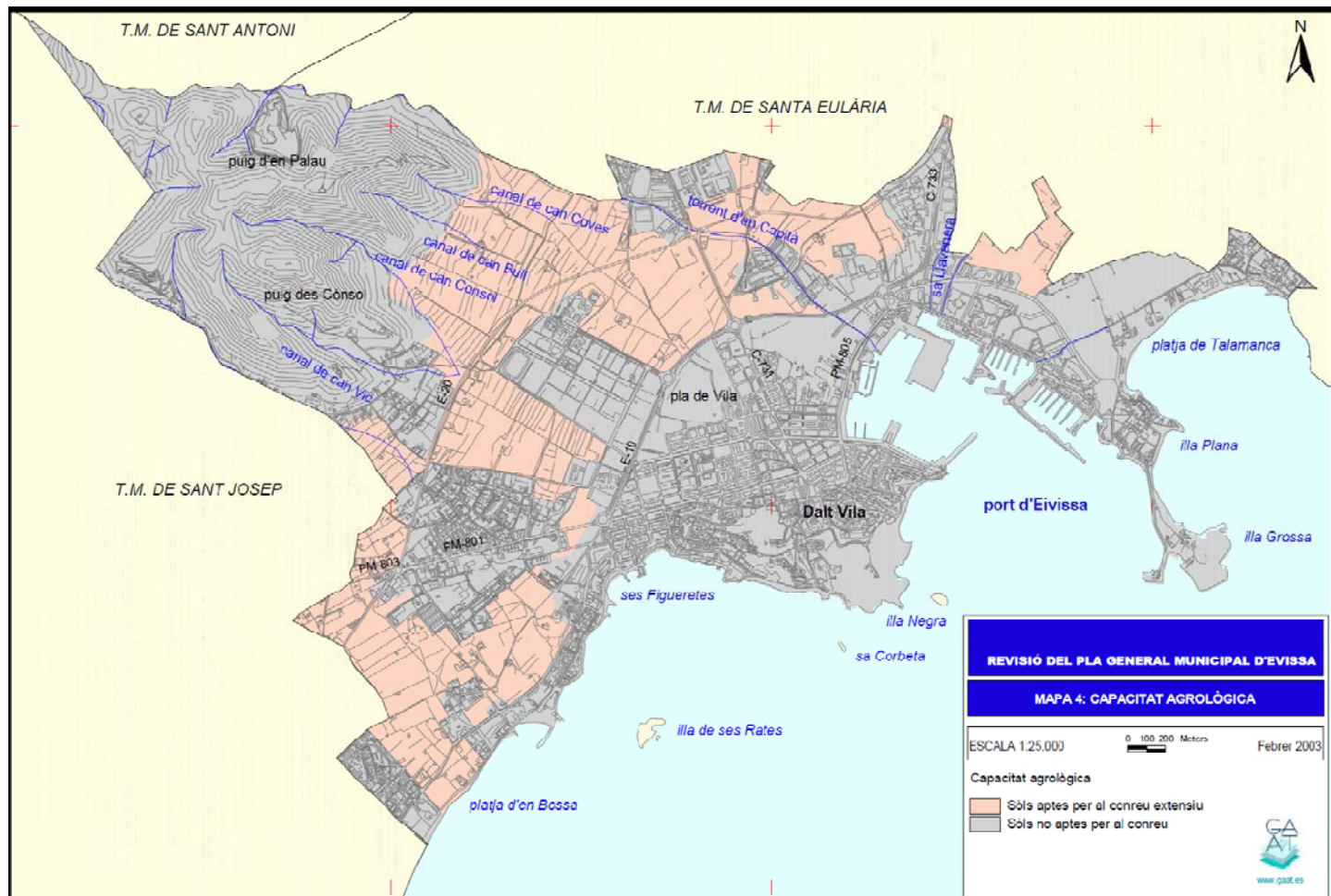

En termes generals, i a la vista de la cartografia elaborada pel map geològic d'Espanya a escala 1:50.000, elaborat per l'Institut Geològic i Mineo d'Espanya al terme d'Eivissa són presents les següents litologies:

- Els llims amb petits còdols angulars: és la litologia que ocupa major superfície (63,10 %). Es tracta de materials al·luvials quaternaris que constitueixen amplis dipòsits a la zona del pla de Vila.
- Les calcàries compactes en lloses: es tracten de materials juràssics disposats en forma de lloses de 10 a 50 cm de gruix. La seva potència és de 150 metres. Ocupen un 22,82 % del terme i es localitzen a les serres occidentals del terme i als dos afloraments calcaris que constitueixen els extrems del port d'Eivissa: Dalt Vila i l'illa Plana-illa Grossa.
- Les dolomies i calcàries dolomítiques del Lies-Dogger: ocupen un 8,13 % del terme a les mateixes localitzacions que les calcàries juràssiques. Es presenten de forma massiva o en bancs de 30-70 cm de gruix. La seva potència és de 75 metres. A vegades presenten intercalacions de margues i calcàries argiloses.
- Llims calcificats, crosta calcària, arrossegaments: es tracta de materials quaternaris localitzats al peu de mont de les serres occidentals. La crosta calcària té una gruix de 10-30 cm però pot assolir fins un metre. Ocupen el 5,68 % del terme.
- Les margues i calcàries argiloses ocupen una petita extensió al peu de Dalt Vila.
- Marès: hi ha un petit aflorament al port d'Eivissa, prop de l'illa Plana.

1.5 Capacitat agrològica

El mapa de capacitat agrològica s'ha elaborat també a partir de les dades recollides a l'Informe Temàtic num. 2, sobre el medi físic, elaborat per a les Directrius d'Ordenació del Territori. La capacitat agrològica del sòl s'estableix en base a dos paràmetres fonamentals: la capacitat de producció del sòl i el risc de pèrdua d'aquesta capacitat segons el sistema d'explotació emprat.

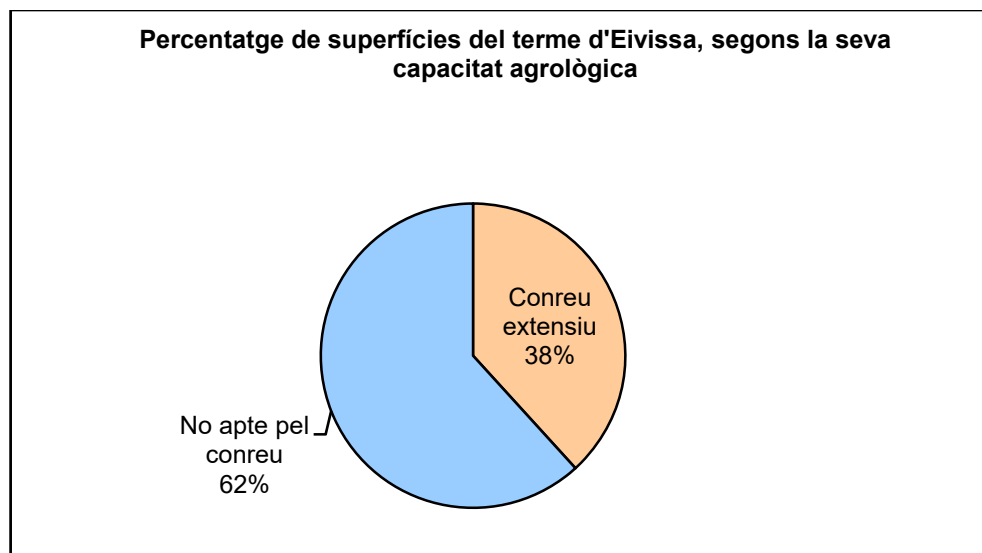
Per a mesurar la capacitat productiva del sòl s'utilitzen: la pluviometria, la temperatura, la profunditat del sòl, la textura, la permeabilitat, la pedregositat i la salinitat. Quan al risc de pèrdua d'aquesta capacitat productiva, es tenen en compte el pendent del terreny i l'erosió aparent.

En el mapa de capacitat agrològica apareixen quatre grans classes:

- 1) **Sòls aptes per al conreu intensiu:** són sòls aptes per aplicar sistemes d'explotació intensius.
- 2) **Sòls aptes per al conreu extensiu:** són sòls en els quals es poden aplicar sistemes d'explotació extensiva permanent o qualsevol altre sistema d'intensitat menor.
- 3) **Sòls aptes per al conreu ocasional:** són sòls que admeten sistemes d'explotació que van desde el laboreig ocasional a la producció forestal.

- 4) **Sòls no aptes per al conreu o improductius:** són sòls no apropiats per a l'explotació agrícola però poden ésser explotats baix sistemes de pastoratge, producció forestal o reserva natural.

Al municipi d'Eivissa trobam tan sols dues de les classes. La número 2 que ocupa les zones de la plana al·luvial no ocupades per la urbanització. Suposa un 38 % de la superfície del terme. La número 4 que ocupa tota la zona muntanyosa del terme i les zones urbanitzades de la plana al·luvial, suposa un 62 % de la superfície del terme.

Capacitat agrològica del terme d'Eivissa.

Font: Mapa de Clases de Capacidad Agrológica. Ministerio de Agricultura

1.6 Hidrografia superficial i subterrània

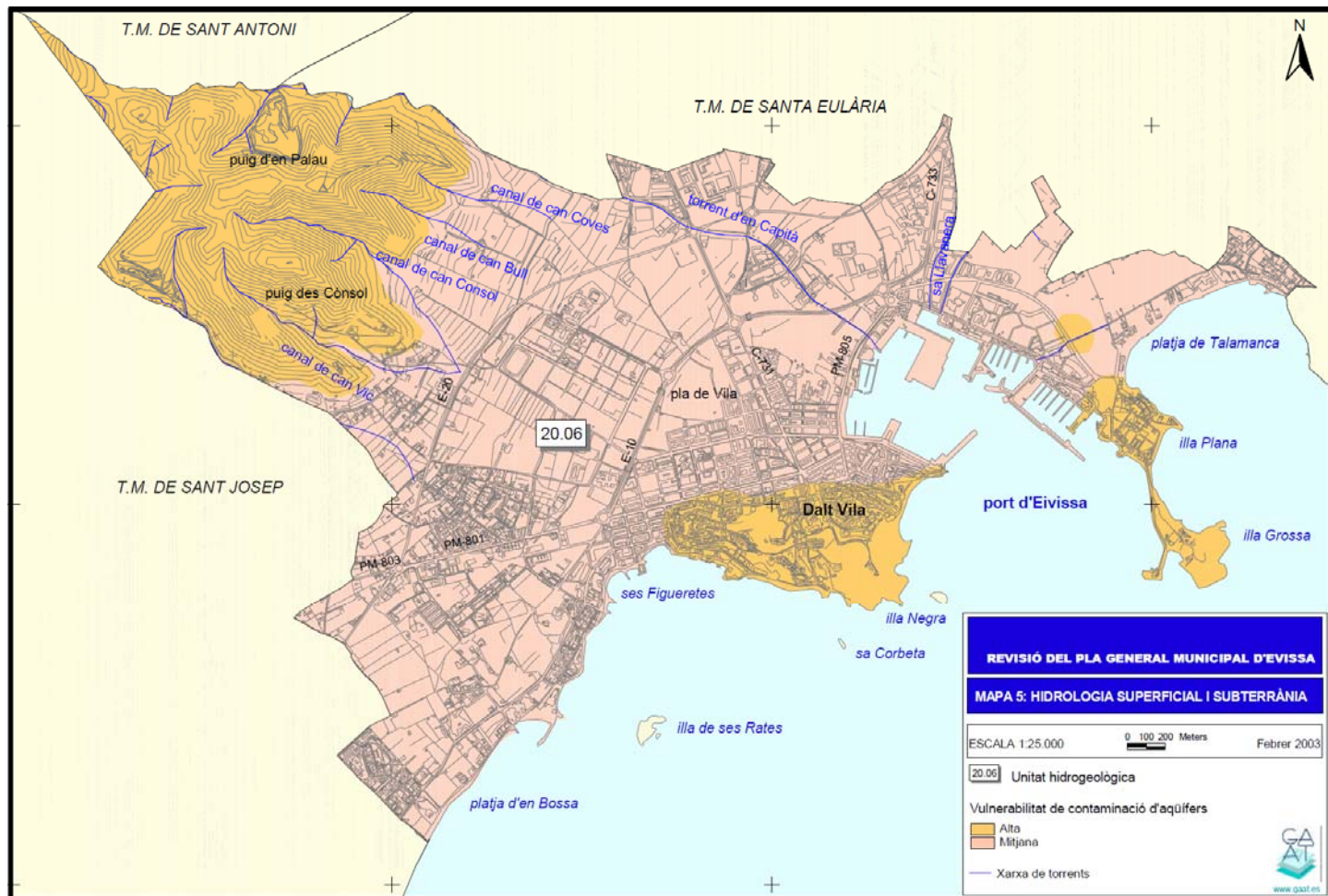
En aquest apartat s'analitzaran els principals trets definidors de la hidrologia superficial del terme d'Eivissa, a l'hora que s'identificaran les unitats hidrogeològiques. Relacionat amb aquest darrer tema també es farà especial menció al risc de vulnerabilitat dels aquífers.

1.6.1 Hidrologia superficial

Cal distingir entre els cursos que provenen de les serres del nordoest i els que provenen del nord.

En el primer cas les disposicions nordoest-sudest dels principals relleus del terme determina que únicament cinc canals dels que drenen les serres vessin les seves aigües al denominat pla de Vila, on es troba la ciutat. Es tracta del canal de can Vic, el canal de cas Cònsol, el canal de can Bufí, el canal de can Coves i el torrent d'en Capità.

L'aigua només circula per aquests canals en ocasió de pluges importants, tal com es característic del règim mediterrani. De tots els canals el més important és el torrent d'en Capità ja que es pot seguir el seu curs fins a la desembocadura al port d'Eivissa. La resta de canals desemboquen al Pla desapareixent el seu rastre a la cartografia.

En el segon cas les aigües provinents del nord desemboquen al port d'Eivissa pel torrent de sa Llanera, el qual presenta dos ramals (oest i centre) que rodegen l'estació depuradora de la ciutat. També hi ha algunes síquies (com la síquia de can Manyà).

Cal dir que el torrent de sa Llanera apareix citat a la relació de zones amb risc d'inundació segons el Pla Hidrològic de les Illes Balears, amb una longitud de 4,3 km i una prioritat alta.

La superfície de les conques dels dos torrents més importants són les següents:

- 56,40 Km² per al cas de sa Llanera.
- 3,21 Km² per al cas de Cas Capità.

La conca de sa Llanera està principalment distribuïda pels termes de Sant Antoni i Santa Eulàlia. Únicament en la seua desembocadura afecta al Municipi d'Eivissa. En canvi la conca de Cas Capità principalment ocupa territori municipal d'Eivissa i una petita part en la seua capçalera del municipi de Sant Antoni i Santa Eulàlia.

1.6.2 Hidrologia subterrània

Tot el terme pertany a la unitat 20.06 d'Eivissa, segons el Pla Hidrològic elaborat per la Direcció General de Recursos Hídrics de la Conselleria de Medi Ambient.

A a unitat d'Eivissa existeixen dos aqüífers: el superficial format per arenes, graves i llims quaternaris i el profund format per calcàries i dolomies del Juràssic (Lias).

L'aqüífer quaternari ocupa la zona del pla de Vila. El seu gruix assoleix els 20 metres de potència i la seva transmissivitat mitjana és del ordre dels 100 m²/dia.

L'aqüífer Liàssic aflora al sector de les serres occidentals. La seva potència assoleix els 250 metres i la seva transmissivitat mitjana és dels 1000 m²/dia.

L'aqüífer quaternari té una vulnerabilitat a la contaminació mitjana i l'aqüífer Liàssic té una vulnerabilitat alta degut a la seva alta permeabilitat.

La unitat hidrogeològica d'Eivissa està sobreexplotada i té greus problemes d'intrusió marina. Es presenten problemes per contaminació de nitrats al nord del municipi essent les concentracions de nitrats de 10-25 mg/l segons consta al mMapa de Fonts de Contaminació, Nitrats i Intrusió d'Eivissa i Formentera del Pla Hidrològic de les Illes Balears.

Segons la mateixa font, els principals punts de contaminació són les benzineres, la depuradora, els abocaments industrials i l'escorxador.

Segons les dades recollides a l'Ecoauditoria municipal al terme hi ha unes 350 captacions legals d'aigua subterrània. S'estima que el consum anual d'aigua és de 175.000 m³ anuals. Això sense comptar els pous de titularitat pública de subministrament d'aigua potable al municipi d'Eivissa.

La captació privada és principalment per a ús agrícola però donat l'increment de la salinitat de l'aqüífer s'està abandonant aquest ús. També s'abandonen pous degut a la urbanització de la zona i al posterior abastiment pel servei municipal d'aigua potable.

1.7 Sistemes naturals

A continuació es descriuen les principals espècies vegetals i animals presents al terme d'Eivissa. La relació es fa en base a la seva pertinença als distintes ecosistemes en què es divideix el medi biòtic d'Eivissa segons les descripcions contingudes a la bibliografia consultada. Al municipi trobam comunitats forestals, herbàcies, de zones humides (encara que en franca regressió), de penya-segats costaners (també en regressió degut al l'intens procés urbanitzador del litoral), de comunitats rupícoles i de comunitats nitrohalòfiles als illots del litoral (illa de ses Rates, sa Corbeta, illa Negra, es Daus, es Malvins).

1.7.1 Vegetació

a) Comunitats forestals

Les espècies arbòries es limiten a dues: el pi blanc *Pinus halepensis* i la savina *Juniperus phoenicea*. D'altra banda hi ha una gran varietat d'arbusts a la garriga que conforma el sotabosc.

Es poden diferenciar dos tipus de garriga: escleròfil·la, composta per arbusts de fulles planes, petites i coriàcies i la garriga malacòfila que presenta fulles en forma d'agulla i enrodillades sobre elles mateixes.

Entre els primers destaquen els coscollars i savinars (associació *Cneoro-Pistacietum*) i les murteres (associació *Clematido-Myrtetum*) formades per arbusts que assoleixen dimensions considerables com el coscoll *Quercus coccifera*, la murta *Myrtus communis*, la mata *Pistacea lentiscus*, l'escanyacabres *Cneorum tricocon*, l'aladern de fulla estreta *Phillyrea angustifolia*, el ginebró *Juniperus oxycedrus* i les savines. Els coscollars i murteres es localitzen a sòls frescs i profunds com els de les valls de les serres occidentals del municipi. Els savinars són propis de sòls secs i rocosos.

Els matollars de fulles aciculars i malacòfiles són la vegetació que ocupa la major extensió en les terres no cultivades de les Pitiüses. Aquestes comunitats es troben recobertes per un estrat arbori dens de pi blanc. Es troben preferentment sobre sòls margosos i arenosos molt secs. Estan representats per l'associació *Cytiso-Genistetum dorycnifoliae* on destaquen els brucs *Erica multiflora* y *E. arborea*, el romaní *Rosmarinus officinalis*, les garlandes *Lavandula dentata* y *L. stoechas* i les estepes *Cistus albidus* y *C. salvifolius*. En aquest tipus de matoll és on trobam una major presència d'espècies ibèriques com les ginestes *Genista hirsuta*, *Chronanthus biflorus*, *Ulex parviflorus* i l'endèmica *Genista dorycnifolia*.

Els camps de cultiu i les zones degradades presenten una vegetació composta per petits arbusts generalment aromàtics, les timonedes (farigolars) (associació *Teucrio piifontii-Corydorthymetum*). Són comunes espècies com la farigola *Thymus capitatus*, les micromeries *Micromeria nervosa* y *M. inodora*, l'herba de Sant Ponç *Teucrium polium*, la cossiada *Globularia alypum*, las violetes *Viola arborescens* i diverses fumanes *Fumana thymifolia* o *F. laevipes*. Una altra espècie present és la farònia (*Elaeoselinum asclepium*).

b) Comunitats herbàcies

Es tracta de comunitats formadores de prats amb una gran diversitat d'espècies. Dominen les plantes anuals (teròfites) i els vegetals que disposen d'òrgans subterranis per sobreviure durant els períodes desfavorables (geòfits).

L'associació de lliri petit *Gynandris sisyrinchium* i la gramínia *Stipa tortilis* (associació *Irido-Stipetum capensis*) n'és un exemple. En aquestes associacions trobam una sèrie d'espècies de geòfits que no es troben a la resta de les Balears tals com *Urginea fugax*, *Scilla numidica* (distribuida per Eivissa i el Magreb), *Allium a-bolosii* subsp. *ebusitanum*, *Gennaria diphylla*, *Allium grosii*, *Dipcadi serotinum*, etc.

c) Comunitats de zones humides

En els torrents apareix una comunitat de matolls lligada a la presència de sòls humits. Es tracta de la comunitat *Rubio-Nerietum oleandri* dominada pel baladre *Nerium oleander* comú a la mitat sud de l'illa. També es troba la coa de cavall *Equisetum ramossissimum*, l'abatzer *Rubus ulmifolius*, la gavarrera *Rosa sempervirens* i en la desembocadura l'alog *Vitex agnus-castus*. També als torrents trobam plantes com el lligabosc mediterrani (*Lonicera implexa*), la tomba barres (*Clematis cirrhosa*) o la vidriella (*Clematis flammula*).

Les comunitats aquàtiques ocupen una extensió limitada a Eivissa podent-se trobar a fonts i trams inundats de torrents i maresmes costaneres (prat de Talamanca). Són freqüent el canyot *Phragmites australis*, la canya *Arundo donax*, els càrritxs *Cladium mariscus*, les boves *Typha angustifolia* i *T. latifolia* i els joncs *Juncus acutus* i *J. maritimus*.

d) Comunitats de penya-segats costaners

Els penya-segats costaners estan colonitzats per espècies vegetals adaptades a les condicions extremes que s'hi donen. Els limonis són les plantes més freqüents, per exemple els endèmics *Limonium ebusitanum*, *L. pseudebusitanum* i *L. scorpioides*. També abunda el fonoll marí *Crithmum maritimum* i el llelló *Senecio leucanthemifolius*.

e) Comunitats rupícoles

Els penya-segats calcaris són l'hàbitat d'un gran nombre d'espècies endèmiques que presenten un gran interès biogeogràfic. Les comunitats rupícoles *Scabioso-Asperuletum pau* i *Thymo-Hippocrepidetum grosii* són les més representatives.

f) Comunitats nitro-halòfiles

Als illots i degut a la presència de colònies d'aus i l'elevada concentració de sals marines condueixen a l'aparició d'un tipus de vegetació molt especialitzada. Aquests matollars contenen espècies com *Medicago arborea*, *Beta vulgaris*, *Salsola verticillata*, *Whitania frutescens*, etc.

1.7.2 Llocs d'interès botànic

Al municipi d'Eivissa cal destacar tres llocs d'interès botànic a part de la zona inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès núm. 8 (serra de ses Fontanelles-serra Grossa). Es tracta de la zona del castell d'Eivissa, de l'illa Grossa (ara unida a terra ferma i que tanca per l'est el port d'Eivissa) i del pla de Vila.

Castell d'Eivissa (es Soto)

Es troben restes de savinar litoral amb una garriga de ginebrons. Domina el *Juniperus phoenicea subsp. turbinata* i trobam *Pistacea lentiscus* i *Cneorum tricocon*. També són freqüents *Pinus halepensis*, *Olea europea subsp. sylvestris* i *Asparagus horridus*. A les clarianes apareixen plantes d'ambients assolellats *Rosmarinus officinalis*, *Lavandula dentata* i *Brachypodium retusum*. Als sòls més pedregosos i prims trobam *Hyparrhenia hirta*, *Phagnalon saxatile* i *Psolarea bituminosa* colonitzant.

Illa Grossa

Trobam vegetació que rep de ple la influència d'humitat marina i que es desenvolupa sobre sòls esquelètics, poc profunds. Domina la composta *Asteriscus maritimus*, que forma poblacions denses amb recobriment elevat. També són presents la gramínia *Lagurus ovatus*, *Thymelaea hirsuta* i *Micromeria inodora*.

Pla de Vila - ses Feixes

El Pla de Vila es troba al nord de la ciutat d'Eivissa i ha estat molt afectat pels processos d'urbanització. Sobre sòls amb crosta calcària es desenvolupen

pastures seques amb nombrosos camèfits. Domina *Stipa capensis* i també es troben *Micromeria inodora* i *Phagnalon saxatile*, *Asphodelus aestivus*, *Urginaea maritima* i *Lagurus ovatus*. Esporàdicament apareixen *Thymelaea hirsuta*, *Teucrium polium subsp. baearicum* i *Asparagus stipularis*. Les pastures seques alternen amb els matollars de romaní que apareixen juntament amb *Cistus albidus* i *Erica multiflora*. Finalment apareixen els pins, amb recobriment baix, les savines i la mata.

Ses Feixes

Segons la documentació de la campanya de divulgació d'aquest espai feta pel GEN a l'any 2000 cal destacar que ses Feixes és una zona d'aiguamoll amb aigües dolces i semisalobres que, juntament amb les àrees de conreu, pastura, salicornar i canyís, proporciona una gran varietat d'ambients que es reflecteix en una gran diversitat de fauna i flora. Les seues característiques no es troben a cap altre lloc de les Pitiüses, per la qual cosa algunes comunitats i fins i tot algunes espècies de ses Feixes són exclusives de la zona.

Aquesta gran variabilitat té un efecte damunt la vegetació, podent desenvolupar-se tot un conjunt de formacions vegetals o comunitats diferents. Entre les principals tenim els canyissars, saladars, vegetació aquàtica, comunitats freatòfiles d'aigües dolces i restes de vegetació dunar. Les comunitats es descriuen breument a continuació:

a) Comunitats palustres:

Pertanyen a la classe Phragmito-Magnocarietea. En general es tracta de comunitats de canyís (*Phragmites australis*) molt desenvolupat al prat de Vila i a la part nord-est del prat de ses Monges on ocupa la major part dels canals. També colonitza la part emergida d'algunes feixes, si bé es menys freqüent.

b) Comunitats de saladars:

Corresponent a diferents comunitats vegetals de les classes *Salicornietea* (salicorniars) i *Juncetea maritimi* (prats de joncs). Suposen junt amb els canyissars les comunitats dominants a ses Feixes, amb gran importància al prat de ses Monges.

c) Comunitats freatòfiles d'aigües dolces.

Són formacions de vegetació herbàcia que es desenvolupen sobre terrenys on el nivell freàtic d'aigua dolça és molt prop de la superfície. Aquesta característica es molt poc freqüent a Eivissa, sent formacions molt escassament representades i amb un interès notable. A l'actualitat a ses Feixes ocupen un àrea molt escassa, en part per la progressiva salinització de la zona i en part per l'abandó de l'activitat agrícola.

d) Comunitats aquàtiques:

A l'interior dels canals hi troben comunitats d'espècies que hi viuen sota l'aigua de manera permanent. Podem diferenciar comunitats d'aigües dolces i d'aigües salines. Les comunitats dolces estan sent desplaçades per la salinització progressiva de ses Feixes i per la competència que suposen les comunitats palustres o canyissars.

e) Comunitats de dunes.

A la platja de Talamanca hi troben restes de la vegetació dunar que s'hi podia trobar a la zona fins no fa molt de temps. Es tracta fonamentalment d'estadis degradats de comunitats de l'associació *Salsolo Kali - Cakiletum maritimae*. Les dunes embrionàries estan colonitzades per una vegetació molt pobre de gramínies entre les que domina *Elymus farctus*.

1.7.3 Fauna

Per redactar aquest apartat de l'inventari hem fet servir el document tècnic de conservació: **Libro Rojo de los Vertebrados de las Baleares**, elaborat per la **Conselleria de Medi Ambient**. En aquest document hi són presents aquelles espècies de vertebrats que estan més amenaçades.

Amfibis. A l'àmbit d'estudi, el terme d'Eivissa, hi ha una espècie anfibia catalogada, es tracta del calàpet (*Bufo viridis balearica*). Està classificat com a vulnerable però la seva situació a les Pitiüses és pitjor que a la resta de les Balears havent-se produït reforços mitjançant translocació d'exemplars mallorquins.

Rèptils. Segons la informació disponible les espècies de rèptils que podrien habitar l'àrea són:

Sargantana de les Balears (*Podarcis lilfordi*). Està inclosa a la llista vermella d'animals amenaçats de la UICN. Hi ha una subespècie pròpia de l'illa de ses Rates (*P.p. ratae*).

Aus. Tenint en compte la proximitat de la reserva natural de ses Salines d'Eivissa-Formentera al municipi poden estar presents les següents espècies d'aus:

- Virot (*Calonectris diomedea*). Està classificada com la de menor risc, però quasi vulnerable
- Soterí (*Podiceps nigricollis*). Classificada com vulnerable.
- Queca o bitó (*Botaurus stellaris*). Classificada en perill d'extinció.
- Suís (*Ixobrychus minutus*). Classificada com a vulnerable.
- Orval (*Nycticorax nycticorax*). Classificada com a vulnerable.
- Toret (*Ardeola ralloides*). Classificada com a vulnerable.
- Agró roig (*Ardea purpurea*). Classificada com a vulnerable.
- Ibis negre (*Plegadis falcinerus*). Classificada en perill d'extinció.
- Flamenc (*Phoenicopterus ruber*). Classificada com a vulnerable.
- Oca salvatge (*Anser anser*). Classificada com a vulnerable.
- Ànnera blanca (*Tadorna tadorna*). De menor risc, però quasi vulnerable.
- Grisa (*Anas strepera*). Està classificada com a de menor risc, però quasi vulnerable.
- Sel·la blanca (*Anas querquedula*). En perill d'extinció.
- Arpella (*Circus aeruginosus*). Classificada com a vulnerable.
- Esparver d'Albufera (*Circus cyaneus*). Classificada en perill d'extinció.
- Àguila peixatera (*Pandion haliaetus*). Classificada com vulnerable.
- Guatlera (*Coturnix coturnix*). No hi ha dades suficients per poder avaluar el grau d'amenaça.
- Rascllet (*Porzana porzana*). Vulnerable.
- Sebel·lí (*Burhinus oedipnemos*). Classificada com de menor risc d'extinció.
- Cega (*Scolopax rusticola*). Classificada com de menor risc d'extinció.

- Cama-roja (*Tringa totanus*). Està classificada com de menor risc, però quasi vulnerable.
- Gavina de bec vermell (*Larus audouinii*). Està classificada com de menor risc, però quasi vulnerable.
- Fumarell carablanc (*Chlidonias hybridus*). Classificada en perill d'extinció.
- Tórtera (*Streptopelia turtur*). No hi ha dades suficients per poder avaluar el grau d'amenaça.
- Enganapastors (*Caprimulgus europaeus*) Classificada com de menor risc d'extinció.
- Abellerol (*Merops apiaster*). Classificada com a vulnerable.
- Hortolà de canyar (*Emberiza schoeniclus*). Està classificada com de menor risc, però quasi vulnerable.

Altres espècies que podem trobar a la zona forestal del terme són les pròpies de zones de bosc mediterrani: el picaformatges (*Parus major*), el reietó (*Regulus ignicapillus*), la cadenera (*Carduelis carduelis*), el verderol (*Carduelis chloris*), el trencapinyons (*Loxia curvirostra*) i l'hortolà de coll negre (*Emberiza cirrus*).

La merla (*Turdus merula*) és una espècie molt abundant que nidifica també a l'àrea de sa serra Grossa i els puigs del voltant. El tord comú (*Turdus philomelos*) i el pinsà comú (*Fringilla coelebs*), són freqüents sobretot a l'hivern. També cal mencionar els rapinyaires nocturns: el mussol (*Otus scops*), l'olibassa (*Tyto alba*) o el mussol banyut (*Asio otus*). Finalment el xoriguer (*Falco tinnunculus*) és el més habitual dels falcònids.

Mamífers. Segons la informació disponible les espècies de mamífers que podrien habitar l'àrea del terme d'Eivissa són:

- L'eriçó (*Erinaceus algirus*)
- El rat grill d'Eivissa (*Crocidura russula ibicensis*)
- El conill (*Oryctolagus cuniculus*)
- El ratolí de rostoll (*Apodemus sylvaticus*).
- La geneta d'Eivissa (*Genetta genetta isabellae*). És una subespècie endèmica que està classificada com a vulnerable.

Fauna de ses Feixes. Segons la documentació de la campanya de divulgació d'aquest espai feta pel GEN a l'any 2000 cal destacar en primer lloc que la gran variabilitat d'ambients té una enorme influència en la fauna que hi trobem a ses Feixes. A més a més, l'existència de formacions molt poc representades a les Pitiüses, com es el cas dels canyissars, amb una superfície important i la biodiversitat que acompanya normalment a la major part de les zones humides permeten la existència de una comunitat faunística destacable, al menys a nivell local. Destaca de manera especial una rica avifauna, però també hi podem trobar espècies importants a altres grups taxonòmics, els quals es citen breument a continuació:

Fauna invertebrada: cal destacar dos grups: els coleòpters i els gasteròpodes (caragols). Entre els primers destaca la presència d'espècies endèmiques de les Balears com *Pachichila sublunata*, *Stenosis intricata* i de les Pitiüses com *Asida ludovici*, *Pimelia elevata* i *Philaena mediterraneus*. Entre els caragols citats destaquen *Trochoidea caroli*, *Trochoidea ebusitana* i *Iberellus companyonii* tots tres endèmics.

Fauna vertebrada:

Aus: l'Equip de Natura del GEN n'ha registrat 141 espècies d'aus, de les quals 14 hi crien. Destaquen els ocells de canyar i els ràl·lids. Les espècies d'aus més abundants a ses Feixes serien :

- *Phalacrocorax aristotelis* (corb marí) : sedentari no reproductor
- *Phylloscopus trochilus* (ull de bou gros) : migrant
- *Phylloscopus collybita* (ull de bou) : hivernant
- *Sturnus vulgaris* (estornell) : hivernant
- *Passer domesticus* (teulat) : sedentari
- *Serinus serinus* (garrafó) : sedentari no nidificant
- *Carduelis carduelis* (cadenera) : sedentari no nidificant
- *Anthus pratensis* (titina borda) : hivernant
- *Motacilla alba* (titina) : hivernant
- *Erithacus rubecula* (garvatxet-roig) : hivernant, migrant
- *Cisticola juncidis* : sedentari
- *Sylvia melanocephala* (enganyapastors cap-negre) : sedentari
- *Apus apus* (falzia) : estival no reproductor
- *Alauda arvensis* (terrola) : hivernant

Mamífers: destaquen les ratespinyades, de les quals s'han localitzat 7 espècies. D'aquestes, n'hi ha una (*Rhinolophus ferrumequinum*) que es considera en perill per la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN). Un altre mamífer destacable és el rat grill, endèmic de les Pitiüses.

Rèptils : hi trobam els dos gecònids que viuen a Eivissa, el dragó i el dragonet, així com la sargantana. La granota és abundant als canals on fins fa poc era comú el calàpet, extingit avui a ses Feixes i en perill d'extinció a l'illa.

1.7.4 Espais Naturals Protegits, Punts d'Interès Científic, Zones humides

a) Espais naturals protegits per la LEN

Al terme pertany en part l'Àrea Natural d'Especial Interès núm. 8 (serra de ses Fontanelles-serra Grossa). Cal destacar que aquesta àrea ocupa un 24 % de la superfície del terme (264,78 Hes).

Degut als incendis forestals, a l'activitat de la pedrera i a la pràctica del motocros la biodiversitat de la zona està molt degradada.

b) Punts d'interès científic

Al Document Tècnic de Conservació núm. 18 (Inventari de Punts d'Interès Científic de les Balears. Pitiüses, 1993) de la Conselleria d'Agricultura i Pesca (Govern Balear) hi apareixen 6 punts d'interès científic al municipi d'Eivissa. Cal dir que tots es localitzen al litoral i als illots del terme. Tot seguit s'ofereix la relació d'aquests punts, i s'indica l'interès científic i les coordenades de cada un d'ells:

Identificador	Nom	Interès	X (UTM)	Y (UTM)
1	CANAL A EIVISSA	ZOOLÒGIC	364100	4308400
2	ILLOT NEGRE (1)	ZOOLÒGIC	364800	4307300
3	ILLOT NEGRE (2)	ZOOLÒGIC	364900	4307300
4	MALVÍ PLA (1)	BOTÀNIC ZOOLÒGIC	364600	4305600
5	MALVÍ PLA (2)	BOTÀNIC	364600	4305700
6	MALVÍ GROS	BOTÀNIC	364200	4434000

Punts d'interès científic del terme municipal d'Eivissa.

Font : Document tècnic de conservació núm. 18. Govern Balear

c) Inventari de zones humides

Al Document Tècnic de Conservació núm. 9 (Inventari de Zones Humides de les Balears, 1991) de la Conselleria d'Agricultura i Pesca (Govern Balear) hi apareix una zona humida del municipi d'Eivissa. Es tracta de la **maresma litoral de Talamanca** (també coneguda com a ses Feixes de Talamanca). Ja citats per Margalef al 1951 com a maresmes salobres dessecades des de l'antiguitat i transformades en cultius de reguiu molt fèrtils.

Han estat molt alterades pels processos d'urbanització al municipi d'Eivissa. Els impactes que han sofert segons l'inventari són: drenatge, colmatació i ompliment, cultius, sobreexplotació aquífer, abocaments de residus sòlids, vertits, alteració de la vegetació, alteració de la regulació hídrica, pesticides i urbanització.

L'estat de conservació és dolent i només subsisteixen trossos de l'antiga zona humida, petites síquies i petits estanys recoberts de vegetació.

d) Corredors biològics

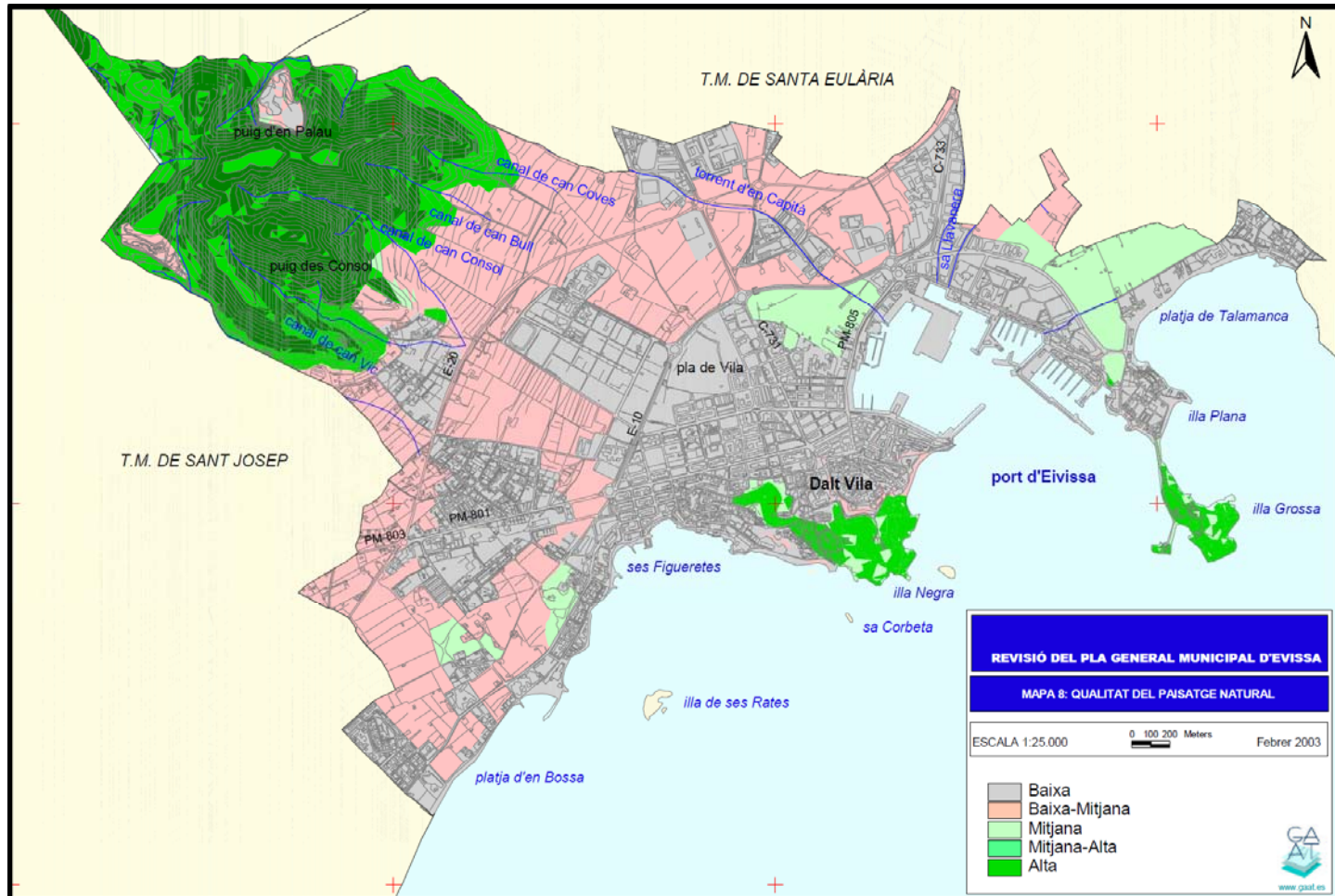
Segons es detecta a l'Ecoauditoria municipal Agenda 21 els corredors biològics amb altres termes municipals es troben serriosaament perjudicats per:

- L'existència d'un tràfic rodat de vehicles principalment pels camins rural.
- L'existència d'apropriacions i obres no autoritzades als torrents (determinats com a corredors biològics).
- Les cases unifamiliars existents com a segona residència, trenquen contínuament els corredors biològics sobre tot en la zona de ses Feixes de Talamanca amb connexió amb el poble de Jesús.

La millor adequació existent dels corredors biològics es troba a la Serra Grossa amb bona connectivitat cap al terme municipal de Sant Antoni (serra Murta i serra Llarga) i cap al terme de Sant Josep (serra des Fontanar i sa Granada).

1.8 Qualitat del paisatge

El paisatge s'ha analitzat mitjançant un estudi de la qualitat paisatgística de les diferents zones del terme. Cal remarcar en aquestes línies que estam parlant de paisatge entès en termes naturals i ambientals. És a dir, que avaluarem la qualitat del paisatge, segons els seus valors naturals i ambientals, i no segons els seus valors humans.

1.8.1 Metodologia

Per a la realització del mapa de qualitat del paisatge s'han considerat tres components bàsics: l'elevació del terreny, el pendent i l'ocupació del sòl. S'ha descartat el factor distància a la costa per l'escassa dimensió del terme municipal. El resultat serà, d'aquesta forma, una valoració paisatgística en funció del valor fisiogràfic del territori.

El mapa d'ocupació del sòl s'ha obtingut a partir del mapa topogràfic balear 1:5.000 del Govern balear. Es distingeixen 5 usos principals: urbà, arbrat de secà, secà sense arbrat, reguiu, garriga, pinar, prat i equipaments i altres ocupacions urbanes en sòl rústic.

Una vegada definits els components bàsics per a la valoració, s'ha procedit a establir els pesos o coeficients de ponderació amb els quals cada component

i categories del component contribueixin a la qualitat. Els pesos establerts pel als components i per a les categories d'aquests foren els següents.

	P	1	2	3	4
ALTURES	1	1	3	6	9
PENDENTS	1	1	3	6	9
OCUPACIÓ	2	0	3	9	-

On:

- P és el pes adjudicat a cada un dels components (d'aquesta manera quan el pes d'un component sigui 2, el pes de cada una de les classes o categories d'aquest component haurà de ser multiplicada per 2, amb la qual cosa el seu pes es duplicarà).

- En el component altures, les classes o intervals són els següents:

- 1.- De 0 a 50 m.
- 2.- De 50 a 100 m.
- 3.- De 100 a 200 m.
- 4.- De 200 a 300 m.

- En el component pendents, las classes són:

- 1.- De 0 a 10%
- 2.- De 10% a 20%
- 3.- De 20% a 35 %
- 2.- Més de 35%

- En el mapa d'ocupació, las classes són:

1. Urbà-equipaments, ocupacions urbanes a sòl rústic
2. Ús agrícola (reguiu i secà)
3. Vegetació natural (pinar, garriga, prat)

Aquests pesos han estat assignats a cada una de les classes dels components i posteriorment, mitjançant tècniques de superposició amb l'ús del Sistema d'Informació Geogràfica s'ha obtingut el mapa de qualitat del paisatge.

El resultat ha estat un mapa amb valors quantitatius que oscil·len entre el 2 i 36. Amb la finalitat de proporcionar una sortida gràfica clara i de fàcil comprensió, s'han definit 5 intervals finals que són els següents:

VALORACIÓ PAISATGÍSTICA	INTERVALS
Baixa	0 - 7
Mitjana-baixa	8 - 14
Mitjana	15 -21
Mitjana-alta	22 - 28
Alta	29-36

1.8.2 Qualitat del paisatge

Les zones del terme amb una qualitat paisatgística baixa corresponen a les zones urbanitzades que es localitzen a l'entorn del port i de les principals carreteres. A l'interior tan sols trobam la pedrera d'en Canyes com a zona de qualitat baixa.

Aquí cal fer una puntualització ja que la zona urbana de Dalt Vila i el seu entorn ha de qualificar-se com alta pels seus valors estètics, històrics i culturals malgrat no es detecti degut a la metodologia emprada en l'anàlisi del paisatge.

Com a zona de qualitat mitjana-baixa trobam totes les zones agrícoles entre la ciutat i les serres. Aquesta zona està cada vegada més saturada d'edificacions per a l'ús residencial essent la morfologia agrària una reminiscència de l'etapa preturística.

De qualitat mitjana trobam les zones que encara mantenen restes de vegetació natural a l'entorn del nucli urbà. L'estat d'aquesta vegetació és variable i està sotmesa a fortes pressions. S'inclouen en aquesta categoria les restes de la maresma salobre coneguda com a ses Feixes de Talamanca i del prat de Vila.

Les zones amb qualitat paisatgística alta i mitjana alta es concentren als principals relleus del terme. Per una banda les serres que conformen l'ANEI 8 (serra Grossa-serra de ses Fontanelles) i per l'altra les dues puntes que tanquen el port: el castell d'Eivissa i l'illa Grossa. També s'ha d'incloure la zona del jaciment púnic des puig des Molins ocupat en superfície per un antic olivar i per marjades que li confereixen un alt valor a més dels pròpiament històricoculturals.

En els estudis realitzats durant el procés d'elaboració de les DOT i concretament al document **Anàlisi i Diagnòstic. Cap a un desenvolupament sostenible del territori**, (Govern Balear, 1997) es va incloure una valoració del paisatge de les Balears.

El resultat d'aquesta valoració, elaborada a partir d'enquestes a diferents institucions i col·lectius ("mètode democràtic de valoració del paisatge"), per a l'illa d'Eivissa és que el nucli i entorn de la Vila fou el segon espai més valorat, per darrera dels espais naturals. Finalment a continuació es citen els problemes paisatgístics detectats a l'Ecoauditoria del municipi:

- Existència de gran nombre de pancartes publicitàries.
- Altura de les construccions existents en la zona de l'avinguda 8 d'Agost que impedeixen la comunicació visual del port amb ses Feixes.
- Construccions amb llicència en zona ANEI a la serra Grossa i carrer Cala Llonga.
- Existència de torres de comunicacions de telefonia.

1.9 Riscos

Les àrees del terme municipal afectades pels riscos tractats en aquest apartat es troben delimitades al plànol d'ordenació O.7 (Àrees de prevenció de riscos).

1.9.1 Risc d'inundacions

Segons la informació subministrada per la Conselleria de Medi Ambient hi ha una gran àrea d'inundació que ocupa la zona al nord del port d'Eivissa (document: *Mapas de Peligrosidad y Riesgo de Inundación en la*

Demarcación Hidrográfica de Baleares, gener 2016). Es tracta dels terrenys que antigament formaven una important zona humida (ses Feixes de Talamanca). Aquesta ha estat reduïda pels processos d'urbanització i actualment només queden algunes zones com el prat de ses Monges (Talamanca) i la zona entre la central tèrmica i el port (ses Feixes des Prat de Vila)

La zona delimitada com a inundable coincideix amb la zona de desembocadura dels dos torrents més importants del municipi: el torrent d'en Capità i el torrent de sa Llavanera. Lògicament els cabals transportats per aquests torrents augmenten el perill d'inundació.

Aquesta zona inundable té una extensió aproximada de 1,6 Km² aproximadament (14 % del terme municipal). Inclou els següents districtes i seccions urbanes:

- Districte 4, seccions 12, 18, 9, 16, 4, 17 (aquesta última parcialment).
- Districte 3, secció 1 (totalment la zona del passeig Marítim Joan Carles I i ses Feixes de Talamanca i zona confrontant, i parcialment el polígon industrial)

Quan a la delimitació de les franges de 100 metres a cada costat dels torrents senyalats per la Conselleria tenim els següents:

- El torrent d'en Capità és el més important. Neix a la coma entre la serra de la Granada i el pujol de can Codolar. Passa per la pedrera d'en Canyes, pel polígon industrial de can Bufí i per la central tèrmica abans de desembocar al port d'Eivissa.
- El torrent de sa Llavanera
- 4 torrents que desguassen al pla de Vila: canal de can Vic, canal de can Cònsol, canal de can Bufí i canal de can Coves.
- 2 torrents que entren al municipi veí de Sant Josep: el canal d'en Costa i el canal de can Fita.

1.9.2 Risc d'incendi

Les zones de possible risc d'incendi es delimiten a partir de la cartografia a escala 1:25.000 subministrada per la Conselleria de Medi Ambient (Direcció General de Biodiversitat). En aquesta cartografia es divideixen les zones segons el seu risc d'incendi en les següents categories:

Nul
Molt baix
Baix
Mitjà
Alt
Molt alt

Gairebé una tercera part (el 28,7 %) del terme municipal d'Eivissa té un possible risc d'incendi (un total de 320 ha) segons la cartografia subministrada per la Conselleria de Medi Ambient i les correccions efectuades sobre la mateixa.

Aquestes han consistit en incloure les zones de canyet de ses Feixes i de la zona propera a la central tèrmica dintre de la categoria de risc baix. S'ha optat per incloure-les ja que de fet són freqüents els petits incendis a la zona.

Segons el risc d'incendi les hectàrees es distribueixen de la següent manera:

Risc	Hectàrees	%
Baix	43,97	3,94
Alt	21,36	1,9
Molt alt	254,87	22,87

Risc d'incendi al municipi d'Eivissa. Font: elaboració pròpia

Les zones amb un risc molt alt coincideixen amb les zones de pinar degradat situat a l'àmbit de l'ANEI número 8 (serra de ses Fontanelles-serra Grossa). Cal dir que aquesta zona ha estat afectada pels incendis en els darrers anys i que el pinar està en procés de regeneració.

Les zones amb risc alt són petits redols a l'entorn de les zones de risc molt alt de l'ANEI 8 amb una menor presència de vegetació.

Finalment com a zones de risc baix tenim 13 hectàrees situades a la zona des Soto, propera al Castell d'Eivissa. Es tracta d'una garriga litoral amb grans clarianes sense vegetació arbustiva o arbòria. També s'inclouen les zones de canyet de ses Feixes i de la zona propera a la central tèrmica les quals no apareixien a la cartografia subministrada per la conselleria Medi Ambient.

Podem mencionar que l'incendi de cas Mut, al 1994, fou el de major envergadura que ha afectat al municipi, en concret 250 ha de zona boscosa (un 88 % del total). Amb posterioritat a l'incendi s'ha produït una greu erosió de la zona que dificulta la repoblació natural

1.9.3 Risc d'esllavissament

Dins dels esllavissaments distingim entre la caiguda de blocs i els esllavissaments de sòl pròpiament dits. En el primer cas es tracta de caigudes lliures o de masses individuals de roques des de penya-segats. En el segon cas els materials despresos es comporten com un flux. Per delimitar les zones de possible risc d'esllavissament es tenen en compte dos factors bàsics: la litologia i el pendent.

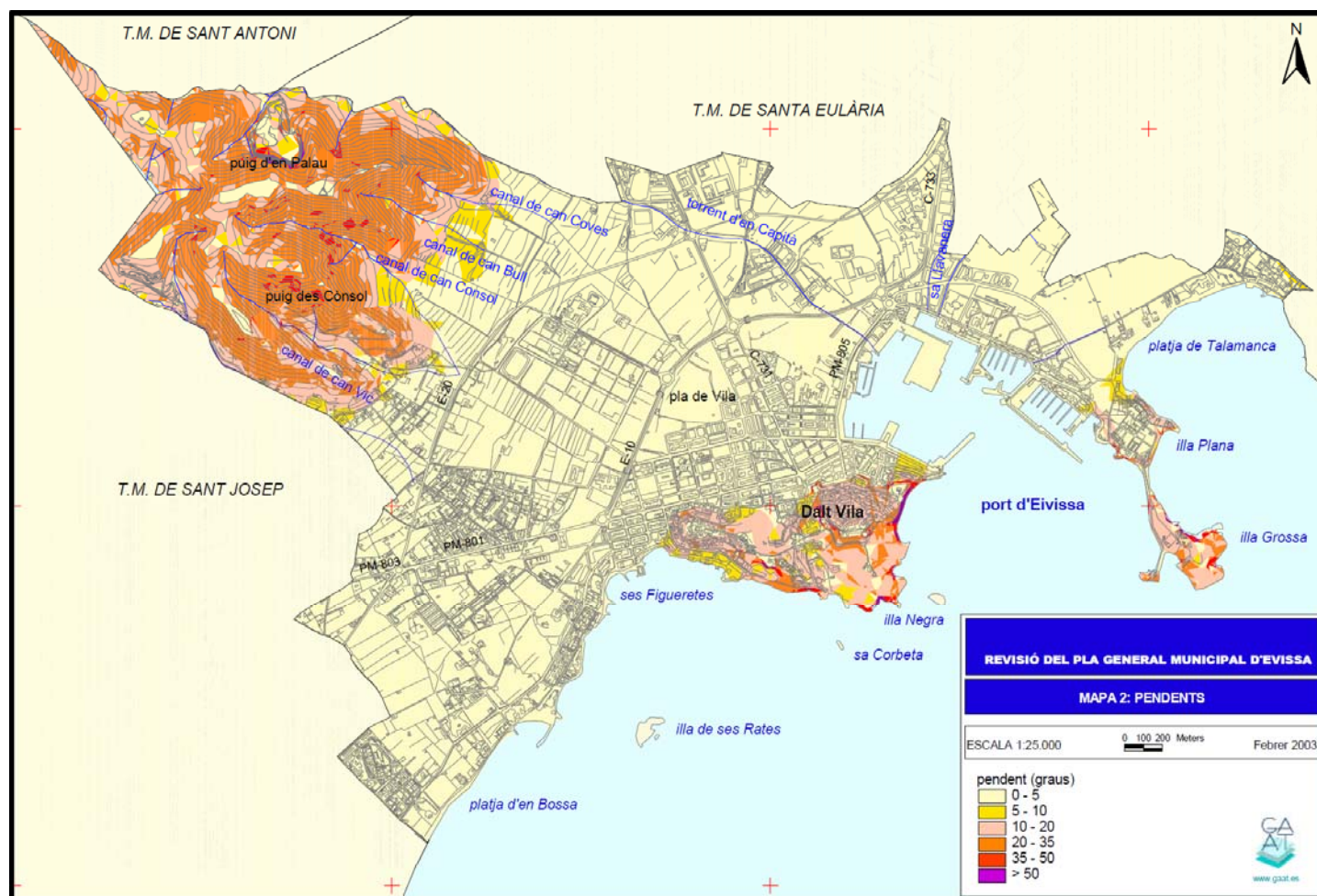
Al terme d'Eivissa són presents les següents litologies segons la cartografia elaborada pel mapa Geològic d'Espanya a escala 1:50.000, elaborat per l'Institut Geològic i Miner d'Espanya:

- Els llims amb petits còdols angulosos: és la litologia que ocupa major superfície (63,10 %). Es tracta de materials al·luvials quaternaris que constitueixen amplis dipòsits a la zona del pla de Vila.
- Les calcàries compactes en lloses: es tracta de materials juràssics disposats en forma de lloses de 10 a 50 cm de gruix. La seva potència és de 150 metres. Ocupen un 22,82 % del terme i es localitzen a les serres occidentals del terme i als dos afloraments calcaris que constitueixen els extrems del port d'Eivissa: Dalt Vila i l'illa Plana-illa Grossa.

- Les dolomies i calcàries dolomítiques del Lies-Dogger: ocupen un 8,13 % del terme a les mateixes localitzacions que les calcàries juràssiques. Es presenten de forma massiva o en bancs de 30-70 cm de gruix. La seva potència és de 75 metres. A vegades presenten intercalacions de margues i calcàries argiloses.
- Llims calcificats, costra calcària, arrossegaments: es tracta de materials quaternaris localitzats al peu d'emont de les serres occidentals. La crosta calcària té un gruix de 10-30 cm però pot assolir fins un metre. Ocupen el 5,68 % del terme.
- Les margues i calcàries argiloses ocupen una petita extensió al peu de Dalt Vila.
- Marès: hi ha un petit aflorament al port d'Eivissa, prop de l'illa Plana.

En primer lloc es procedeix a classificar les distintes litologies segons la seva susceptibilitat als esllavissaments. Com a litologies molt susceptibles als esllavissaments considerem les margues i calcàries argiloses que ocupen una petita franja al peu del turó de Dalt Vila. Com a litologies mitjanament susceptibles als esllavissaments considerem els llims amb còdols i els llims calcificats. Com a litologies poc susceptibles als esllavissaments es consideren les calcàries compactes, les dolomies i el marès.

En segon lloc s'estableixen els intervals de pendents que influeixen en els esllavissaments. Els intervals considerats són: 0-10 %, 10-20 %, 20-35 % i més de 35 %.

El llistat s'han extret de *l'Estudio de Susceptibilidad de Deslizamientos de Taludes o Laderas y de Erosión en el Término Municipal de Capdepera* elaborat per Antonio Galmes el qual es basa en part en la tesi doctoral de Rosa Maria Mateos sobre els esllavissaments a la serra de Tramuntana.

Dels encreuaments possiblement efectuats en el marc d'un sistema d'informació geogràfica resulta que les zones de possibles riscos són :

- Zones de pendent entre 10-20 ° i litologies margo-argiloses : es caracteritzen com a de risc mitjà . Tenim una petita zona a l'oest del turó de Dalt Vila.
- Zones de pendent entre 10-20 ° i litologies de llims amb còdols o llims calcificats. Es caracteritzen com a risc baix i es localitzen principalment al peu de mont de les serres occidentals del terme. També hi ha una petita zona al nord de Dalt Vila.

Cal observar que les zones situades a l'entorn de Dalt Vila amb risc possible d'esllavissament es troben completament urbanitzades i s'ha optat per no incloure-les en la delimitació.

Pel que fa a les zones de possible risc de caiguda de blocs es consideren de risc alt les zones amb pendents superiors als 35 ° i amb litologies calcàries i dolomies. Es localitzen a les zones més abruptes de les serres occidentals així com als penya-segats costaners de Dalt Vila, de l'illa Plana i de l'illa Grossa. En aquestes zones s'ha de tenir en compte també el retrocés degut a l'erosió marina.

Es consideren com a de risc mitjà les zones amb pendents superiors entre 20 i 35 ° i amb litologies calcàries i dolomies.

Finalment es consideren de risc baix les zones amb pendents entre 10 i 20 ° i amb litologies calcàries i dolomies. Aquestes darreres tipologies es donen a les serres occidentals ocupant la major part de l'ANEI.

1.9.4 Risc d'Erosió

Per delimitar les zones amb risc d'erosió ens basam en tres factors:

- 1) En primer lloc procedim a classificar les litologies presents al mapa geològic segons el factor d'erosionabilitat (K) que s'inclou als Mapes d'Estat Erosius de les Illes Balears (Institut per a la Conservació de la Naturalesa. Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació).

Les distintes litologies s'ordenen de la següent manera:

Tipus de roca	Factor K
Depòsits moderns, al·luvials, col·luvials, detrítics, dunes	0,1
Roques sedimentàries blanques (margues, guixos, arcoses)	0,2
Roques sedimentàries en alternança amb sediments poc formats	0,3
Roques sedimentàries dures (calcàries massives dures, dolomies)	0,4

Hem de tenir en compte que les diferents litologies no es presenten separades sinó que conformen mescles. A continuació es presenta la correspondència entre litologia i erosionabilitat.

Els valors assignats van de 1 a 4 (de menor a major índex d'erosionabilitat) :

LITOLOGIA	INDEX
Llims amb petits còdols angulosos	4
Llims calcificats, crosta calcària, arrossegaments	4
Margues i calcàries argiloses	3
Marès	2
Calcàries compactes en lloses	1
Dolomies del Lies-Dogger	1

- 2) El segon factor considerat és la pendent. Seguint el mateix treball d'Estats Erosius es classifica el pendent en cinc classes:

Classe de pendent	%	valor
1	0-3	1
2	3-12	2
3	12-20	3
4	>20	4

Al valor de la pendent el ponderam per un pes 2 per tal de donar-li més importància en l'encreuament de les dues variables.

Es procedeix a creuar els dos factors sumant els seus corresponents valors.

Els resultats oscil·len entre 3 i 12. Es considera com a terrenys amb risc d'erosió aquells que tenen valors entre 8 i 12. Es reflecteixen a la taula següent. Si el valor és 8, el risc és baix; si el valor és 9, el risc és mitjà; i si és 10 o superior, el risc es considera alt:

Valor litologia	Valor pendent (2*valor)			
	2	4	6	8
1	3	5	7	9
2	4	6	8	10
3	5	7	9	11
4	6	8	10	12

- 3) El tercer factor considerat és el corresponent als usos del sòl ja que la coberta vegetal actua com un eficaç protector contra l'erosió. En aquest cas ens i donat que les masses boscoses estan molt degradades pels incendis forestals es considera que no hi ha efecte amortidor de la vegetació. D'altra banda s'exclouen les zones completament urbanitzades ja que els processos erosius es veuen minimitzats per les estructures de les edificacions i per les infraestructures com els vials i les carreteres asfaltades.

Descripció de les ZPR d'erosió d'Eivissa:

Com a zones amb un possible risc d'erosió baix tenim les zones del pla de Vila encara no ocupades per la urbanització. Aquí trobam pendents suaus i litologies fàcilment erosionables com els rebliments quaternaris de llms.

Com a zones de risc mitjà tenim les litologies dures (calcàries i dolomies) combinades amb pendents importants que es donen a les serres de l'ANEI, a les zones no urbanitzades de Dalt Vila i a l'illa Grossa.

Com a zona de risc alt tenim una franja intermèdia entre les majors elevacions de les serres i la zona del pla de Vila. Aquí es combinen pendents importants amb litologies blanques (llms, llms calcificats, arrossegaments...).

1.9.5 Risc de Contaminació d'Aqüífers

S'ha mesurat el risc de contaminació d'aqüífers mitjançant el mètode simplificat GOD. El mètode GOD (*Groundwater occurrence, Overall aquifer, Depth to groundwater*) avalua la vulnerabilitat intrínseca dels aqüífers a partir de 3 factors. Fou desenvolupat per Foster al 1988. Els factors, els valors dels quals oscil·len entre 0 i 1 són:

- Tipus d'aqüífer: urgent, confinat, no confinat.
- Litologia : inclou grau de consolidació. Els valors oscil·len entre el 0.3 de les argileres a sediments no consolidats i el 1 de les calcàries dures (roques denses).
- Profunditat del nivell de l'aigua: oscil·la entre 0.3 (profunditat superior als 100 metres) i 0.9 (profunditat menor a 5 metres).

Es multipliquen els valors dels tres factors. El resultat dona la mesura relativa de la vulnerabilitat de l'aqüífer. La classificació resultant es presenta a la següent taula:

Vulnerabilitat de contaminació de l'aqüífer	valor
Molt baixa	0-0.1
Baixa	0.1-0.3
Moderada	0.3-0.5
Alta	0.5-0.7
Extrema	0.7-1

Segons la informació elaborada en el Pla Hidrològic de la unitat d'Eivissa existeixen dos aqüífers: el superficial format per arenes, graves i llms quaternaris i el profund format per calcàries i dolomies del Juràssic (Lias).

L'aqüífer quaternari ocupa la zona del pla de Vila. El seu gruix assoleix els 20 metres de potència i la seva transmissivitat mitjana és del ordre dels 100 m²/dia. El seu coeficient d'emmagatzemament és de 0,1-0,2.

L'aqüífer liàsic aflora al sector de les serres occidentals. La seva potència assoleix els 250 metres i la seva transmissivitat mitjana és dels 1000 m²/dia. El seu coeficient d'emmagatzemament és de 0,01.

L'aqüífer quaternari és de règim lliure i el seu sòcol impermeable està constituït per margues miocenes. El nivell freàtic se situa entre 5 i 10 metres

de profunditat i sofreix oscil·lacions estacionals d'uns 2-3 metres depenent del règim de pluges.

L'aqüífer liàsic és de règim lliure encara que ocasionalment al pla de Vila pot estar confinat per margues miocenes i/o cretàcies. En general el nivell piezomètric se situa a bastant profunditat (en ocasions a més de 100 metres) i té oscil·lacions estacionals entre 5 i 10 metres.

Segons la documentació del Pla Hidrològic l'aqüífer quaternari té una vulnerabilitat a la contaminació mitjana i l'aqüífer liàsic té una vulnerabilitat alta degut a la seva alta permeabilitat. Per establir la vulnerabilitat mitjançant el mètode GOD en primer lloc procedim a establir la profunditat del nivell freàtic. Per això ens servim de les dades subministrades per part de la Direcció General de Recursos Hídrics en base a la seva xarxa de punts de control dels nivells.

Tots els punts de control es localitzen a la plana. Gairebé la totalitat dels 16 punts de control (inclosos alguns de municipis veïns) mostren profunditats entre 5 i 20 metres. Per tant segons el mètode GOD tenen un valor de 0.7. Pel que fa a les litologies del pla de Vila tenim les següents :

LITOLOGIA	INDEX
Llims amb petits còdols angulosos	0.5
Llims calcificats, crosta calcària, arrossegaments	0.5
Margues i calcàries argiloses	0.8
Marès	0.8

Quan al factor tipus d'aqüífer es considera que es tracta d'un aquífer lliure i per tant el valor és el màxim (1). El producte dels tres factors dona dos nivells de vulnerabilitat a la contaminació: moderada, que correspon a les zones ocupades pels lims quaternaris i alta, a les petites zones ocupades per margues i pel marès. Pel que fa a les litologies de les serres occidentals, de l'illa Grossa i de Dalt Vila l'índex GOD és 1.

LITOLOGIA	INDEX
Calisses compactes en lloses	1
Dolomies del Lies-Dogger	1

També és 1 el factor tipus d'aqüífer (lliure) mentre que el factor distància a l'aigua és 0.5 suposant una profunditat entre 20 i 100 metres. Això ens dona un nivell de vulnerabilitat 0.5, al llindar entre moderada i alta.

1.10 Usos del sòl

Les dades sobre els usos s'han obtingut a partir del mapa topogràfic balear 1:5.000 del Govern balear delimitant les distintes zones sobre la cartografia digital. Els usos presents a la cartografia són l'urbà, l'arbrat de secà, el secà sense arbrat, el reguïu, els pinars i la garriga. A aquests s'han afegit els equipaments i grans ocupacions urbanes i els prats. Cal dir que el vol per a la realització del mapa tingué lloc al 2008 i que en aquests anys els usos poden haver experimentat canvis en el municipi.

L'ús dominant és l'urbà amb el 41 % de la superfície. Tot el litoral forma un continuu urbà, amb extensions cap a l'interior seguint les carreteres de Sant Josep , Sant Antoni, Sant Joan i Santa Eulària.

A continuació trobam l'ús arbrat de secà, amb el 24 %. Cal dir que aquest ús és una reminiscència del passat agrícola del terme i que moltes parcel·les que tenen un ús formal agrari en realitat tenen un ús residencial.

El pinar ocupa un 15 % del terme i es concentra les serres occidentals que formen l'ANEI número 8. Cal advertir que hores d'ara el pinar ha disminuït molt la seva extensió degut als incendis forestals i es troba en procés de regeneració natural.

La garriga ocupa un 9,5 % i es localitza principalment a les serres occidentals, però resten algunes taques a la resta del terme. Es pot remarcar l'existent al castell d'Eivissa (es Soto) i a l'illa Grossa.

Ses Feixes i la resta des Prat de Vila ocupen un 4,5 %. Com a ús de sòl emprat hem delimitat aquelles zones que queden entre les ocupacions urbanes i les que corresponen a les restes de la maresma litoral encara que el seu estat de conservació és molt deficient.

El secà sense arbrat i el reguiu ocupen un 1,9 i un 1 % de superfície respectivament i es localitzen en petites taques aquí i allà.

Els equipaments i infraestructures ocupen un 2,5 %. Entre ells s'inclouen per exemple l'hospital de can Misses, la central tèrmica, els dipòsits de gas, el cementiri nou... També s'inclou la pedrera d'en Canyes, al nord del terme.

Finalment hi ha un 0,5 % d'oliverar que correspon a la necròpolis púnica des puig des Molins i que s'ha delimitat per la seva importància paisatgística i cultural.

Ús	Hectàrees	percentatge
equipaments	26,6	2,5
urbà	435,1	40,7
arbrat de secà	258,5	24,2
secà sense arbrat	20	1,9
oliverar	5,0	0,5
reguiu sense arbrat	11,2	1,0
massa boscosa	163,3	15,3
garriga	102	9,5
ses Feixes	48,7	4,5
TOTAL	1070,4	100,0

Usos del sòl del municipi d'Eivissa. Font : elaboració pròpia

2. DEMOGRAFIA

El primer que cal destacar sobre la població de la ciutat d'Eivissa és la dificultat d'estimar amb prou exactitud la població de fet. Això és degut a la importància dels processos migratoris tant nacionals com estrangers. En molts de casos es tracta de treballadors que arriben durant els mesos de la temporada alta.

Per a la redacció del capítol ens basarem en dades subministrades per l'Ajuntament d'Eivissa i en les fonts estadístiques habituals (IBAE, INE).

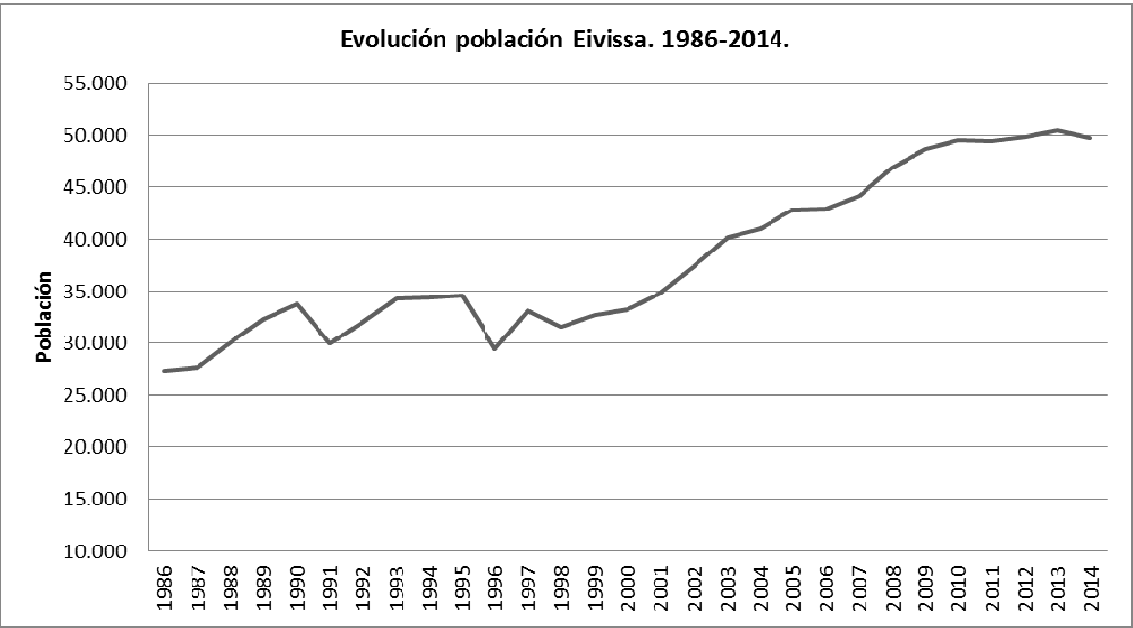
2.1 Evolució de la població

La població del municipi d'Eivissa segons dades subministrades per l'Ajuntament corresponents al dia 1 de gener de 2016 és de 49.970 persones. Les dades de població corresponents a les revisions oficials del padró municipal (a 1 de gener) dels darrers anys es presenten a la taula següent:

año	municipio de Eivissa					Isla de IBIZA				ISLAS BALEARES		
	población	índice 100=2002	incremento interanual %	Eivissa / isla %	Eivissa / Balears %	población	índice 100=2002	incremento interanual %	Eivissa / Balears %	población	índice 100=2002	incremento interanual %
2002	37.408	100,00	-	40,34%	4,32%	92.722	100,00	-	10,71%	866.087	100,00	-
2003	40.175	107,40	7,40	40,91%	4,47%	98.212	105,92	5,92	10,93%	898.642	103,76	3,76
2004	40.991	109,58	2,18	40,00%	4,44%	102.488	110,53	4,61	11,09%	923.983	106,68	2,93
2005	42.797	114,41	4,83	39,78%	4,48%	107.579	116,02	5,49	11,27%	954.612	110,22	3,54
2006	42.884	114,64	0,23	38,05%	4,34%	112.708	121,55	5,53	11,42%	987.203	113,98	3,76
2007	44.114	117,93	3,29	37,08%	4,30%	118.968	128,31	6,75	11,60%	1.025.216	118,37	4,39
2008	46.835	125,20	7,27	37,74%	4,43%	124.115	133,86	5,55	11,74%	1.057.440	122,09	3,72
2009	48.684	130,14	4,94	38,14%	4,52%	127.631	137,65	3,79	11,84%	1.078.053	124,47	2,38
2010	49.516	132,37	2,22	38,13%	4,55%	129.860	140,05	2,40	11,94%	1.087.640	125,58	1,11
2011	49.388	132,03	-0,34	37,35%	4,51%	132.221	142,60	2,55	12,07%	1.095.456	126,48	0,90
2012	49.768	133,04	1,02	36,72%	4,51%	135.540	146,18	3,58	12,27%	1.104.322	127,51	1,02
2013	50.401	134,73	1,69	36,05%	4,53%	139.801	150,77	4,60	12,56%	1.112.736	128,48	0,97
2014	49.693	132,84	-1,89	34,88%	4,44%	142.455	153,64	2,86	12,71%	1.120.470	129,37	0,89
2015	49.970	133,58	0,74	34,59%	4,43%	144.479	155,82	2,18	12,79%	1.129.217	130,38	1,01

Població empadronada (font: IBESTAT i elaboració pròpia)

La població del municipi d'Eivissa ha crescut en el període 2002-2015 a un ritme del 2,7 % anual mitjà, però a la gràfica es pot comprovar com el ritme de creixement s'ha ralentitzat fins anul·lar-se a partir de 2010, quan ha deixat d'afluir el potent corrent migratori, degut a la crisi econòmica.

Evolució de la població al municipi d'Eivissa. Font: INE.

2.2 Índex de pressió humana

L'indicador de pressió humana és un indicador de la pressió que exerceixen les persones sobre els recursos naturals i sobre la societat. Té per objectiu conèixer quanta gent hi ha en un municipi en un període determinat (dia o mes), independentment de la seva condició (turista, resident,...).

L'indicador es calcula sumant els residents empadronats als turistes desagregant les dades per mesos. De les dades mensuals de les places turístiques ocupades i amb el total de places turístiques, 14.315 places (segons dades de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears per a l'any 2014) s'ha calculat els percentatges mensuals d'ocupació. Aquestes dades es recullen a la taula següent.

La població resident per mesos s'ha obtingut a partir de la interpolació entre la població empadronada al gener del 2014 i l'empadronada al gener del 2015 suposant un creixement mensual continu i homogeni.

Finalment se sumen els turistes i els residents per a cada mes.

Els resultats es presenten a la taula següent. La diferència entre el mínim de gener (50.786) i el màxim d'agost (60.306) és del 30 %. **La població mitjana per a l'any 2014 se situaria en les 55.374.**

MES	% ocupació hotelera	mitjana turistes/dia	Residents	IPH
gener	7,6%	1093	49693	50786
febrer	9,3%	1336	49719	51055
març	10,8%	1546	49744	51290
abril	15,9%	2278	49770	52048
maig	67,0%	9598	49795	59393

juny	72,5%	10383	49821	60204
juliol	72,7%	10413	49847	60260
agost	72,9%	10434	49872	60306
setembre	72,3%	10350	49898	60248
octubre	47,2%	6763	49923	56686
novembre	9,9%	1420	49949	51369
desembre	6,1%	868	49975	50843

Indicador de Pressió Humana 2014 (font: IBESTAT i elaboració pròpia)

2.3 Taxa de vinculació

Amb les dades del cens 2011, es comprova que hi ha una població d'envers 88.000 persones vinculades al municipi, ja sigui com a residents, com a gent que estudia o fa feina aquí, o com a gent que passa almenys dues setmanes a Vila. Això representa una població no resident vinculada del 81% sobre la resident.

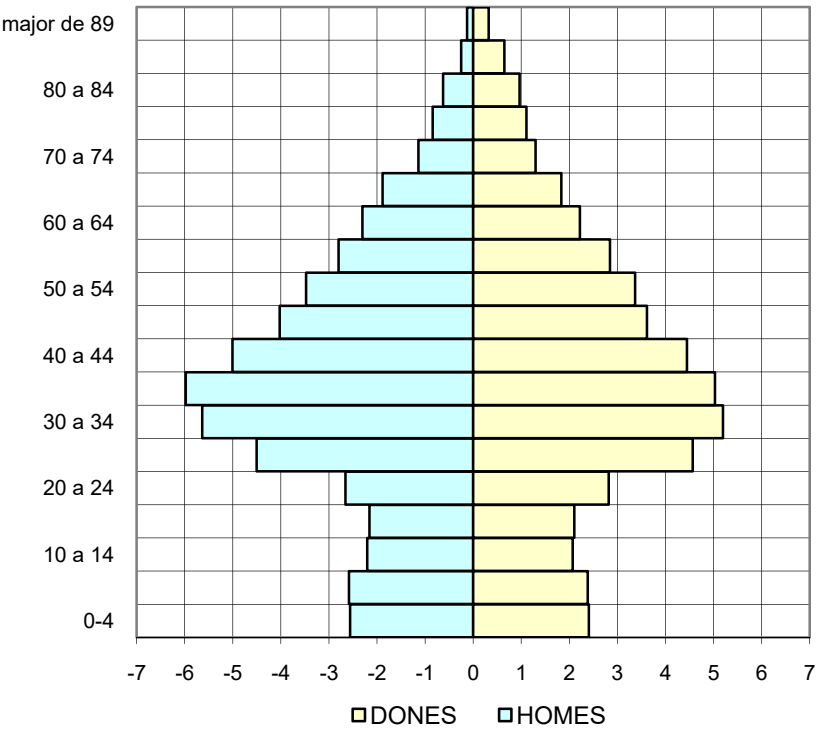
Si es lleven els visitants de més de dues setmanes, la població vinculada seria d'unes 59.000 persones i la taxa de vinculació davallaria fins al 22%:

	sin 14 noches	
TOTAL (= población residente + vinculada):	87.338	58.922
Población residente:	48.244	48.244
Población residente: Sólo reside	26.080	26.080
Población residente: Reside y trabaja	14.854	14.854
Población residente: Reside y estudia	7.310	7.310
Población vinculada no residente:	39.094	10.678
Población vinculada no residente: Trabaja allí	9.061	9.061
Población vinculada no residente: Estudia allí	1.617	1.617
Población vinculada no residente: Pasa allí más de 14 noches al año	28.416	
Tasa vinculación (= TOTAL / Poblacion residente)	181,03%	122,13%

(Font: INE i elaboració pròpia)

2.4 Estructura de la població

L'estructura de la població per sexes i edats queda reflectida a la següent piràmide de població. Les dades s'han obtingut de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears i corresponen a l'any 2014:

Piràmide de població del municipi d'Eivissa (2014). Font: elaboració pròpia.

S'observa la típica forma de les poblacions amb un baix índex de natalitat, amb una base de la piràmide molt estreta, de fet els infants de 0 a 4 anys gairebé no arriben ni al 5% de la població.

El grups d'edat més nombrosos són, per aquest ordre, els de 35 a 39 anys i de 30 a 34, conseqüència del "baby boom" dels anys 70. Són també els grups on hi ha major nombre d'immigrants.

S'observa una progressiva disminució d'efectius conforme ens acostem al cim de la piràmide. El percentatge de majors de 64 anys se situa al 11,0 % la qual cosa ens indica una població relativament més jove que la mitjana a Balears (a Balears aquest percentatge és del 14,8 %).

El nombre i l'estructura de la població són dades cabdals per determinar la correcta oferta d'equipaments i serveis en els propers anys. Sobretot és important conèixer el nombre de persones en edat escolar i el de persones de la tercera edat. Seguint la metodologia establerta per l'Institut Balear d'Estadística s'estableixen els següents indicadors de població:

	Illes Balears	Illa d'Eivissa	Eivissa
a) (Pob <15 / Pob total) x100	16,54%	15,31%	15,03%
b) (Pob >64 / Pob. Total) x 100	14,83%	11,59%	11,04%
c) (Dones 15-49/total dones) x 100	50,40%	55,30%	56,41%

d) Pob > 64 / Pob 15	0,9	0,8	0,7
f) Pob estrangera / Pob total	18,4%	25,2%	25,4%

Indicadors de població del municipi d'Eivissa, illa d'Eivissa i Balears. Font: elaboració pròpia i IBESTAT

Hi ha major proporció de població jove que de població major (15,0 % front al 11,0 %). El percentatge de població major és inferior al que presentava el conjunt de l'illa i les Balears al 2014. La proporció de dones en edat de fecundar també és superior a dels dos àmbits de comparació. Això ens mostra una població amb tendència al rejoveniment.

La població en edat escolar (fins al 16 anys) és de 7.470 persones, un 15,3 % del total.

2.5 Anàlisi per districte i secció

La distribució de la població per districtes i seccions és la següent:

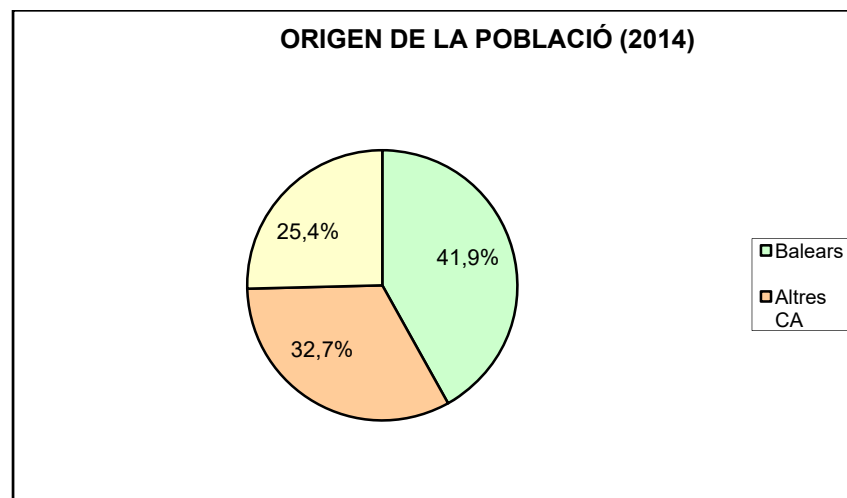
distrito	sección	superficie m2	2015			2011	
			población hab	densidad		población hab	densidad hab/Ha
				hab/Ha	viv/Ha		
2	1	16,93	2.014	119	39,6	2.305	136
3	1	35,90	1.853	52	17,2	1.805	50
3	2	6,23	1.128	181	60,3	1.250	201
3	3	21,67	2.064	95	31,8	2.230	103
4	1	21,56	2.344	109	36,2	2.765	128
4	2	5,73	2.022	353	117,7	2.270	396
4	3	2,60	1.519	585	194,9	1.410	543
4	4	2,87	1.310	456	151,9	685	238
4	5	7,09	2.756	389	129,5	3.385	477
4	6	58,04	2.605	45	15,0	3.225	56
4	7	26,29	1.640	62	20,8	245	9
4	8	3,75	1.513	403	134,4	1.115	297
4	9	3,91	1.283	328	109,4	1.175	301
4	10	2,49	1.081	433	144,5	1.000	401
4	11	4,07	1.472	361	120,5	1.315	323
4	12	3,41	1.806	530	176,5	1.425	418
4	13	2,68	1.309	488	162,7	1.335	498
4	14	7,14	2.762	387	129,0	3.000	420
4	15	6,04	1.606	266	88,7	1.200	199
4	16	9,95	2.375	239	79,6	3.045	306
4	17	14,29	2.665	186	62,2	2.560	179
4	18	2,78	940	338	112,8	655	236
4	19	5,42	1.410	260	86,7	1.030	190
4	20	22,10	2.208	100	33,3	1.320	60
4	21	27,25	2.181	80	26,7	2.550	94
4	22	16,71	1.600	96	31,9	1.600	96
4	23	12,38	1.361	110	36,6	1.345	109
4	24	19,51	1.143	59	19,5	1.010	52
sumas:		368,79	49.970	135,5	45,2	48.255	130,8

Població per districte i secció censal (font: Ajuntament i elaboració pròpia)

2.6 Origen i migracions

Al següent diagrama circular s'estableix la proporció de població nascuda a Balears, a una altra Comunitat Autònoma espanyola, i a l'estranger. Cal tenir en compte que les

dades corresponen al 1 de gener de 2014 i que el percentatge de població nascuda a Balears encara ha minvat més:

Origen de la població del municipi d'Eivissa (2014). Font: IBESTAT

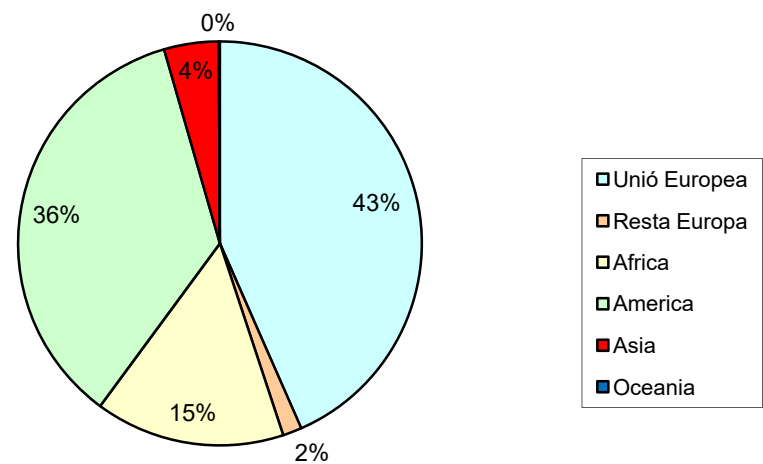
2.6.1 Població estrangera

Segons les dades obtingudes de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears al gener de 2014 hi ha 12.620 estrangers la qual cosa suposa un 25,4 % del total. Per grans grups de nacions i continents es distribueixen de la següent manera:

- a) Unió Europea: 5.477 persones. Les nacionalitats més nombroses són Romania (1.877) Itàlia (1.514) , França (517), Alemanya (403) i Regne Unit (298).
- b) Restat d'Europa: 192 persones. La nacionalitat més nombrosa és Rússia (66).
- c) Àfrica: 1.916 persones. La majoria aclaparadora correspon a Marroc (1636) a molta distància de Senegal (147).
- d) Amèrica: 4.472 persones. Les principals nacionalitats són Equador (1689), Paraguai (646) Argentina (469), Colòmbia (420) i Brasil (400).
- e) Àsia: 553 persones. Les nacionalitats més representades són Filipines (314) i Xina (187).
- f) Oceania: només hi ha 10 persones.

A la gràfica següent es resumeixen els orígens dels grans grups de països:

ORIGEN DELS ESTRANGERS (2014)

Origen dels estrangers per grans grups de països 2014. Font: IBESAT

2.6.2 Migracions

A la següent taula es reflecteix la composició per grups d'edat i sexe del balanç migratori corresponent a l'any 2013:

	Homes	Dones	Total
TOTAL	38	69	107
0-4	-25	-9	-34
5 a 9	-23	8	-15
10 a 14	-7	6	-1
15 a 19	8	18	26
20 a 24	55	51	106
25 a 29	57	73	130
30 a 34	27	-12	15
35 a 39	5	10	15
40 a 44	-7	8	1
45 a 49	-7	-15	-22
50 a 54	-4	-14	-18
55 a 59	-29	-28	-57
60 a 64	-21	-24	-45
65 a 69	-9	2	-7
70 a 74	11	-8	3
75 a 79	5	-4	1
80 a 84	6	2	8
85 a 89	-4	5	1

Balanç Migratori any 2013. Composició per sexe i grups d'edat. Font: IBESTAT

S'aprecia clarament com els grups d'edat que més contribueixen a l'augment de població del municipi són els segments situats entre els 20 i els 29 anys. Es tracta de població que es troba als primers estadis de la seva vida laboral. Altres fets a destacar són el baix nombre de nins i els balanços negatius que apareixen a partir dels 45 anys. Aquesta composició dels estocs migratoris afavoreix el rejuveniment de la població i per tant es disminueix la pressió assistencial dirigida a la tercera edat.

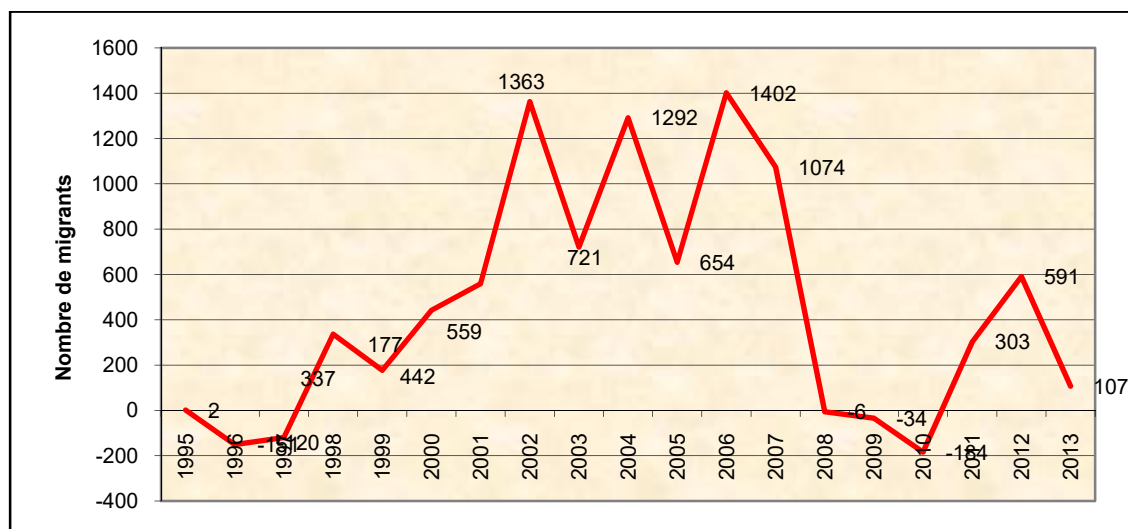
2.6.3 Evolució del nombre d'immigrants

El saldo migratori fou molt positiu en el segon quinquenni dels 80 i molt negatiu en els primers anys dels 90, tornant a recuperar el signe positiu a partir de 1997. La reducció dels 90 fou deguda a:

- La crisi econòmica i turística de 1993-1995 que va provocar el retorn de molta mà d'obra als seus llocs d'origen.
- El trasllat de residència fora de la ciutat per les incomoditats d'aquesta i els seus elevats costos (a zones pròximes com Sant Jordi, Puig donen Valls i Jesús o a habitatges disseminats en el camp).

La recuperació observada entre el 1997 i el 2002 es deu a la gran avinguda d'immigrants de països sud-americans i del Magrib, com a mà d'obra poc qualificada donada la bonança econòmica que hi va haver després de crisi registrada a principis dels 90.

A la següent gràfica es mostra l'evolució del nombre d'immigrants des del 1995 fins al 2013. S'aprecia una important diferència entre els primers anys de la dècada dels noranta, quan el balanç era negatiu, i el final de la dècada amb balanços cada vegada més positius. Aquest fet s'explica per la conjuntura econòmica.

Evolució del nombre d'immigrants (1995-2013). Font: IBESAT

3. HABITATGE

L'anàlisi de l'evolució de l'habitatge és prioritari per a l'estudi dels aspectes socioeconòmics d'Eivissa. Aquest procés fa de l'habitatge el principal element modificador del territori, amb una forta influència en la dinàmica socioeconòmica; és unes de les principals fonts de creació de feina al sector secundari i el gran increment dels preus el converteix en la principal despesa de les llars i famílies.

El present capítol s'ha elaborat en base a diferents fonts d'informació que se citen a continuació:

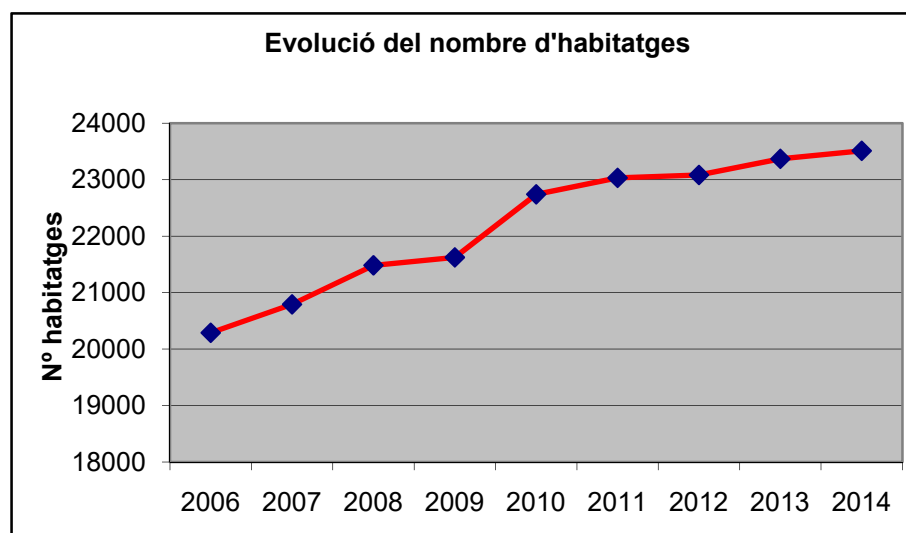
- L'informe sobre l'evolució de les llicències d'Obra Major (1995-2001) elaborat per GaaT SL
- Estudi del sòl vacant elaborat per SITIBSA 2008
- Cens de Població 2011
- Padró de població 2015

La principal dificultat en emprar tantes fonts diferents radica en la necessitat de quadrar les xifres, tasca a vegades difícil.

3.1 L'habitatge al municipi d'Eivissa

3.1.1 Nombre d'habitatges

L'evolució del nombre d'habitatges entre 2006 i 2014 es presenta a continuació segons les dades de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears. A l'any 2014 hi havia 23.510 habitatges.

Evolució del nombre d'habitatges (2006-2014). Font: IBESTAT

Segons dades del Cadastre de l'any 2014 hi havia a Eivissa 23.510 llars, amb aquesta dada i la població resident en el mateix any (49.693), podem calcular el nombre de persones que formen el llar mitjà que, en el cas d'Eivissa, és de **2,11 persones per llar**, dada clarament inferior a la mitjana de tota l'illa, que és de 2,52.

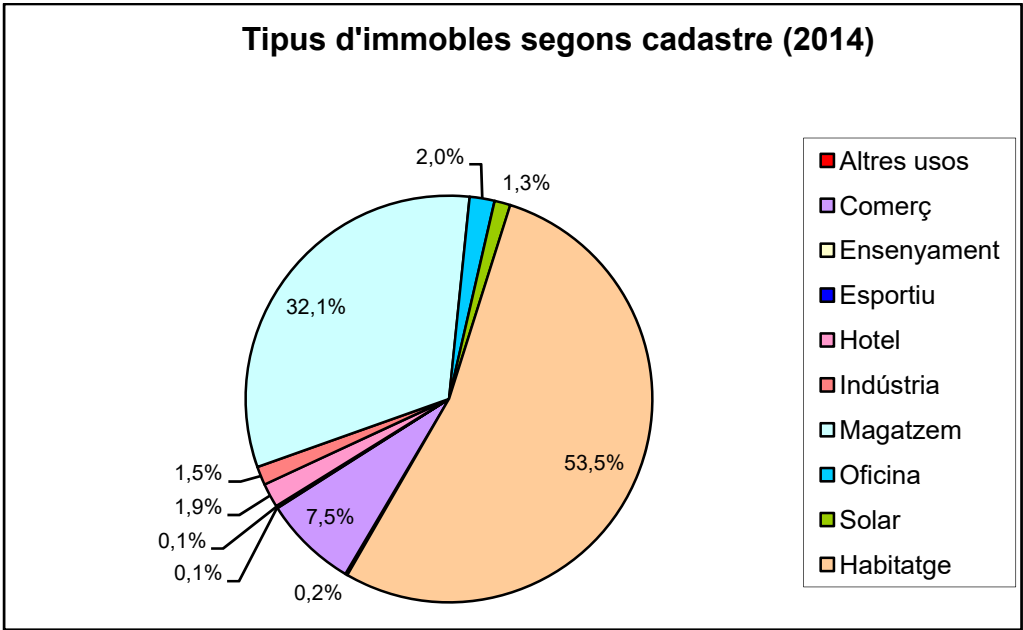
3.1.2 Els habitatges segons Cadastre 2014

Una darrera font per a l'anàlisi de l'habitatge al municipi d'Eivissa són les dades provinents del cadastre corresponents a l'any 2014 i que han estat obtingudes de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears. Segons aquestes dades hi ha un total de 43.975 immobles dels quals **23.510 són habitatges** (un 53,5 % del total).

A la taula i gràfica següent es resumeixen les dades cadastrals de 2014:

Tipus immoble	Nº immobles
Habitatge	23.510
Magatzem i estacionament	14.098
Comerç	3287
Oficina	871
Oci i Hoteleria	842
Indústria	651
Solar	556
Cultural	44
Esportiu	40
Sanitat i beneficència	31
Edifici singular	22
Religiós	19
Espectacles	4
TOTAL	43.975

Nombre i tipus d'immobles cadastrals (2014). Font: IBESTAT

Tipus d'immobles segons cadastre (2014).

3.1.3 Cens de població i habitatges 2011

La darrera font emprada per a l'anàlisi dels habitatges del municipi és el Cens de Població i Habitatges elaborat al 2011.

Segons el cens de 2011 al municipi hi ha un total de 22.893 habitatges, 3.397 edificis, dels quals 3.311 son destinats principalment a habitatge.

Els habitatges es distribueixen segons l'ús de la següent manera:

Tipus d'habitatge	Nombre d'habitatges
Principal	19523
Secundari	1424
Buides	1932
Altres tipus	4
TOTAL	22893

Nombre d'habitatges segons ús. Font: Cens de Població i Habitatge 2011.

	2011		2001	
	total	% s/ total	total	% s/ total
1 Total viviendas (2+3)	22.893	100,00%	19.743	100,00%
2 Total viviendas familiares (2.1+2.2)	22.889	99,98%	19.739	99,98%
2.1 Total viviendas principales (2.11+2.12)	19.523	85,28%	12.796	64,81%
2.11 Viviendas principales convencionales	19.523	85,28%	12.092	61,25%
2.12 Alojamientos	0	0,00%	704	3,57%
2.2 Total viviendas no principales (2.21+2.22)	3.366	14,70%	6.943	35,17%
2.21 Viviendas secundarias	1.434	6,26%	2.462	12,47%
2.22 Viviendas vacías	1.932	8,44%	4.481	22,70%
3 Total viviendas colectivas	4	0,02%	4	0,02%

Evolució del cens d'habitatges entre 2001 i 2011 (font: IBESTAT).

3.1.4 L'oferta d'habitatge protegit

Si descomptem els habitatges del règim de protecció que (30 anys) han caducat o estan a punt de fer-ho, a tota l'illa d'Eivissa són uns 925 habitatges qualificats en vigor. D'aquests al municipi d'Eivissa hi ha qualificats uns 670 habitatges de protecció pública i, d'aquestes, només 31 en lloguer (menys del 5% del total del municipi):

Nº d'expedient	Definitiva	caducitat	Municipi	Adreça	habitatges
HP-07-1-008/1981	26/05/1982	protecció caducada	EIMSSA	PUIG D'EN VALLS	12
HP-07-1-014/1981	03/12/1983		EIMSSA	AV. ESPAÑA 3	14
HP-07-1-033/1982	17/06/1985		EIMSSA	AV. ESPAÑA 7	24
HP-07-1-076/1983	27/07/1983		EIMSSA	PROMISA PARCELES 63,64,65	14
HP-07-1-016/1984 FASE 1	26/08/1986		EIMSSA	AV. PEDRO MATUTES NOGUERANOGERA, AV. PAZ	80
HP-07-1-016/1984 F. FINAL	08/03/1987		EIMSSA	AV. PEDRO MATUTES NOGUERANOGERA, AV. PAZ	90
HP-07-1-065/1984	09/03/1987		EIMSSA	ISIDORO MACABICH 55-59	68
HP-07-1-049/1985	15/07/1987		EIMSSA	ARCHIDUQ LLUIS SALVADOR S/N	14
HP-07-1-057/1985	07/07/1986		EIMSSA	CARRER ALICANTE, AVDA ISIDORO MACABICH	39
HP-07-1-059/1985	30/07/1986		EIMSSA	CARRER MADRID, ESQ. VARADEL REY	27
HP-07-1-098/1985	24/09/1986		EIMSSA	URB. LA NORIA, PARCELA 27	12
VPL-1-0001/87	25/01/1988	2018	EIMSSA	EDIFICI ATENEA	?
VPL-1-0002/88	04/10/1991	2021	EIMSSA	EDIFICI ATENEA	?
HP-07-1-021/1992	17/03/1994	2024	EIMSSA	CARRER MANZANA B, POLIGONO 10, CAN MISSES	36
HP-07-1-021/1995	11/06/1997	2027	EIMSSA	CARRER SANT CRISTOFOL, SECTOR 5	97
HP-07-1-101/1995	28/05/1998	2028	EIMSSA	MANZANA B.U.A. 6 JUAN XXIII	132
HP-07-1-044/1996	25/02/1998	2028	EIMSSA	CARRER SANT CRISTOFOL, SECTOR 5	21
HP-07-1-042/1997	28/07/1998	2028	EIMSSA	CARRER EXT REMADURA,ABAD Y LA SIERRA, SECTOR 5	67
HP-07-1-040/1999	29/03/2001	2031	EIMSSA	POLG. 10 PARC T-19 CAN MISSES	24
HP-07-1-001/2000	21/02/2001	2031	EIMSSA	POLG. 10 PARC T-19	48
HP-07-1-017/2000	02/08/2002	2032	EIMSSA	CARRER FELIP CURTOYS I VALLS	21
HP-07-1-021/2000	09/02/2003	2033	EIMSSA	CARRER MUSIC FERMI MARI I CARRER MUSIC RAFAEL ZAM	28
HP-07-1-001/2001	07/04/2003	2033	EIMSSA	ANTONIO ALCOVER S/N	20
HP-07-1-016/2001	12/03/2004	2034	EIMSSA	AV. SAN JORDI S/N	48
HP-07-1-021/2001	12/05/2004	2034	EIMSSA	CARRER AUBARCA	46
HP-07-1-001/2008	12/08/2008	2038	EIMSSA	CARRER DES JONDAL S/N	30
HP-07-1-002/2008	15/11/2010	2038	EIMSSA	SANT FRANCESC DE SES SALINES	38
HP-07-1-026/2008	07/03/2014	2044	EIMSSA	CARRER D'AUBARCA 5, DES CUBELLS, 16	14
HP-07-1-018/2004 - Lloguer	09/03/2007	2037	EIMSSA	SANT VICENT DE SACALA	23
HP-07-1-019/2004 - Lloguer	18/02/2009	2039	EIMSSA	CARRER SANTA CREU 12-14-16, C/ MURALLA 14 (C/ ANTONI COSTA)	8
TOTAL HABITATGES PROTEGITS EN VIGOR:					670

Habitatges protegits a Eivissa (font: Govern balear, Direcció General d'Habitatge).

Amb aquestes xifres a la mà queda en evidència la insuficiència d'aquesta oferta, sobretot si es té en compte que actualment al municipi hi ha unes 23.510 habitatges, de manera que el percentatge d'habitatge protegit no arriba ni tan sols al 3%. I això amb l'agreujant que la qualificació d'aquests habitatges anirà expirant amb el temps, i així en l'horitzó temporal d'aquesta Revisió del Pla General només quedaran 255 habitatges protegits, si no es fa cap de nou.

3.2 Evolució de les llicències d'obra major (1995-2001)

En aquest capítol es recullen els trets més destacables de l' **Informe sobre l'evolució de les llicències d'obra major (1995-2001)** elaborat per GaaT SL i Angel García de Jalón Lastra al 2002, per encàrrec de l'Ajuntament d'Eivissa. En aquest treball s'analitzaren les dades de les llicències d'obra concedides per l'Ajuntament d'Eivissa durant el període de gener 1995 fins octubre 2001. Només es consideraren les obres que implicaven un increment del sostre edificat destinat a usos residencials, dotacionals o productius, és a dir obres de nova planta i ampliacions. Es deixaren fora els simples canvis d'ús, les reformes i les destinades a altres usos dotacionals i d'infraestructures. El motiu d'aquesta elecció és ben clar: referenciar les llicències als usos lucratiu privats més directament involucrats amb el creixement de la població resident i la demanda de serveis conseqüents.

L'explotació de dades consistí en l'anàlisi de dues fonts d'informació subministrades per l'Ajuntament d'Eivissa: una base de dades digital (*"Llibre de registre de les obres majors"*) i els expedients corresponents a cada obra emmagatzemada a l'Ajuntament.

3.2.1 Classificació tipològica de les llicències d'obra major

En primer lloc es procedeix a classificar les llicències segons el tipus d'obra a efectuar. Hi ha 285 registres que coneixem la tipologia. Es recull a la següent taula:

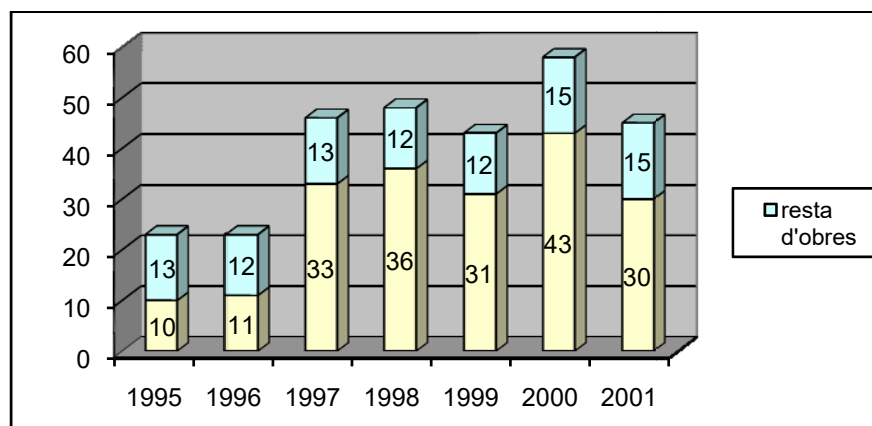
TIPUS	Número llicències	%
OBRA NOVA	195	69
AMPLIACIÓ-REFORMA	57	20
DEMOLICIÓ	18	6
LEGALITZACIÓ	9	3
CANVI D'ÚS	6	2
TOTAL	285	100

Llicències concedides per tipologia (1995-2001)

Més de dues terceres parts de les llicències concedides en el període 1995-2001 corresponen a l'obra nova, seguides per un 20 % de llicències d'ampliació-reforma.

3.2.2 Anàlisi temporal de les llicències

El número de llicències aprovades per any es recull a la següent gràfica. Es distingeix entre obra nova i la resta. Es pot comprovar com hi ha un gran augment en el nombre de llicències concedides al 1997 respecte als dos anys anteriors, ja que es dupliquen en conjunt i es tripliquen pel fa que a les d'obra nova. Posteriorment es produeix un altre augment important a l'any 2000, on s'assoleix el màxim de llicències concedides. Cal advertir que les xifres del 2001 només comptabilitzen fins a l'octubre. També s'ha de tenir en compte que al mes d'agost de 2001 es decretà per part del Govern balear una moratòria per a llicències d'habitatge plurifamiliar.

Llicències concedides per tipologia i any (1995-2001).

Font: Informe Evolució Llicències

3.2.3 Anàlisi de les llicències d'obra nova (1995-2001)

En primer lloc cal dir que de les 195 llicències concedides per obra nova n'hi ha 24 que han de tenir una consideració especial ja que es tracta d'obres que no comporten un augment de la superfície edificada. Es tracta de llicències que corresponen a estacions transformadores i xarxes elèctriques, capelles i panteons del cementiri, piscines, pilotatges d'edificis, moviments de terres, un parc públic i un pas sobre el torrent de sa Llavanera.

D'altra banda de les 171 llicències d'obra major que comporten augment de la superfície edificada podem diferenciar entre els destinats a ús residencial (un 78 %) i els destinats a un ús no residencial (22 %).

Obra nova destinada a ús residencial

Hi ha 134 llicències en els quals l'ús principal és el residencial, si bé en ocasions inclouen també locals comercials, aparcaments i piscines.

Aquestes es poden classificar segons es destinin a habitatges plurifamiliars, habitatges unifamiliars i habitatges de protecció oficial. A la taula següent es recullen el número d'habitatges i la superfície edificada.

	nº llicències	nº habitatges	sup. edificada (m²)
Habitatges plurifamiliars	113	3139	475.477
Habitatges unifamiliars	12	13	3.092
Habitatges de protecció oficial (HPO)	9	432	61.360
TOTAL	134	3584	545.507

Llicències d'obra nova, número d'habitatges i superfície edificada (1995-2001)

Per tant les llicències concedides en el període 1995-2001 han suposat un augment de 10.749 places residencials (suposant 3 places per habitatge) i 545.507 nous metres quadrats de sostre construïts.

L'evolució del tipus d'obra per any es reflecteix a la següent taula :

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Plurifamiliars	27	47	324	569	572	882	718
Hab. protecció oficial	224	-	-	115	24	-	69
Unifamiliars	-	2	5	2	3	2	1

Evolució segons tipus d'obra (1995-2001)

De la taula anterior es pot destacar la poca rellevància dels habitatges unifamiliars, la inexistència d'una tendència clara en el nombre d'habitatges de protecció oficial segons l'any i l'explosió en el nombre d'habitatges en edificis plurifamiliars a partir de 1998 amb un màxim a l'any 2000, tenint en compte que les dades per a l'any 2001 només arriben fins a l'octubre.

A continuació s'analitzen una sèrie de paràmetres obtinguts de les llicències :

1) Superfície construïda per habitatge

	m²/ habitatge
Plurifamiliars	151
Hab. protecció oficial	142
Unifamiliars	238

Superfície construïda per habitatge segons tipologia d'obra nova

2) Superfície mitjana del solar i superfície mitjana edificada

	Sup.mitjana solar	Sup. mitjana edificada
Plurifamiliar	2.629	4207,76

Unifamiliar	13.245	257
HPO	4.356	6.817

Superfície mitjana del solar i mitjana edificada segons tipologia d'obra nova

3) Altures

plantes	Hab. plurifamiliars	HPO
S+7 / 7	30	2
S+6 / 6	16	1
S+5 / 5	15	0
S+4 / 4	13	0
S+3 / 3	25	6
S+2 / 2	14	0

Número de plantes dels habitatges plurifamiliars i de protecció oficial

Destaca el fet del predomini dels edificis alts entre les llicències de nova obra d'habitatges plurifamiliars ja que un 26 % del total tenen 7 plantes d'altura. Entre els habitatges de protecció oficial predominen els de 3 plantes.

4) Aparcaments

La relació entre aparcaments i habitatges és molt similar per als dos tipus de edificis plurifamiliars.

	nº aparcaments	aparcaments/habitatge
Plurifamiliars	3.139	1,21
Hab. protecció oficial	432	1,15

Nombre d'aparcaments i aparcaments per habitatge dels habitatges plurifamiliars i de protecció oficial

3.2.4 Obra nova destinada a ús no residencial

S'inclouen aquí les llicències d'obra nova per a ús equipament, ús indústria-taller, turístic i altres similars. Suposen 65.127 m² construïts. Les dades obtingudes es presenten a continuació.

1) Indústria-taller

Hi ha 14 llicències, sobretot per a naus industrials, que comporten una edificabilitat de 23.039 m² construïts (34 %)

2) Equipaments

Hi ha 5 llicències per equipaments: edifici de serveis socials, oratori al cementiri, piscines i complex poliesportiu, institut d'educació i temple parroquial. Suposen 17.942 m² construïts (28 %).

3) Turístic

Hi ha 2 llicències, una per un hotel de 237 places i 654 m² d'edificabilitat i una altra per a uns apartaments de 28 places i 5.578 m² de sostre construït (10 %).

4) Altres

S'inclou la resta de llicències per obra nova. Es tracta de locals comercials, residència per a disminuïts psíquics, seu del diari d'Eivissa...Comporten 17.914 m² construïts (28 %).

3.2.5 Distribució espacial de les llicències d'obra major

Les obres autoritzades es concentren en les zones de més capacitat actual d'acollida d'acord amb el Pla General: l'Eixample i ses Figueretes (nucli urbà consolidat) i els nous desenvolupaments urbans en torn a les rondes (Cas Serres, P-28, UA-20, S-5, la Marina, Illa Plana i Talamanca). Cap destacar la concentració de llicències a alguns indrets singulars i petits com la Marina, Illa Plana i Talamanca.

Els aparcaments es concentren en les zones més denses des del punt de vista de la qualificació del sòl gràcies a les exigències del planejament municipal. Encara hi ha moltes llicències on no es preveu dotació d'aparcaments.

3.2.6 Conclusions

Durant el període 1995-2001 s'ha produït un augment d'11.014 places en la capacitat d'allotjament del municipi d'Eivissa. D'aquestes 10.749 (97,59 %) són residencials i 265 (2,41 %) són turístiques. Els majors increments en els ritmes de construcció s'han produït a partir de 1997 amb una punta notable durant l'any 2000.

El sostre edificat durant el període té una superfície de 610.634 m² dels quals 545.507 m² (89 %) es dediquen a ús residencial i 65.127 m² (11 %) a ús no residencial.

Entre les llicències d'obra nova residencial destaquen els edificis plurifamiliars (66 % de les llicències que comporten augment del sostre edificat) mentre que entre les llicències d'obra nova no residencial destaquen les indústries-taller (naus industrials), un 8 % de les llicències que comporten un augment de sostre edificat.

Hi ha per tant un predomini dels habitatges plurifamiliars i dintre d'aquestes predominen els de set plantes, fet que ens indica la gran pressió constructora a la que ha estat sotmès el municipi durant el període 1995-2001.

3.3 Sòl vacant al municipi d'Eivissa

En l'**Estudi del Sòl Vacant**, elaborat pel SITIBSA baix l'encàrrec de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports es fa una valoració de quantitat, distribució i potencial de sòl vacant de les Illes Balears i es desglossen els resultats a nivell municipal.

El sòl vacant de cada zona urbana o urbanitzable està format per les àrees que actualment es troben lliures d'edificació, i que d'acord amb el planejament vigent són susceptibles d'esser edificades amb finalitats residencials o turístiques.

L'objectiu del projecte és la quantificació del potencial de població en sòl vacant, urbà i urbanitzable de les Illes Balears a una data centrada al 31/12/2008, diferenciant entre ús residencial i turístic, tipologia edificatòria, i nucli de població. La metodologia del treball consisteix en:

- **Analitzar el planejament:** per tal de determinar les zones urbanístiques, caracteritzar l'ús i tipologia, i identificar els paràmetres d'intensitat edificatòria.
- **Digitalitzar el sòl vacant**, urbà i urbanitzable, destinat a ús residencial, turístic o mixt sobre fotografia aèria (ortofoto 2008 d'Eivissa).

- **Calcular de la capacitat poblacional** del sòl vacant i relació dels sòls vacants amb un nucli de població.
- **Aplicar les correccions necessàries.**

Els resultats per al municipi d'Eivissa donen un total de **54,43 ha de sòl vacant que permetria edificar uns 4.908 habitatges**. Aplicant una ràtio de 2,97 habitants per habitatge resulten 14.576 places. Per usos es distingeix entre:

Ús	Places
Residencial	8.986
Residencial i/o turístic	5.590
Sense Especificar	-
TOTAL	14.576

Places disponibles al sòl vacant del municipi d'Eivissa (31/12/2008).

Font: SITIBSA

Aquesta xifra s'ha d'emprar amb cautela donades les limitacions del treball. Podem citar com exemple la manca d'informació sobre l'estructura de la propietat (parcel·les cadastrals) i la utilització de mitjanes estadístiques (sostre edificable per habitatge, ocupació de solar) per poder efectuar alguns càlculs.

A més s'ha de tenir en compte que transcorreguts els anys des de la data de realització de l'estudi el sòl vacant ha disminuït amb tota seguretat degut a la construcció d'edificacions.

3.4 Capacitat de població del PGOU 1987

D'acord amb la Norma Complementària del PGOU (BOIB 09/04/2003) referida a la capacitat de població del PGOU 1987, segons les determinacions del Decret 2/96 sobre capacitats de població, Eivissa té una capacitat de població màxima de **109.064 habitants** (calculats en base a 3,00 habitants per habitatge). Aquests es distribueixen de la següent manera:

ZONA	Capacitat
Zona 1 Historicoartística Dalt Vila-sa Penya	4693
Zona 2 Historicoartística la Marina	1212
Zona 3 Historicoartística Puig des Molins	3369
Zona 4 Eixample en Edificació Intensiva	28104
Zona 5 Eixample en Edificació Semi-Intensiva	8529
Zona 6 Urbana Jardí en Edificació Intensiva (platja d'en Bossa)	6877
Zona 7 Urbana Jardí en Edificació Semi-Intensiva (ses Figueretes)	7686
Zona 8 Turística en Edificació Intensiva (platja d'en Bossa)	20319
Zona 9 Turística en Edificació Extensiva (Illa Plana)	3660
TOTAL URBÀ	84449
Sòl Urbanitzable Programat amb Pla Parcial	18693
Sòl Urbanitzable Programat sense Pla Parcial	5922
TOTAL URBÀ I URBANITZABLE	109064

Capacitat de població per zones (font: Norma Complementària PGOU)

4. ACTIVITATS ECONÒMIQUES

4.1 Anàlisi per sectors

Per elaborar aquest apartat de l'estudi hem utilitzat les següents fonts d'informació: *l'Anuari Econòmic de La Caixa 2013*, i la *Base de Dades Estadística de l'Institut Balear d'Estadística de la Direcció General d'Economia*.

Segons *l'Anuari Econòmic de La Caixa 2013* el nivell econòmic del municipi se situa en la mitjana dels municipis de Balears (8). Aquest nivell 8 suposa una renda familiar mitjana disponible per habitant que oscil·laria entre els 11.400 i 12.000 euros. La renda familiar és un indicador del nivell mitjà dels ingressos disponibles dels habitants del municipi. La renda familiar disponible es calcula a partir de les següents variables explicatives:

- Línies telefòniques d'ús domèstic al primer habitatge, per habitant
- Proporció de població amb estudis superiors sobre total població
- Proporció de població amb llocs de treball qualificats sobre la població total
- Taxa d'atur registrat total
- Quota (impost) d'activitats econòmiques de professionals independents
- Distància mitjana (en km.) de cada municipi a la seva capçalera d'àrea comercial
- Preu mitjà del metre quadrat de l'habitatge

En el quinquenni 1995-2000 la variació del nivell de renda del municipi d'Eivissa ha estat del 40-50 %, per damunt de l'evolució registrada al conjunt de les Balears (30-35 % de variació). Altres indicadors econòmics de l'Anuari són per exemple:

	2013	2006
Quota de mercat	119	112
Índex industrial	64	
Índex comercial	96	
Índex comercial a l'engròs	55	
Índex comercial al detall	127	
Índex de restauració i bars	135	
Índex turístic	270	411
Índex Activitat Econòmica	107	117

Indicadors del Anuari Econòmic de "la Caixa" (2013)

La **quota de mercat** expressa comparativament la capacitat de compra o de consum del municipi e indica la seva participació sobre una base nacional de 100.000 unitats. Cal dir que respecte a l'any 2006 hi ha hagut un avanç de sis punts (quota de mercat de 119 unitats). El valor de l'indicador s'obté en funció de sis variables: població, telèfons, automòbils, camions, oficines bancàries i activitats comercials, referides a l'any 2013.

L'**índex industrial** fa referència a la importància que té el sector industrial (inclosa la construcció). Aquest índex s'elabora a partir de l'impost d'activitats econòmiques corresponent a activitats industrials. El valor d'aquest índex reflecteix el pes relatiu de l'activitat (en tants per cent mil) respecte al total de l'estat espanyol, essent 100.000 el

total de l'activitat industrial de l'estat. L'índex industrial per a les Balears és de 1.299. L'índex del municipi d'Eivissa és el més alt entre tots els municipis de l'illa.

L'índex **comercial** és l'índex comparatiu que fa referència a la importància del comerç (comerç a l'engròs i al detall). Aquest índex s'elabora a partir del padró de l'impost d'activitats econòmiques, escollint d'aquell les activitats comercials. Igual que en el cas de l'índex industrial, aquest índex reflecteix el pes relatiu de l'activitat comercial respecte al total de l'estat espanyol, en base 100.000. Per a les illes Balears aquest índex té una major importància que l'industrial, i assoleix un valor de 2.113. L'índex del municipi d'Eivissa és el més alt entre tots els municipis de l'illa. L'índex es calcula per al comerç a l'engròs, per al comerç minorista i per al conjunt del comerç.

L'índex de **restauració i bars** és l'índex comparatiu que fa referència a la importància del sector restauració i bars. Aquest índex s'elabora a partir del padró de l'impost d'activitats econòmiques, escollint d'aquell les activitats de restauració i bars. Igual que en els casos anteriors aquest índex reflecteix el pes relatiu de l'activitat respecte al total de l'estat espanyol, en base 100.000. Per a les Illes Balears aquest índex té una major importància que l'industrial i que el comercial, i assoleix un valor de 2.890. L'índex del municipi d'Eivissa és el més alt entre tots els municipis de l'illa.

L'índex **turístic** fa referència a la importància que té el sector turístic respecte a la resta de l'estat. Es calcula com en els casos anteriors a partir de les dades de l'IAE. En concret en funció de la quota tributària (quota de tarifa) que té en compte el nombre d'habitacions, la ocupació anual (obertura durant part o tot l'any) i categoria dels establiments. S'ha de tenir en compte que indica la importància de la oferta i no de la demanda (pernoctacions).

L'índex reflecteix el pes relatiu que té l'activitat turística respecte al total de l'estat espanyol en base 100.000. Per a les Illes Balears aquest índex és força important, representa un 12.098 sobre 100.000. Eivissa se situa en tercer lloc entre els municipis de l'illa, per darrera de Santa Eulària i Sant Josep.

Finalment analitzam l'índex **d'activitat econòmica**, que és un índex comparatiu de l'activitat econòmica municipal. S'obté en funció de l'impost corresponent al total d'activitats econòmiques empresarials i professionals. El valor de l'índex s'expressa en tant per 100.000, essent aquesta xifra la base estatal sobre la qual es calcula. Per a les Balears aquest índex és de 2.292. Eivissa ocupa el primer lloc entre els municipis de l'illa duplicant l'índex de Santa Eulària, el segon en importància.

Els índexs anteriors ens indiquen una hegemonia absoluta de Vila dins del marc de l'illa d'Eivissa. Tan sols pel que fa a l'activitat turística es veu superada per altres municipis, Santa Eulària i Sant Josep. L'evolució en el període 2013-2006 ens indica també que Vila ha sofert un retrocés del seu pes pel que fa al turisme mentre que ha augmentat la seva quota de mercat i el pes respecte de l'activitat econòmica en conjunt.

4.2 Activitats segons l'IAE

4.2.1 Activitat professionals

De l'*Anuari Econòmic de La Caixa 2013* n'hem extret dades referents al nombre d'activitats per sectors. Aquestes dades procedeixen de l'IAE a 1 de gener de 2013. Segons aquestes dades tindríem la següent situació:

Nombre d'activitats per sector	
Activitats industrials	134
Construcció	582
Activitats comercials majoristes	92
Activitats comercials minoristes	1340
Activitats de restauració i bars	454

El desglossament de les activitats industrials és el següent:

Energia i aigua	4
Extracció i transf. Mineral, energètica; ind. Química	7
Ind. transf. de metalls; mecànica precisió	44
Ind. manufactureres	79

El desglossament de les activitats comercials al detall és el següent:

Comerç d'alimentació	287
Comerç de no-alimentació	999
Comerç mixt o integrat	54

Les activitats comercials minoristes ocupen una superfície de 116.088 m².

4.2.2 Altres indicadors econòmics

Finalment podem indicar que al 2012 hi havia 25.402 telèfons fixos al municipi, la qual cosa suposava un augment del 18,2 % per al període 2007-2012.

Al 2011, el nombre d'oficines bancàries era de 49 (19 bancs, 29 caixes d'estalvi i 1 cooperativa).

4.2.3 Turisme

Al municipi hi ha 109 establiments turístics (gener de 2014) dels quals 44 són apartaments, 25 són hotels, 17 són hostals residències i 13 casa d'hostes.

Segons les dades obtingudes de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears el municipi d'Eivissa compta amb **14.315 places turístiques**.

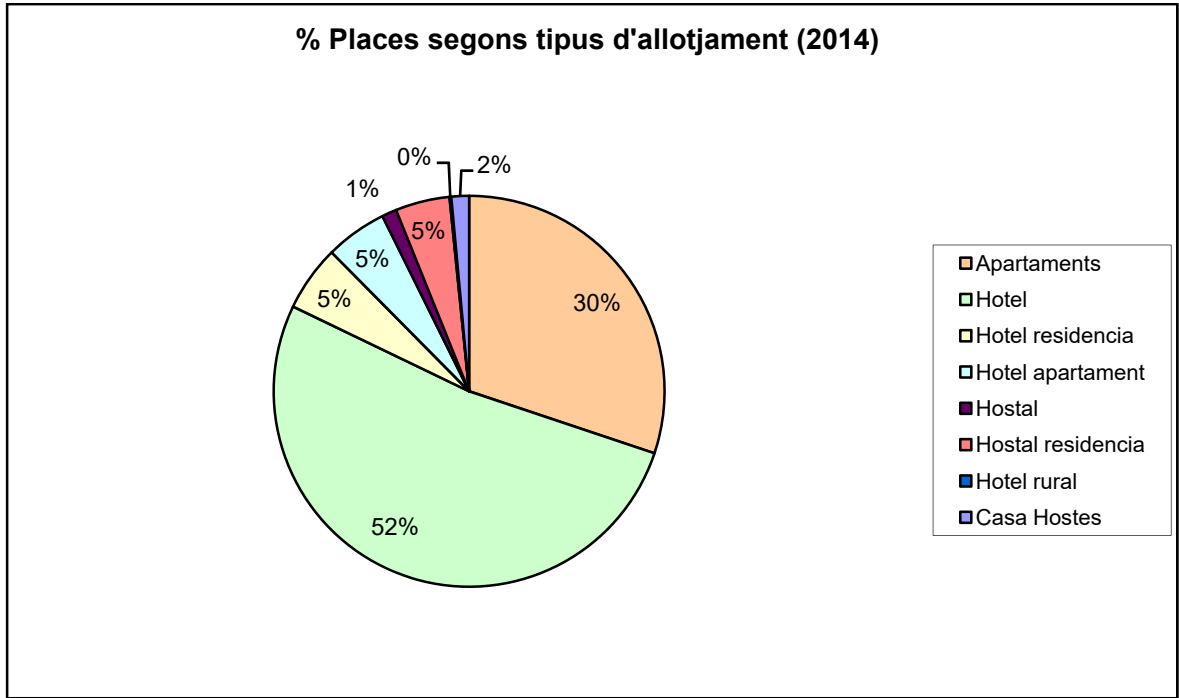
Això suposa el 18 % de les places de l'illa d'Eivissa (79.161). Aquestes es distribueixen segons les següents tipologies d'establiments.

Tipus d'allotjament	Nº de places
AP 1 LI Apartaments d'1 clau	1706
AP 2 LI Apartaments de 2 claus	857
AP 3 LI Apartaments de 3 claus	1751
H 1* Hotel d'1 estrella	253
H 2* Hotel de 2 estrelles	1854
H 3* Hotel de 3 estrelles	1585
H 4* Hotel de 4 estrelles	3424
H 5* Hotel de 5 estrelles	328

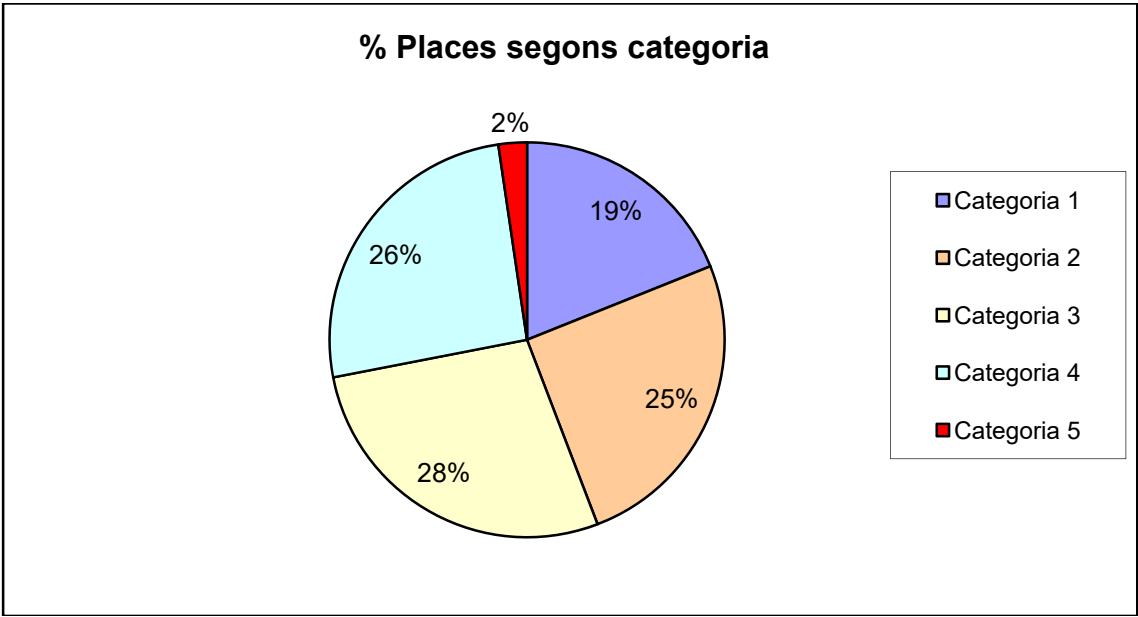
HR 1* Hotel residència d'1 estrella	169
HR 2* Hotel residència de 2 estrelles	411
HR 3* Hotel residència de 3 estrelles	-
HR 4* Hotel residència de 4 estrelles	199
HA1* Hotel apartament d'1 estrella	-
HA 2* Hotel apartament de 2 estrelles	213
HA 3* Hotel apartament de 3 estrelles	517
HS 1* Hostal d'1 estrella	101
HS 2* Hostal de 2 estrelles	75
HSR 1* Hostal residència d'1 estrella	437
HSR 2* Hostal residència de 2 estrelles	148
HSR 3* Hostal residència de 3 estrelles	57
HR Hotel rural	20
CH Casa d'hostes	210
TOTAL	14.315

Nombre de places segons tipus d'allotjament (2014). Font: IBESTAT

A la gràfica següent es desglossen les places segons el tipus d'allotjament i per categoria. El major percentatge correspon als hotels (52 %) seguits dels apartaments (30 %). Pel que fa a la categoria s'han agrupat per nombre d'estrelles o claus sense tenir en compte les cases d'hoste ni els hotels rurals. Es pot destacar que dominen els de alta categoria (3, 4 i 5) amb el 55 % de les places.

Percentatge de places segons tipus d'allotjament. Font: IBESTAT

Percentatge de places segons categoria. Font: IBESTAT

La taxa d'ocupació de la planta oberta de la zona de Talamanca, ses Figueretes i platja d'en Bossa (inclou la part corresponent al municipi de Sant Josep) inclosa al Sector 2 del POOT es detalla a la taula següent:

Mes	% ocupació
Gener	41,1
Febrer	37,7
Març	38,7
Abril	59,4
Maig	65,1
Juny	88,0
Juliol	93,0
Agost	94,2
Setembre	89,5
Octubre	66,7
Novembre	36,6
Desembre	24,5
Total	61,2

Taxa d'ocupació de la planta oberta al municipi d'Eivissa 2015. Font: IBESTAT

Pel que fa a les nacionalitats dels turistes estrangers al municipi d'Eivissa a la següent taula es reflexa el resum per a l'any 2015.

Alemanya	34,30
Britànica	30,50
Suïssa	6,40
Italiana	4,50
Francesa	3,80

Suïza	3,40
Nòrdica	2,87
Sueca	2,90
Resta d'Europa	12,20
Americana	1,00
Resta del món	1,10

Ocupació turistes estrangers per nacionalitats al municipi d'Eivissa 2015.

Font: IBESTAT

4.3 Agricultura i ramaderia

Les activitats relacionades amb el sector agrari, l'agricultura i la ramaderia, tenen poca importància en la seva participació a l'economia del municipi, ja sigui en valor final de la producció o al nombre d'empleats al sector. Quant a la conformació del territori l'agricultura té un paper marginal en front de la potència dels processos urbans que hi tenen lloc.

Malgrat aquestes consideracions el sector agrari existeix, com ho proven les dades utilitzades al següent anàlisi i que corresponen al Cens Agrari de 1999, de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

4.3.1 Tipologia i extensió dels conreus

La superfície conreada al municipi d'Eivissa és poc extensa (el 17 % de l'extensió total municipal). Els dominis dels sòls urbans i les extenses zones de vegetació natural al nord-est del municipi no permeten que les terres llaurades ocupin gran part del terme. La superfície conreada es pot classificar segons la tipologia i extensió dels cultius existents:

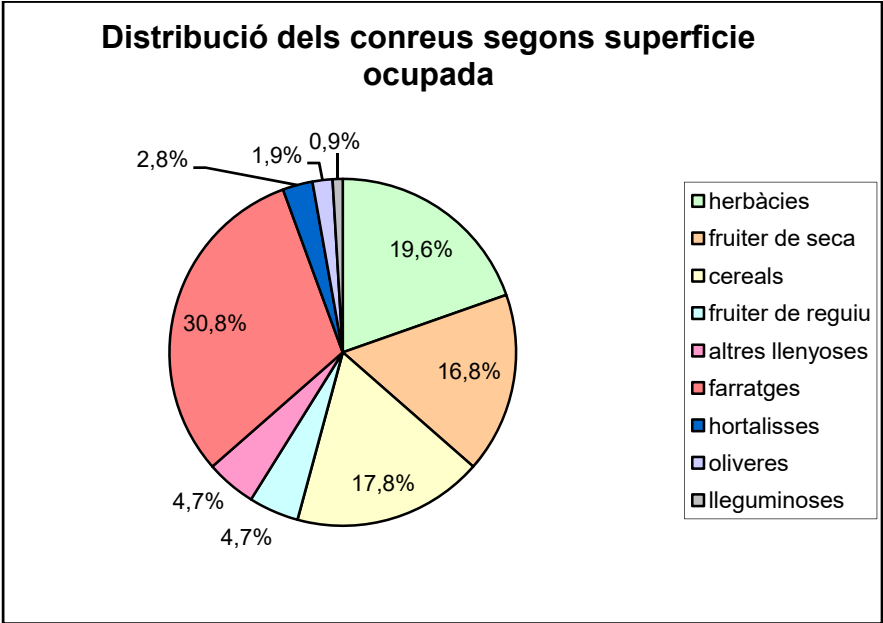
Tipus de conreu	hectàrees	Explotacions
herbàcies	109	21
fruïter de seca	18	5
cereals	19	5
fruïter de reguiu	5	1
altres llenyoses	5	17
farratges	33	3
hortalisses	3	3
oliveres	2	9
lleguminoses	1	0
vinya	0	2
Total	195	66

Distribució dels conreus segons la superfície ocupada i les explotacions productores (font: Cens Agrari 1999)

Com es pot observar a la taula i al gràfic els cultius que tenen una extensió major i que configuren el paisatge rústic del municipi són les herbàcies i els farratges, aquesta tipologia de conreus és pròpia d'àrees periurbanes, les herbàcies són les més presents a explotacions.

Els cereals són els següents cultius en importància territorial i junt a les herbàcies configuren la major part del paisatge rústic d'Eivissa que no està composta per arbrat. També tenen certa importància els fruiters de secà, configurats majoritàriament per ametlers i garrovers.

La resta de conreus té una incidència espacial menor. Si observem el gràfic es veu que la superfície conreada es troba molt repartida i que no hi ha un predomini molt clar d'un tipus de cultiu, això es degut a l'escassa superfície conreada a Eivissa i a la poca especialització agrària del terme.

Distribució dels conreus segons superfície ocupada al terme d'Eivissa.
Font: Cens Agrari 1999

4.3.2 Estructura de la propietat i les explotacions

A l'any 1999 hi havia al terme d'Eivissa 24 explotacions, de les quals la major part tenien un règim de tinença en propietat, concretament un 87,5%. Aquestes explotacions ocupaven un 33,6 % de les terres llaurades, això explica que les explotacions agràries en propietat són d'una extensió petita o mitjana, mentre que els altres règims de tinença tenen una extensió relativa major, ja que el 4,16% de les explotacions en arrendament ocupen un 40,16% del territori conreat i de la mateixa manera, les amitgeres, que formen el 8,33% de les explotacions, tenen el 26,22% de la terra llaurada.

Règim de tinença	explotacions	hectàrees
propietat	21	41
arrendat	1	49
amitgera	2	32
altres	0	0

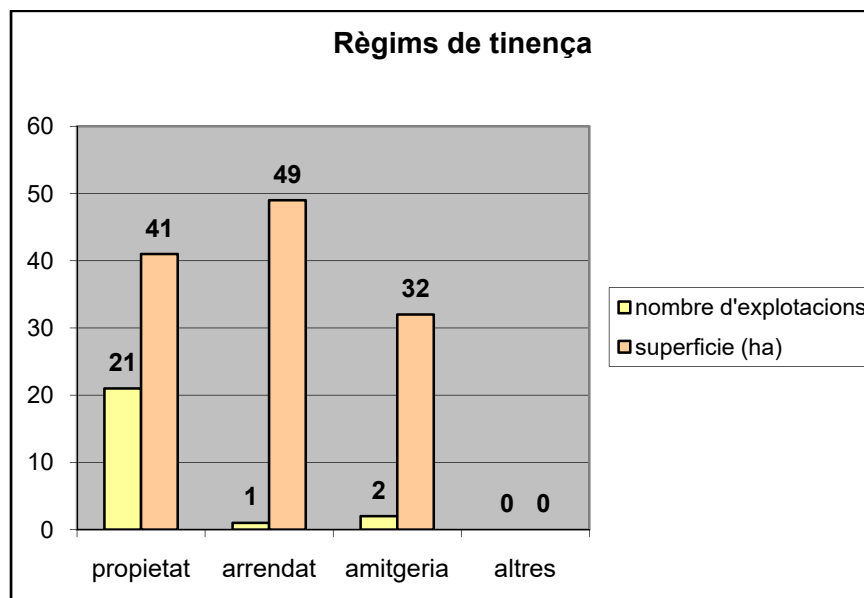
Estructura de la propietat agrària a Eivissa. Font: Cens Agrari 1999

La major part de les explotacions d'Eivissa es dediquen al conreu en secà, el reguiu té una extensió menor però està molt repartit en diferents explotacions, ja que de les 23 explotacions llaurades 12 comptaven amb superfície de reguiu, cultiu que ocupa un 4,1% de la superfície llaurada i és present al 52,17% de les explotacions.

Terres conreades	explotacions	hectàrees
amb secà	22	117
amb reguiu	12	5
amb terres llaurades	23	122

Distribució del secà i el reguiu per explotacions i superfície ocupada.

Font: Cens Agrari 1999

Règims de tinença al terme d'Eivissa. Font: Cens Agrari 1999

Cal esmentar que l'activitat intensiva de fruiters de secà es conserva sobretot a la zona de can Fita i de can Cònsol, a l'oest del municipi. Per la seva banda els reguius intensius es conserven a la zona de ses Feixes de Talamanca, les quals tradicionalment han tingut aigua disponible.

4.3.3 El sector ramader

La ramaderia ha tingut sempre un paper secundari al sector primari d'Eivissa. La ramaderia extensiva és complementària a l'agricultura i la seva implicació territorial i paisatgística és menor. A més el desenvolupament urbà i turístic ha fet augmentar la demanda de carn de ramats que es crien a granges intensives, sense tenir cap incidència al territori (porcí, aviram, conills). Al municipi hi ha en total 18 explotacions ramaderes, dominant les dedicades a les aus.

El ramat més important és l'oví amb 82 caps i un 72,6% del total, és el tipus de ramat més estès a tota Eivissa i tradicionalment ha estat el més important a la major part dels sectors ramaders dels municipis, però, actualment es troba estancat i guanyen importància altres (porcí, aviram), que en el cas del municipi d'Eivissa no es veuen degut al caràcter marginal de la activitat ramadera dins l'economia local. El cabrum amb un 20,4% és el segon en importància, la resta de ramats presents no tenen molta importància com es pot observar a la taula.

Ramat	caps
porcí	3
vaccí	0

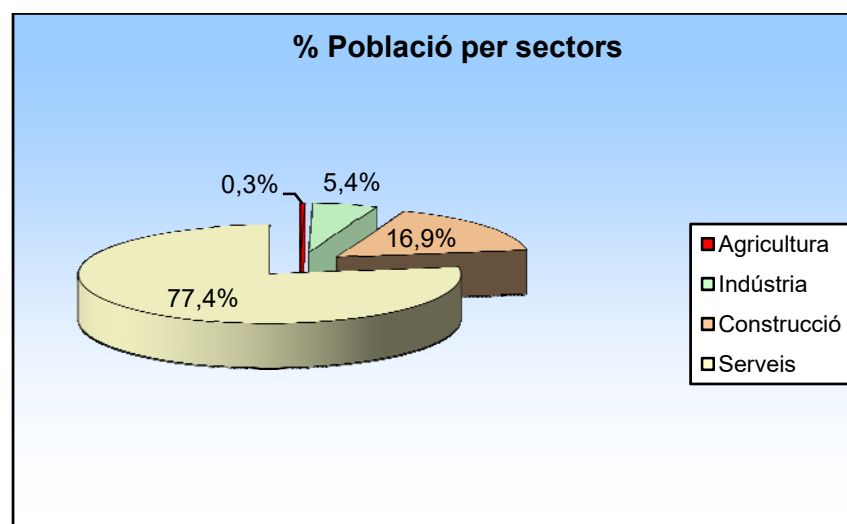
cabrum	23
oví	82
aviram	345
equins	0
conilles mares	5
rucs	0

Nombre de caps segons tipus de ramat. Font: Cens Agrari 1999

4.4 Ocupació i atur

4.4.1 Ocupació

El 77 % de la població de la ciutat d'Eivissa està ocupada en el sector serveis, enfront al 17% de la construcció, el 5 % del sector industrial i la presència gairebé testimonial del sector agrari (0,5 %), cosa que mostra una estructura econòmica d'acord amb la caracterització urbana d'aquesta àrea. Aquestes dades provenen del Ministeri de Treball i corresponen a l'any 2000.

Percentatges d'ocupació per sectors. Font: Ministeri de Treball (2000)

Si recorrem al nombre d'afiliats a la seguretat social en els seus distints règims podem copsar la marcada estacionalitat de l'economia del municipi. Les dades per a l'any 2015 es presenten a la següent taula:

Afiliats a la Seguretat Social (2015)						
	General	Autònom	De la llar	Agrari	Del mar	Total
Gener	14.062	3.689	475	29	163	18.418
Febrer	14.619	3.702	472	28	161	18.982
Març	15.796	3.819	467	29	181	20.292
Abril	19.116	4.046	467	31	208	23.868
Maig	24.015	4.356	465	33	309	29.178
Juny	26.582	4.580	475	37	357	32.031
Juliol	27.916	4.668	473	41	384	33.482
Agost	27.639	4.673	469	41	380	33.202

Setembre	24.507	4.622	462	37	296	29.924
Octubre	18.446	4.322	457	33	231	23.489
Novembre	15.002	4.027	458	27	161	19.675
Desembre	14.605	3.972	460	26	153	19.216
Mitjana	20.192	4.206	466	32	248	25.146

Afiliats a la Seguretat Social (2015). Font: Tresoreria General de la Seguretat Social

Si analitzam les dades amb més detall veiem com els afiliats del tercer trimestre suposen un 67 % d'increment respecte als del primer trimestre. Per règims la diferència és més acusada. En el règim general és del 80 % i molt menys acusada en els autònoms (25 %).

	ANY 2013		ANY 2014		ANY 2015	
EDATS	HOMES	DONES	HOMES	DONES	HOMES	DONES
16 A 24	29,23	21,20	26,50	21,13	25,55	26,66
25 A 34	67,70	67,86	70,62	70,88	72,92	68,76
35 A 44	79,13	69,58	77,07	69,34	80,91	75,06
45 A 54	74,68	64,64	77,26	67,92	79,97	69,94
55 O MAS	28,65	18,97	26,73	20,36	31,57	21,68
TOTAL	56,16	46,87	55,67	48,22	58,61	50,24

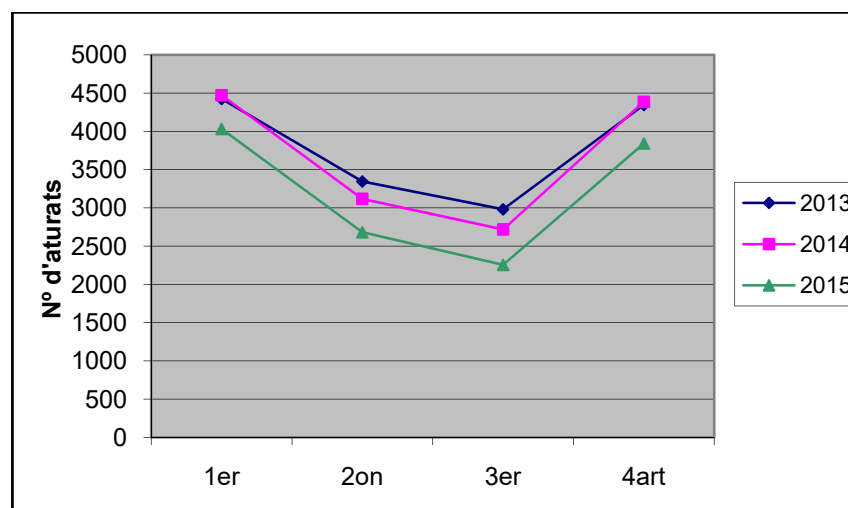
Taxa d'ocupació (2013-2015). Font: IBESTAT

4.4.2 Atur

L'evolució del nombre d'aturats al llarg del període 2013-2015 segons trimestres es presenta a la taula següent. En ella es poden observar distints trets. En primer lloc una tendència a la disminució de l'atur durant el període. En segon lloc una major taxa d'atur en els homes respecte a les dones degut al major percentatge d'homes que de dones en tant a la poblacions i a la destrucció de l'ocupació al sector de la construcció, que encara no s'ha pogut reubicar al mercat laboral. Finalment, s'aprecia molt bé a la gràfica corresponent, una estacionalitat molt acusada (el mínim correspon al mes d'agost).

	1er. Trimestre			2on. Trimestre			3er. Trimestre			4rt. Trimestre		
	Home	Dona	Total	Home	Dona	Total	Home	Dona	Total	Home	Dona	Total
2013	2297	2126	4423	1762	1582	3344	1759	1220	2980	2361	1982	4344
2014	2280	2190	4471	1637	1480	3118	1563	1155	2718	2351	2034	4385
2015	1956	2075	4031	1349	1331	2680	1265	989	2254	1961	1879	3841

Evolució dels aturats per trimestres (2013-2015). Font: IBESTAT

Evolució dels aturats per trimestres (2013-2015). Font: IBESTAT

El major percentatge de població aturada es troba a la franja d'edat de 35-39 anys en el cas dels homes i de 30 a 34 anys en el cas de les dones. El rang que abasta més dones aturades al llarg de la majoria dels mesos de l'any és el comprès entre 30 i 39 anys. A mesura que augmenta l'edat del demandant, la tendència general de l'atur és la de disminuir en número de persones. A partir dels 45-49 anys, les diferències per sexes dels demandants d'ocupació són mínimes. En quan al nivell acadèmic el grup més nombrós es correspon amb els posseïdors del Certificat d'Escolaritat, amb titulació d'EGB i els que tenen únicament BUP. El 90% de l'atur del municipi es concentra en els següents sectors: hostaleria, comerç i reparacions, construcció, transport i comunicació, immobiliàries i lloguer. Tots relacionats amb el sector serveis i bàsicament amb el turisme.

Els percentatges d'aturats sobre els grups d'edat corresponents segons sexe per als anys 2013, 2014 i 2015 es recullen a continuació:

	ANY 2013		ANY 2014		ANY 2015	
EDATS	HOMES	DONES	HOMES	DONES	HOMES	DONES
16 A 24	7,79%	7,49%	7,79%	7,25%	6,94%	6,47%
25 A 44	10,05%	10,63%	10,05%	10,52%	8,09%	9,70%
45 A 64	12,02%	8,33%	12,02%	8,89%	9,88%	7,80%
TOTAL	10,40%	9,43%	10,22%	9,53%	8,55%	8,64%

Percentatge d'aturats per sexe i grup d'edat (2013-2015). Font: Ecoauditoria.

4.5 Planta hotelera

Al quadre següent es resumeixen les característiques principals dels 124 establiments d'allotjament turístic existents al municipi d'Eivissa a finals de 2015 (dades del Consell Insular d'Eivissa). Les dades anteriors, però, difereixen lleugerament dels que ofereix l'IBESTAT a la seva web.

HOTELES	CAT.	*	UNIDADES	PLAZAS	APARTAMENTOS TURÍSTICOS	CAT	*	HABIT.	PLAZAS	TURISMO RURAL	CAT.	*	UNIDADES	PLAZAS
ABAD Y LASIERRA	CH	-	13	25	MAR BLAU	AT	1	3	9	ES TRULL DE CAN PALAU	HRU	-	10	20
AVENIDA	CH	-	5	9	ROSELLO	AT	1	5	20	TOTAL TURISMO RURAL	1		10	20
CEIBO IBIZA	CH	-	4	7	RIPOLL	AT	1	8	24					
COLOURS	CH	-	18	33	POSEIDON III	AT	1	15	45	HTV	CAT.	*	UNIDADES	PLAZAS
EL ALMENDRO	CH	-	6	11	POSEIDON II	AT	1	18	52	L'ATALANTE	VT	-	3	6
LA PEÑA	CH	-	13	23	POSEIDON	AT	1	45	140	EDIFICIO CARIBE, 1º Bº	VTV	-	1	2
L'ADUANA	CH	-	8	16	PLAYA SOL II	AT	1	59	168	EDIFICIO CARIBE, 1º D	VTV	-	1	4
LOS CARACOLES	CH	-	12	19	PLAYA SOL I	AT	1	75	225	LA CABAÑA	VTV	-	2	6
MAR	CH	-	13	24	OSIRIS	AT	1	6	18	PIALOU, FRANÇOISE SILVIE	VTV	-	1	8
NAVARRO	CH	-	10	15	NEPTUNO II	AT	1	12	48	REGALOS VIR	VTV	-	3	6
OLIVER	CH	-	4	7	SOL Y VIENTO	AT	1	55	110	TOTAL HTV	6		11	32
QUINTO	CH	-	4	7	MARIANO	AT	1	8	23					
SANTA CRUZ	CH	-	9	14	LLOBET	AT	1	40	120	ESTANCIAS TURISTICAS	CAT.	*	UNIDADES	PLAZAS
FIGUERETAS	H	1	76	137	MALACOSTA	AT	1	9	30	CAN BORO	ET	-	2	4
OCEAN DRIVE	H	1	42	84	LLEVANT	AT	1	22	77	CAN ESCANDELL II	ET	-	3	6
ROCAMAR	H	1	18	32	LA TORRE DEL CANONIGO	AT	1	7	15	CASA BERLIN	ET	-	2	4
CENTRAL PLAYA	H	2	95	158	FACERIAS	AT	1	10	48	CASA CAN BALLE	ET	-	3	6
EL PUERTO	H	2	99	193	ESMERALDA	AT	1	6	24	CASA DANIELA	ET	-	2	3
MARE NOSTRUM	H	2	520	1004	ES CANTO	AT	1	9	21	TORRE LA CATALANA	ET	-	3	6
MARITIMO	H	2	77	146	DELFIN VERDE	AT	1	7	14	VILLA AMATISTA	ET	-	2	4
NAUTICO EBESO	H	2	123	226	CASA FRANCISCA	AT	1	4	12	CASAS DEL POSEIDON	ETV	-	5	9
ALGARB	H	3	408	774	BON SOL I	AT	1	9	27	CHALET TAGOMAGO 13	ETV	-	2	4
CLUB CAN BOSSA	H	3	157	298	AVENIDA	AT	1	9	45	TOTAL HTV	9		24	46
IBIZA PLAYA	H	3	157	288	MIRAMOLA	AT	1	77	301					
LUX ISLA	H	3	29	55	URBAN SPACES IBIZA	AT	1	15	30					
PLAYA REAL	H	3	245	450	VISTAMAR I	AT	1	6	18					
SES FIGUERES	H	3	39	73	VISTAMAR II	AT	1	14	42					
ARGOS	H	4	106	206	BON SOL II	AT	2	24	48					
EL HOTEL	H	4	56	114	LAS HERAS	AT	2	8	40					
IBIZA CORSO	H	4	179	342	LOS ROBLES	AT	2	16	48					
LOS MOLINOS	H	4	157	299	LOS MOLINOS	AT	2	14	44					
SIMBAD	H	4	111	216	BON SOL III	AT	2	16	48					
SIRENIS HOTEL CLUB GOLETA	H	4	252	479	REGINA PARK	AT	2	28	96					
SIRENIS HOTEL TRES CARAB	H	4	245	476	EL DIVINO	AT	2	35	84					
TORRE DEL MAR	H	4	217	413	BON SOL - LOS ROSALES	AT	2	16	45					
VICTORIA	H	4	137	260	EL PUERTO	AT	2	80	230					
IBIZA GRAN HOTEL	H	5	157	305	ARLANZA BOSSA	AT	2	46	174					
MIRADOR DE DALT VILA	H	5	11	23	MAR Y PLAYA II	AT	3	88	252					
LUX MAR	HA	2	84	213	PANORAMIC-TROPICAL GARDEN	AT	3	209	451					
JABEQUE	HA	3	159	517	NAVILA	AT	3	11	30					
MARIGNA	HR	1	44	85	LIDO	AT	3	78	234					
MONTESOL	HR	1	55	84	TIVOLI	AT	3	102	306					
CENIT	HR	2	62	105	MAR Y PLAYA	AT	3	78	241					
DON QUIJOTE	HR	2	106	196	TOTAL APART. TURÍSTICOS	44		1.402	4.077					
ES VIVE	HR	2	59	110										
ROYAL PLAZA	HR	4	117	199										
LA MARINA	HS	1	25	46										
MARBLAU	HS	1	28	55										
TALAMANCA	HS	2	45	75										
COSTA	HSR	1	16	27										
COSTA BLANCA	HSR	1	25	42										
EBUSITANA	HSR	1	12	17										
EUROPA PUNICO	HSR	1	28	49										
GIRAMUNDO	HSR	1	17	30										
IBIZA	HSR	1	20	34										
JUANITO	HSR	1	44	74										
LAS NIEVES	HSR	1	50	91										
PARQUE	HSR	1	29	49										
RIPOLL	HSR	1	15	24										
EL CORSARIO	HSR	2	14	24										
LA VENTANA	HSR	2	13	26										
PITIUSA	HSR	2	18	33										
ROBERTO PLAYA	HSR	2	40	65										
MOLINS PARK	HSR	3	30	57						SUMAS:	nº		UNIDADES	PLAZAS
TOTAL HOTELES	64		4.987	9.588						124			6.434	13.763

Establiments d'allotjament turístic al municipi d'Eivissa
(font: Consell Insular d'Eivissa i elaboració pròpia)

L'evolució de la planta hotelera a Vila ha estat prou estacionària als darrers 10 anys. L'oferta global de places turístiques sempre està al voltant de les 14.000 (14.315 al 2014).

EIMSSA	2014		2013		2012		2011		2010		2009		2008		2007		2006		2005		2004	
	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas	establ.	plazas
(AP) APART. TURÍSTICOS	44	4.314	42	4.047	47	4.692	47	4.692	46	4.241	53	4.587	49	4.856	49	4.872	49	4.872	50	4.908	54	5.009
AP 1 llave	27	1.706	27	1.706	29	1.883	29	1.883	29	1.883	33	2.146	29	1.955	29	1.971	29	1.971	29	1.971	31	2.010
AP 2 llaves	10	857	10	857	13	1.190	13	1.190	13	1.190	15	1.241	16	1.733	16	1.733	16	1.733	16	1.733	16	1.733
AP 3 llaves	7	1.751	5	1.484	5	1.619	5	1.619	4	1.168	5	1.200	4	1.168	4	1.168	4	1.168	5	1.204	7	1.266
(CH) CASA DE HUÉSPEDES	13	210	13	222	14	232	14	232	14	232	15	270	14	232	14	232	15	239	15	239	15	239
(CV) CIUDAD DE VACACIONES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1.042	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
CV 2 estrellas	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1.042	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(H) HOTEL	25	7.444	25	7.011	25	7.011	25	7.015	25	7.015	26	7.414	21	6.543	21	6.543	19	6.118	19	6.118	21	6.543
H 1 estrella	3	253	2	116	2	116	3	253	3	253	2	84	3	294	3	294	2	157	2	157	3	294
H 2 estrellas	6	1.854	6	1.706	7	1.779	8	2.133	9	2.247	9	2.144	7	2.062	8	2.326	8	2.326	8	2.326	8	2.326
H 3 estrellas	4	1.585	7	2.336	5	2.003	4	1.776	4	1.776	5	2.409	5	1.992	4	1.728	3	1.440	3	1.440	4	1.728
H 4 estrellas	9	3.011	8	2.525	9	2.785	8	2.525	7	2.411	8	2.731	6	2.195	6	2.195	6	2.195	6	2.195	6	2.195
H 4 estrellas superior	1	413	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
H 5 estrellas	1	23	2	328	2	328	2	328	2	328	2	46	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
H 5 G.L.	1	305	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(HA) HOTEL APARTAMENTO	2	730	2	730	2	730	2	730	2	730	3	1.326	2	730	2	730	2	730	2	730	2	730
HA 2 estrellas	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213	1	213
HA 3 estrellas	1	517	1	517	1	517	1	517	1	517	2	1.113	1	517	1	517	1	517	1	517	1	517
(HC) HOTEL DE CIUDAD	0	0	0	0	1	23	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
HC 5 estrellas	0	0	0	0	1	23	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(HR) HOTEL RURAL	1	20	1	20	1	20	1	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(HRE) HOTEL RESIDENCIA	6	779	6	779	6	779	6	779	6	779	7	1.056	6	779	6	779	6	779	6	779	6	779
HRE 1 estrella	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169	2	169
HRE 2 estrellas	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411	3	411
HRE 3 estrellas	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	277	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
HRE 4 estrellas	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199	1	199
HRE 5 estrellas	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(HS) HOSTAL	3	176	3	176	3	176	3	176	3	176	5	386	3	176	3	176	3	176	3	176	3	176
HS 1 estrella	2	101	2	101	2	101	2	101	2	101	3	127	2	101	2	101	2	101	2	101	2	101
HS 2 estrellas	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75	1	75
HS 3 estrellas	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	184	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
(HSR) HOSTAL RESIDENCIA	15	642	15	642	15	642	16	657	17	671	18	660	18	703	18	703	18	703	18	703	18	703
HSR 1 estrella	10	437	10	437	10	437	11	452	11	452	11	409	11	452	11	452	11	452	11	452	11	452
HSR 2 estrellas	4	148	4	148	4	148	4	148	4	148	5	180	5	180	5	180	5	180	5	180	5	180
HSR 3 estrellas	1	57	1	57	1	57	1	57	2	71	2	71	2	71	2	71	2	71	2	71	2	71
TOTALES	109	14.315	107	13.627	114	14.305	114	14.301	113	13.844	128	16.741	113	14.019	113	14.035	112	13.617	113	13.653	119	14.179

Evolució de la planta hotelera del municipi d'Eivissa
 (font: IBESTAT i elaboració pròpia)

5. MEDI AMBIENT

5.1 Contaminació atmosfèrica

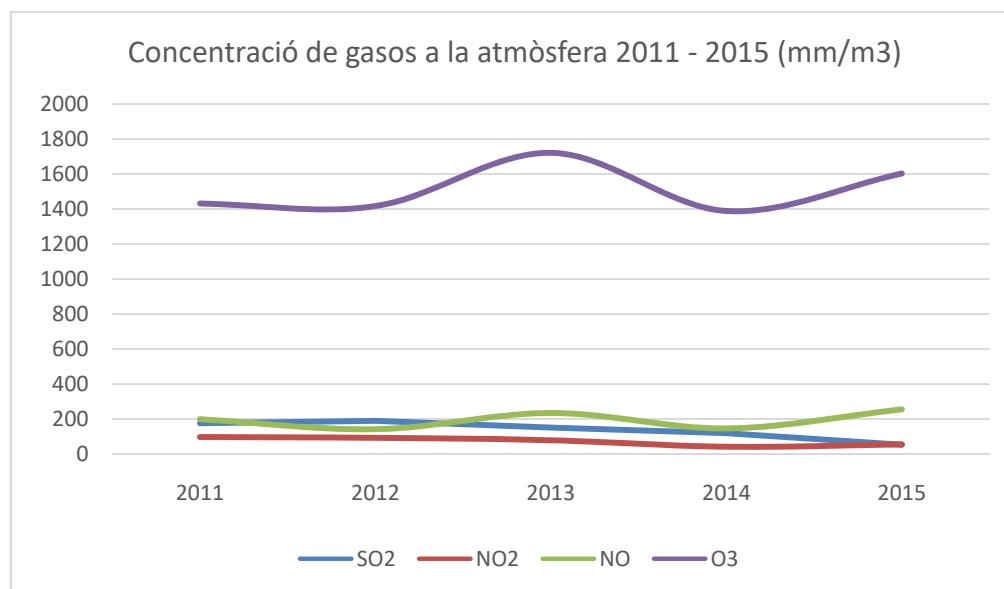
La Direcció General d'Energia i Canvi Climàtic de la Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat té una sèrie d'estacions de control atmosfèric distribuïdes per tot l'arxipèlag balear. Mes concretament, al municipi d'Eivissa disposa d'una estació ubicada a la Dalt Vila i que està identificada a la taula següent:

Codi Local Estació	07026002
Ubicació	Eivissa - Dalt Vila
Municipi	Eivissa
Coordenades	012612E, 385430N
Altitud	44 m
Propietat	GESA
Paràmetres mesurats	SO ₂ , NO, NO ₂ , O ₃ , VV, DV, TM
Tipus d'àrea	Urbana
Tipus d'estació	Industrial

Com es reflexa a la taula, els paràmetres analitzats són el diòxid de sofre, el monòxid de nitrogen, diòxid de nitrogen i l'ozó, a part d'altres dades de velocitat i direcció del vent que, per raons pràctiques no s'inclouen dins aquest anàlisi.

Balanç total d'emissió de gasos a l'atmosfera

A la taula següent es recull la progressió dels darrers cinc anys per als gassos abans esmentats.

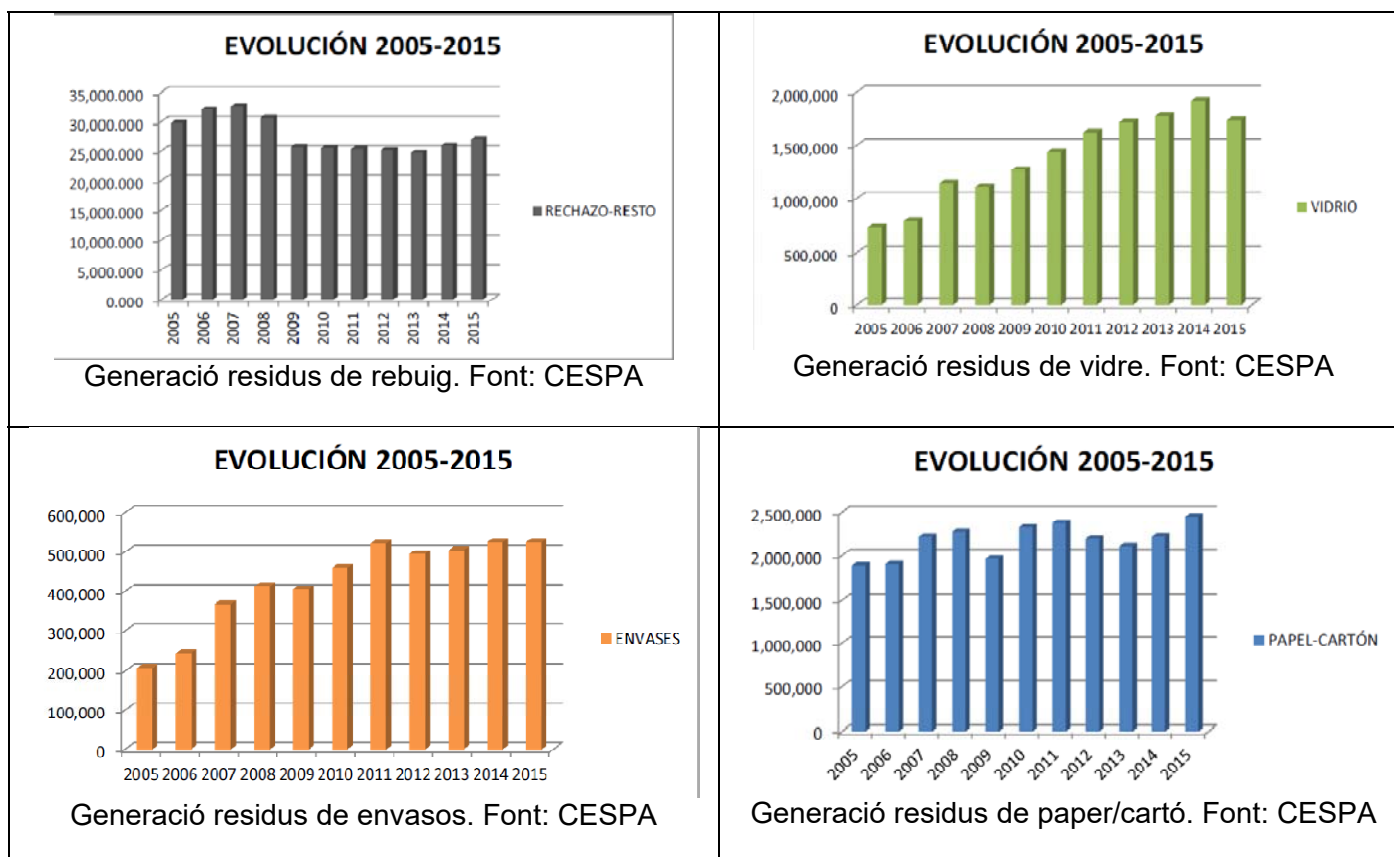
Font: Secció d'Atmosfera, DG d'Energia i Canvi Climàtic

De la gràfica es desprèn que els gasos de diòxid de sofre i de diòxid de nitrogen s'han mantingut gaire bé a valors constants. No així l'ozó ni el monòxid de nitrogen que han experimentat fluctuacions. Cal dir que tant l'O₃ i el NO al 2015 presenten una

tendència a pujar i que el primer de tots dos té una tendència generalitzada a variar de forma més significativa.

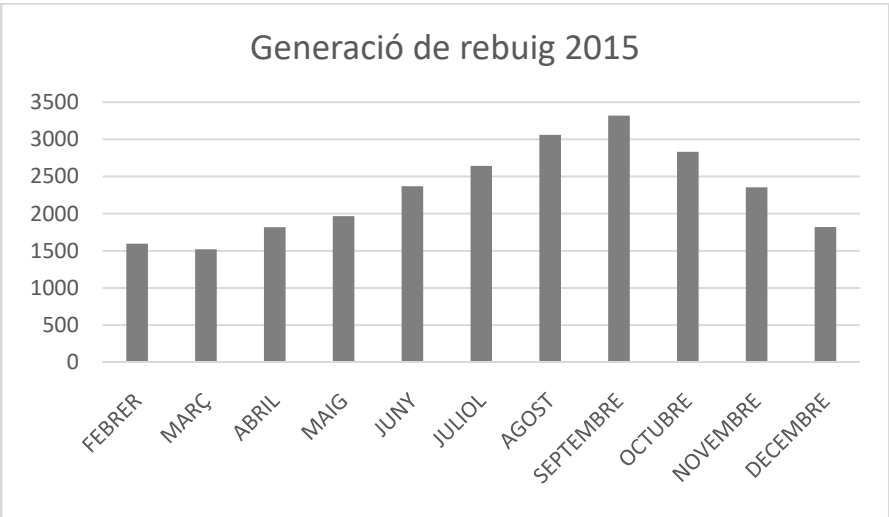
5.2 Residus

En la següent taula es recullen les dades corresponents a la producció de residus urbans del 2005 al 2015, corresponents a las fraccions de residus sòlids urbans (rebuig, vidre, envasos i paper/cartó).

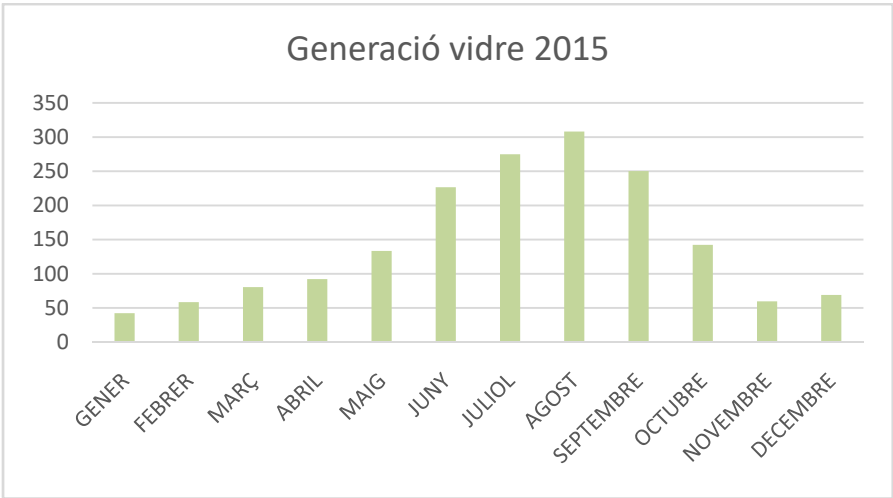

De les gràfiques anteriors observam que, mentre la producció de residus de paper s'ha mantingut constant, hi ha una discrepància entre la tendència de generació de rebuig (en decrement) i les d'envasos i vidre, que han augmentat.

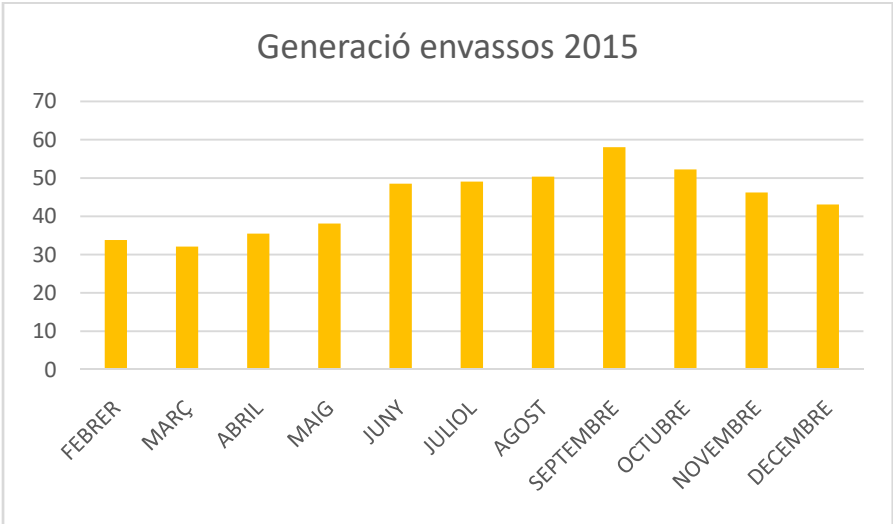
Mentre que si feim una anàlisi mes a mes, agafant l'any 2015 com a referència observam que, evidentment, el mesos de major producció de residus sòlids urbans, es corresponen amb els mesos d'estiu, quan la població resident es troba reforçada per l'ocupació turística.

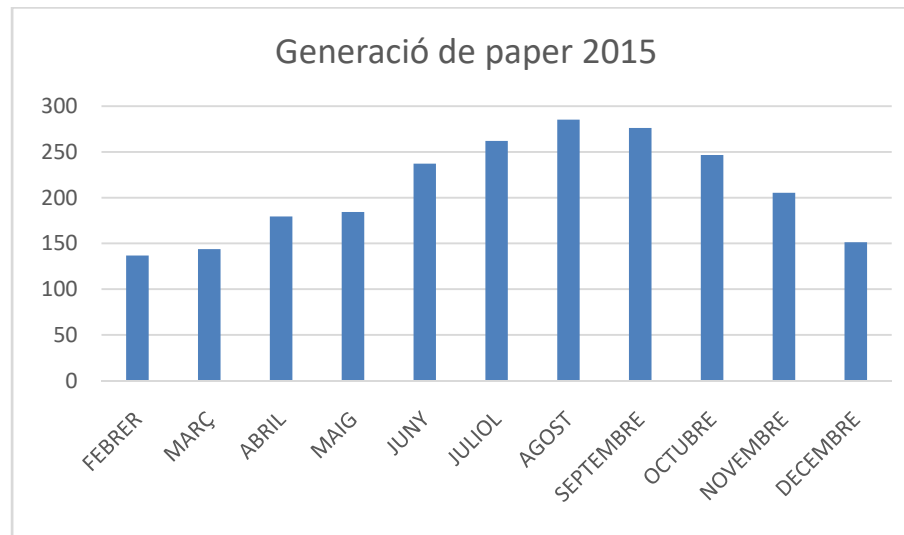
Font: CESPÀ

Font: CESPÀ

Font: CESPÀ

Font: CESPÀ

5.3 Contaminació acústica

Ha estat elaborat per l'empresa *Centre d'Estudi i Control del Soroll S.L. (CECOR)* un estudi per redactar el mapa del renou, el qual es basa en les dades recollides in situ. Tot això ha permès elaborar una zonificació del territori municipal de cara a la regulació dels diferents límits de soroll.

5.3.1 Mesures acústiques in situ i pla de mostreig

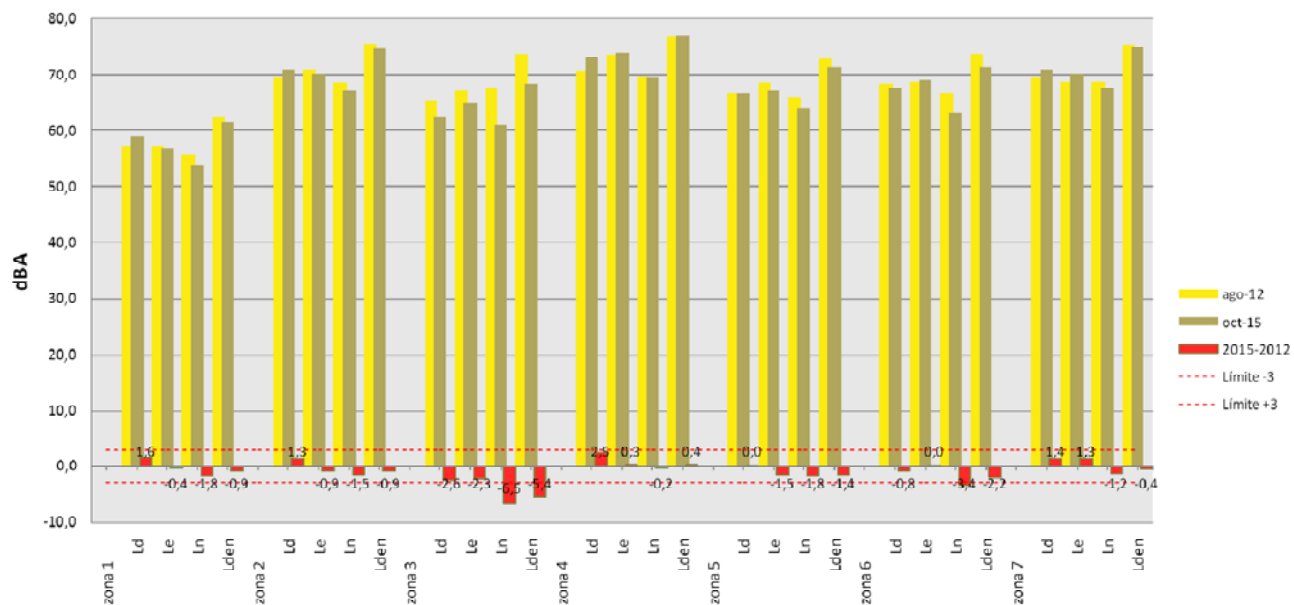
L'àrea d'estudi s'ha dividit en "zones d'avaluació", dividint l'àrea d'estudi en 6 sectors diferents, utilitzant barreres naturals i artificials, per delimitar l'àmbit a estudiar. A cada zona d'avaluació es van realitzar mesures acústiques de 15 minuts en 6 punts diferents, i al seu torn, es va mesurar tres vegades en cada punt (període dia, tarda i nit). Per reforçar les mesures realitzades en els diferents punts de la ciutat, es van col·locar un total de 7 estacions de mesura, 2 estacions a la zona d'avaluació 3 (la Marina) i una estació en la resta de zones d'avaluació. Aquestes estacions mesuren el nivell LAeq de forma continuada durant 24 hores, integrant cada 5 minuts, obtenint el valor Lden, corresponent a la integració dels tres períodes dia, vespre i nit. Mitjançant aquestes mesures s'obtenen dades de quina ha estat l'evolució temporal del soroll dins d'aquestes 24 hores de mesura, perquè aporten dades molt concloents de l'evolució del soroll als diferents períodes, dia, tarda i nit.

Pla de mostreig de l'àrea d'estudi (font CERCOR).

5.3.2 Comparatiu resultats mesures

A continuació s'analitzen les diferències en els resultats obtinguts dels nivells registrats en els punts de mesura, on s'ha instal·lat l'estació durant 24 hores. Com es pot veure, la diferència en tots els casos, en les 7 zones avaluades, es manté acotada en el rang de ± 3 TVE, excepte a la zona 3. Això és així, perquè la principal font de soroll en aquestes posicions de mesura és el trànsit rodat i una variació entre la temporada alta i mitja, no és significativa per a donar-se un canvi notable en el nivell de soroll registrat. No obstant, en la posició de mesura de la zona 3 (zona del port), la diferència és més notable, ja que en aquest cas, la principal font de soroll és el generat per l'oci. Això es manifesta clarament en el període nocturn a on la diferència és més acusada.

Comparatiu agost 2012-octubre 2015 (font CERCOR).

De la mateixa manera, s'analitzen de manera global els resultats obtinguts als punts de mesurament discret. En concret s'analitzen els registres realitzats a 6 ubicacions

per a cadascuna de les 7 zones. Si bé, en el cas de les zones 3 i 7 per tractar-se del centre, s'analitzen de manera conjunta:

Zona	Punto	Laeq 2015			Laeq 2012			Diferencia		
		Ldia	Ltarde	Lnoche	Ldia	Ltarde	Lnoche	Ldia	Ltarde	Lnoche
1	1	53	54,5	47,3	49,7	55,4	54,3	3,3	-0,9	-7
	2	54,6	55,7	59,5	58,1	56,8	56,4	-3,5	-1,1	3,1
	3	57,5	54,3	54,4	59,4	60	57,4	-1,9	-5,7	-3
	4	57,3	57,4	54,6	59	60,1	59,9	-1,7	-2,7	-5,3
	5	67,8	66,2	63,7	69,3	67,8	66,4	1,5	1,6	2,7
	6	60,9	61,7	58,8	64,4	61,9	61,7	-3,5	-0,2	-2,9
2	1	73,2	73,7	67,6	73	75,7	73,3	0,2	-2	-5,7
	2	65,2	60,1	59,2	66,3	65,1	65,8	-1,1	-5	-6,6
	3	70,4	69,8	67,9	70,3	70,5	70,6	0,1	-0,7	-2,7
	4	69,8	67,1	63,5	70,2	70,7	67,8	-0,4	-3,6	-4,3
	5	70,8	70,7	68,8	71,2	71,2	70,6	-0,4	-0,5	-1,8
	6	64,6	45,9	43,7	62,9	51,3	50,4	1,7	-5,4	-6,7
3 y 7	1	54,5	57,4	56,5	54	63	63	0,5	-5,6	-6,5
	2	69,9	68,9	68,7	69,5	69,4	68,3	0,4	-0,5	0,4
	3	54,8	54,6	54,8	54,6	57,3	56,4	0,2	-2,7	-1,6
	4	66,4	65,8	67,1	68	70,9	70,7	-1,6	-5,1	-3,6
	5	66,9	66,9	65,7	68,8	68,9	67,9	-1,9	-2	-2,2
	6	64	64	57,6	59,6	62,1	65,8	4,4	1,9	-8,2
	7	61,1	65,5	63,4	61,1	68,9	70,6	0	-3,4	-7,2
	8	58,3	60,8	59,1	60	63,1	60	-1,7	-2,3	-0,9
	9	61,3	62,4	58,3	64,3	66,4	63,7	-3	-4	-5,4
	10	57,4	60,4	56,3	60,7	59,9	58,7	-3,3	0,5	-2,4
	11	54	56	63,9	53,5	57,1	66,5	0,5	-1,1	-2,6
	12	60,2	61	59,1	65	61,8	61,5	-4,8	-0,8	-2,4
4	1	66,8	66,2	61,3	66,8	66,7	66,4	0	0,5	5,1
	2	69,2	68,6	64,2	69,8	68,8	67,9	-0,6	-0,2	-3,7
	3	69,8	70,4	65,7	70,3	71,9	70,5	-0,5	-1,5	-4,8
	4	65,1	65,3	53,3	64	61,7	62,2	1,1	3,6	-8,9
	5	70,6	70,5	61,4	71	70,9	68,2	-0,4	-0,4	-6,8
	6	65,7	65,4	54,8	70,4	65,2	62,5	-4,7	0,2	-7,7
5	1	61,6	61,6	55	57,9	69,8	54,9	3,7	-8,2	0,1
	2	63,5	64,5	62,6	65,4	65,8	65,2	-1,9	-1,3	-2,6
	3	69,4	68,3	65,6	68,5	68,9	67,9	0,9	-0,6	-2,3
	4	71,2	70,7	67,6	69,7	70,3	69,1	1,5	0,4	-1,5
	5	58,2	57,7	57	59,8	58,1	59,6	-1,6	-0,4	-2,6
	6	68,5	69,9	65,1	69,6	70,4	65,4	-1,1	-0,5	-0,3
6	1	55,3	54,4	54,8	63,4	57,7	53,9	-8,1	-3,3	0,9
	2	55,3	56,3	55,5	57,5	54,5	55	-2,2	1,8	0,5
	3	60,2	60,3	55,4	60,2	61,1	55,9	0	-0,8	-0,5
	4	59,1	57,3	54	58,4	59,5	57,2	0,7	-2,2	-3,2
	5	61,5	64,1	63,1	62,3	66,7	71,9	-0,8	-2,6	-8,8
	6	64,3	64,6	62,6	66,1	67,1	65,8	-1,8	-2,5	-3,2

Com es pot veure, en el període de dia, el nivell de soroll es manté estable amb diferències pràcticament acotades en ± 3 dB, excepte a la zona 6, al punt 1, la qual ha experimentat una baixada del nivell substancial.

De la mateixa manera passa per al període de la tarda. Encara que en aquest cas, ja s'aprecien zones que el nivell de soroll ha baixat en la temporada mitjana enfront de la temporada alta. Si a més tenim en consideració que aquest patró també es repeteix en el període de nit, cal pensar que hi ha zones on el trànsit rodat no és la principal font de soroll, i per tant, hi ha contribució de l'oci nocturn.

6. EQUIPAMENTS

6.1 Escolar

Els centres d'educació primària són en la seva majoria públics, un total de 9 escoles públiques, mentre que 1 és concertada i 2 són privades. Tots els centres ofereixen educació infantil i primària. A continuació es mostra una taula amb els centres educatius d'ensenyament primari a Eivissa i les seves característiques:

Col·legi	Titularitat	m ²	Alumnes	Horari
CEIP Blanca Dona	Pública	10150	534	Continu
CEIP Can Misses	Pública	7250	500	Continu
CEIP Cas Serres	Pública	3580	345	Continu
CEIP sa Graduada	Pública	3440	307	Continu
CEIP Portal Nou	Pública	3320	373	Continu
CEIP Poeta Villangómez	Pública	4990	320	Continu
CEIP sa Bodega	Pública	6960	309	Continu
CEIP Can Cantó	Pública	10000	280	Continu
Col·legi sa Real	Privada	8990	238	
CEIP Sta. Maria d'Eivissa	Pública	3100		

Centres d'Educació Infantil i Primària de la ciutat d'Eivissa.

Col·legi	Titularitat	m ²	alumnes	BT	BHCS	BCNS
Col·legi Mestral	Concertada	7575	492	No	Sí	Sí
C. Ntra. Sra Consolació	Privada	2980	480			

Centres d'Educació Infantil, Primària i Secundària Obligatòria de la ciutat d'Eivissa.

A continuació es mostra una taula amb els centres educatius d'ensenyament secundari:

Institut	Titularitat	m ²	alumnes	BT	BHCS	BCNS
IES Isidor Macabich	Pública	12415		Sí	Sí	Sí
IES sa Blanca Dona	Pública	9245	860	No	Sí	Sí
IES sa Colomina	Pública	11895		No	Sí	Sí
IES Santa Maria	Pública	5200	650	No	Sí	Sí

Centres d'Educació Secundària Obligatòria de la ciutat d'Eivissa.

BT: Batxillerat Tecnològic
 BHCS: Batxillerat Humanitats i Ciències Socials
 BCNS: Batxillerat Ciències de la Natura i de la Salut

6.2 Esportiu

La ciutat d'Eivissa compta amb els següents equipaments esportius;

1) Complex poliesportiu municipal de Can Misses

Aquest complex es compon de:

- Pista d'atletisme: de 6 carrers i 400 m. de corda. Té el camp interior de gespa natural., i grades per a 1500 persones.
- Estadi de futbol: de gespa artificial. Pot acollir també 2 camps transversals de futbol-7. Grades per a 4.000 persones.
- Piscines: Instal·lació coberta i climatitzada. Consta de piscina de competició de 25 x 12'5 m amb 6 carrers i piscina d'ensenyament de 12 x 8 m. Grades per a 250 persones.
- Pista de futbol-sala-1: de gespa artificial amb grades per a 200 persones.
- Pista de bàsquet
- Pista de futbolsala-3: de gespa artificial i grades per a 100 persones.
- Pistes de tennis: 2 pistes de tennis-quick
- Camp de futbol Can Misses-2: de terra
- Pistes de pàdel

2) Camp de futbol de Can Cantó:

- Camp de gespa artificial de 100 x 60 m amb grades per a 600 espectadors
- 2 camps de futbol-7

3) Pavelló cobert d'es Viver

4) Poliesportiu cobert

Pavelló poliesportiu al centre de la Ciutat. Consta de pista sintètica de 44 x 23 m. Té capacitat per a 300 espectadors asseguts i 200 dempeus.

6) Pista Poliesportiva de sa Bodega (C/Canàries), de 45 x 30 m.

7) Pistes de barris (cedides a les diferents associacions de veïns)

- Pista de futbol sala de gespa artificial, a Cas Serres
- Pista Poliesportiva de 45 x 25 de formigó porós a Platja d'en Bossa
- Pista Poliesportiva de 45 x 25 de formigó porós a Can Escandell
- Pistes de ses Figueretes: una de gespa artificial (futbol-sala) i una altra poliesportiva de 45 x 25 de formigó porós

També cal afegir les pistes esportives als col·legis públics gestionades per l'Ajuntament en horari extraescolar.

Dintre d'aquest capítol es farà una menció també als ports esportius amb que compta la ciutat d'Eivissa. Hi ha tres ports esportius essent el més antic el Club Nàutic (fundat el 1925). L'any 1973 s'inaugurà el port esportiu Eivissa Nova i el 1986 el port esportiu Marina Botafoc. També s'ha de tenir en compte que al Port d'Eivissa també hi ha una part dedicada a les embarcacions d'oci a part de les zones d'embarcació de passatgers, de vaixells a Formentera i de mercaderies.

6.3 Sociosanitari

Al municipi d'Eivissa hi han tres centres de salut que són el des Viver, el de Can Misses i el de l'Av. 8 d'Agost.

Aquests centres de salut disposen d'unes unitats bàsiques de salut que en fan de delegació. També hi ha una d'aquestes unitats bàsiques al barri de sa Penya dependent del Centre de Salut de Can Misses.

Per altra banda, els dos centres de salut existents al municipi atenen a tota la població de la Ciutat d'Eivissa però també atenen a la població de Jesús, Puig d'en Valls (Santa Eulàlia) i Sant Jordi (Sant Josep).

Aquest centres de salut i unitats bàsiques de salut, depenen del centre de referència que és l'hospital de Can Misses, amb 468 llits instal·lats.

Als anteriors equipaments públics s'ha d'afegir la policlínica privada Nuestra Señora del Rosario.

Els centres dedicats a donar atenció geriàtrica a les persones majors són:

- Residència de Cas Serres, amb 150 places de què aproximadament 40 estan concertades per l'IBAS-Govern Balear, i que depèn patrimonialment del Consell Insular d'Eivissa-Formentera.
- Residència Reina Sofia, dependent del Bisbat i amb una capacitat de 60 places, de les quals 20, aproximadament, estan concertades per l'IBAS-Govern balear.

També hi ha un centre de d'acolliment municipal per a adults, transeünts o ciutadans que pateixen mancances d'habitatge. Es localitza al carrer Carles III número 27, 3.

6.4 Cultural

L'equipament cultural es compon principalment de:

- Els dos museus arqueològics (Dalt Vila i Puig des Molins) amb gestió de la Conselleria de Cultura del Govern Balear.
- El Museu d'Art Contemporani
- L'espai cultural Can Ventosa

6.5 Espais lliures públics

Les zones verdes públiques existents al municipi d'Eivissa són:

CÓDIGO (plano 0.5)		SITUACION / IDENTIFICACION		ESPACIOS LIBRES		SISTEMAS		SUPERFICIE TOTAL
		plano 0.3	calle / nombre	EXISTENTES	PROPUESTOS	LOCALES	GENERALES	
1.	1	O.3.1	C. Cala Llonga	8.200		8.200		8.200
2.	4	O.3.2	Pou den Basques	189		189		189
2.	8	O.3.2	C. S. Cas Serres	20.278		20.278		20.278
2.	9	O.3.2	Parc Maria Villangomez	21.461			21.461	21.461
3.	10	O.3.3	C. Pablo Picasso	549		549		549
3.	11	O.3.3	Picasso - Garcia Lorca	180		180		180
3.	12	O.3.3	Garcia Lorca - Blas Infante	2.353		2.353		2.353
3.	13	O.3.3	Blas Infante - Machado	3.057		3.057		3.057
3.	14	O.3.3	Jardins Pedro Guerra	1.218		1.218		1.218
3.	15	O.3.3	Machado - Luís de León	368		368		368
3.	16	O.3.3	Manuel de Falla - Luís de Leon	1.606		1.606		1.606
3.	17	O.3.3	Pere Matutes - Luís de Leon	1.577		1.577		1.577
4.	18	O.3.4	Platja den Bossa	4.007		4.007		4.007
4.	22	O.3.4	C. Antoni Saura	191		191		191
4.	23	O.3.4	C. Antoni Saura	118		118		118
4.	26	O.3.4	Av. Sant Antoni	2.332		2.332		2.332
4.	27	O.3.4	Institut Blanca Dona	670		670		670
4.	28	O.3.4	Col·legi Blanca Dona	1.395		1.395		1.395
4.	29	O.3.4	Centre Fires i Congressos	7.435		7.435		7.435
5.	30	O.3.5	Av. de la Pau	14.848			14.848	14.848
5.	31	O.3.5	Av. de la Pau - Abel Matutes	302		302		302
5.	32	O.3.5	C. Abel Matutes	5.174			5.174	5.174
5.	33	O.3.5	Av. de la Pau - Zorzone	4.463			4.463	4.463
5.	34	O.3.5	Parc Es Palmer	4.363		4.363		4.363
5.	35	O.3.5	Plaça Antoni Albert	14.332			14.332	14.332
5.	36	O.3.5	Sant Cristofol - Vicent Serra	2.365			2.365	2.365
5.	37	O.3.5	C. Canaries	1.691		1.691		1.691
5.	38	O.3.5	C. Cubells	1.453		1.453		1.453
5.	39	O.3.5	C. Cubells	1.448		1.448		1.448
5.	40	O.3.5	C. Cubells	1.518		1.518		1.518
5.	41	O.3.5	C. Periodista E. Fajarnés	1.184		1.184		1.184
5.	42	O.3.5	C. Periodista E. Fajarnés	1.250		1.250		1.250
5.	43	O.3.5	C. Pere Bajardi	1.176		1.176		1.176
5.	44	O.3.5	C. Pere Bajardi	1.180		1.180		1.180
5.	45	O.3.5	C. Pere Bajardi	1.107		1.107		1.107
5.	46	O.3.5	C. Pere Bajardi	1.118		1.118		1.118
5.	47	O.3.5	C. Àngel Palerm	1.159			1.159	1.159
5.	48	O.3.5	C. Àngel Palerm	1.603		1.603		1.603
5.	49	O.3.5	C. Venda des Coloms	1.245		1.245		1.245
5.	50	O.3.5	C. Germans Torres i Tur	967		967		967
5.	51	O.3.5	C. de Freus	1.243		1.243		1.243
5.	52	O.3.5	C. de Freus	1.352		1.352		1.352
5.	53	O.3.5	C. de Freus	1.143		1.143		1.143
5.	54	O.3.5	C. de Freus	1.172		1.172		1.172
5.	55	O.3.5	C. Cubells	1.549		1.549		1.549
5.	56	O.3.5	C. Cubells	1.630		1.630		1.630
5.	62	O.3.5	Múrcia - Balears	3.736		3.736		3.736
5.	63	O.3.5	Parc de la Pau	12.050			12.050	12.050
6.	64	O.3.5	C. Josep Riquer Llobet	1.243		1.243		1.243
6.	68	O.3.6	C. Peralta	402		402		402
6.	69	O.3.6	C. des Canar	144		144		144
6.	70	O.3.6	C. des Canar	140		140		140
6.	71	O.3.6	Parc Can Escandell	2.757		2.757		2.757
6.	72	O.3.6	C. Músic Fermí	922		922		922
6.	73	O.3.6	C. Font i Quer	1.707		1.707		1.707
6.	74	O.3.6	C. Font i Quer	2.977		2.977		2.977
6.	75	O.3.6	Font i Quer - Sant Jordi	10.796		10.796		10.796
6.	76	O.3.6	Av. Sant Jordi	4.776		4.776		4.776
6.	77	O.3.6	Av. Sant Jordi	2.022		2.022		2.022
6.	78	O.3.6	Sant Jordi - Galicia	920		920		920

CÓDIGO (plano 0.5)	SITUACION / IDENTIFICACION		ESPACIOS LIBRES		SISTEMAS		SUPERFICIE TOTAL
	plano 0.3	calle / nombre	EXISTENTES	PROPUESTOS	LOCALES	GENERALES	
6. 79	O.3.6	Av. Pere Matutes	3.064		3.064		3.064
6. 80	O.3.6	Platja de ses Figueretes	572		572		572
6. 81	O.3.6	Platja de ses Figueretes	1.876		1.876		1.876
6. 82	O.3.6	Platja de ses Figueretes	3.377		3.377		3.377
6. 83	O.3.6	Platja de ses Figueretes	3.974		3.974		3.974
6. 84	O.3.6	Platja de ses Figueretes	46		46		46
6. 85	O.3.6	Platja de ses Figueretes	115		115		115
6. 86	O.3.6	C. Esclava Maria Flores	3.281		3.281		3.281
6. 87	O.3.6	C. Sindicalista Margalida Roig	3.515		3.515		3.515
7. 89	O.3.7	Platja ses Figueretes	319		319		319
7. 90	O.3.7	Platja den Bossa	234		234		234
7. 92	O.3.7	Platja den Bossa	2.266		2.266		2.266
7. 93	O.3.7	Platja den Bossa	5.328		5.328		5.328
8. 94	O.3.8	C. Raspall	4.317		4.317		4.317
8. 96	O.3.8	C. de sa Llavenera	1.399		1.399		1.399
8. 97	O.3.8	C. Xarch	1.104		1.104		1.104
8. 98	O.3.8	C. Xarch	1.106		1.106		1.106
8. 99	O.3.8	C. Xarch	892		892		892
8. 100	O.3.9	C. Xarch	1.036		1.036		1.036
8. 101	O.3.8	C. Xarch	1.156		1.156		1.156
8. 102	O.3.8	C. Xarch	831		831		831
8. 103	O.3.8	Av. 8 d'agost	3.247		3.247		3.247
8. 104	O.3.8	Av. 8 d'agost	3.608		3.608		3.608
8. 107	O.3.8	Av. de la Pau	11.190			11.190	11.190
8. 108	O.3.8	Marc Benet Arabí	654		654		654
9. 110	O.3.9	Av. de la Pau	15.792			15.792	15.792
9. 112	O.3.9	Av. Joan Carles I	981		981		981
9. 113	O.3.9	Av. Joan Carles I	1.205		1.205		1.205
9. 114	O.3.9	Av. Joan Carles I	166		166		166
9. 115	O.3.9	C. de la Barra	2.197		2.197		2.197
9. 116	O.3.9	Av. Joan Carles I	25.792			25.792	25.792
9. 118	O.3.9	C. Pere Francès	5.052			5.052	5.052
9. 119	O.3.9	Av. Ignasi Wallis	334		334		334
9. 121	O.3.9	C. Bisbe Carrasco	356		356		356
9. 122	O.3.9	Av. Ignasi Wallis	356		356		356
9. 123	O.3.9	Pg. Vara del Rei	9.361			9.361	9.361
9. 124	O.3.9	Av. Andanes	1.503		1.503		1.503
9. 125	O.3.9	Plaça Antoni Riquer	810		810		810
9. 126	O.3.9	Av. Andanes	2.812		2.812		2.812
10. 127	O.3.10	Parc Reina Sofia	14.418			14.418	14.418
10. 128	O.3.10	Puig des molins	138.375		138.375		138.375
10. 129	O.3.10	Puig des molins	54.005		54.005		54.005
10. 133	O.3.10	C. Ramon muntaner	615		615		615
11. 134	O.3.11	C. Xarch	975		975		975
11. 135	O.3.11	C. Prat de Vila	1.835		1.835		1.835
11. 137	O.3.11	C. de ses Figueres	172		172		172
11. 138	O.3.11	C. de ses Figueres	167		167		167
12. 139	O.3.12	UA Xaloc	720		720		720
12. 140	O.3.12	Pg. Joan Carles I	946		946		946
12. 141	O.3.12	Pg. Joan Carles I	766		766		766
12. 142	O.3.12	Pg. Joan Carles I	1.450		1.450		1.450
12. 143	O.3.12	Av. 8 d'Agost	552		552		552
12. 144	O.3.12	C. d'Alhauet	2.414		2.414		2.414
12. 145	O.3.12	C. Francesc de Formentera	531		531		531
12. 146	O.3.12	C. Francesc de Formentera	927		927		927
12. 147	O.3.12	Port	6.514		6.514		6.514
12. 148	O.3.12	Port	3.036		3.036		3.036
TOTAL ESPACIOS LIBRES:			547.453	0	389.996	157.457	547.453

7. PATRIMONI HISTÒRIC

El passat històric de la ciutat d'Eivissa ha deixat un important llegat patrimonial, reconegut des de principis del segle XX. El primer monument protegit va ser la Necròpolis Púnica des Puig des Molins, que es va declarar com a Monument Nacional l'any 1931. Anys després, en 1942, van ser les murades i la torre de la catedral, les que van tenir el mateix reconeixement. Per la seua part, el castell i la torre de l'homenatge quedaren protegides pel Decret de 1949 juntament amb les torres costeres i cases pageses fortificades. Més tard, al 1968 es van incorporar a l'inventari militar, que la disposició addicional 2ª de la Llei 16/1985 de 25 de Juny, del patrimoni històric espanyol, eleva a categoria de bé d'interès cultural (BIC)

Les troballes des Puig des Molins despertaren un gran interès per l'arqueologia des dels primers anys del segle XX. Amb la creació de la Societat Arqueològica Ebusitana començaren a fer-se excavacions al jaciment i al 1907 es crea el Museu Arqueològic d'Eivissa, que guarda els rics materials antics trobats a la necròpolis urbana i d'altres llocs de la illa. El Museu fou declarat BIC, a l'any 1962, i en 1969 es decreta el Conjunt Històric de la ciutat d'Eivissa, que engloba els barris antics de Dalt Vila, la Marina, sa Penya i gran part des Puig des Molins i l'àrea des Soto, com a entorn del conjunt urbà protegit. En aquesta declaració es defineixen per primera vegada els límits de la necròpolis des Puig des Molins. No obstant, al 1987, es va delimitar una ampla zona al nord de la part vallada del jaciment com àrea de protecció arqueològica (La zona arqueològica UA-21 a l'entorn de la necròpoli púnica.)

El conjunt Historicoartístic, que engloba Dalt Vila, sa Penya, sa Marina i es Soto (Unitats d'Actuació UA-22 i UA-23), disposen de Plans Especials de Protecció i Reforma Interior, aprovats en 1994 (el de sa Penya-la Marina-Vara de Rey) i al 1997 (el de Dalt Vila i es soto)

La fortificació renaixentista, la ciutat intramurs de Dalt Vila i la necròpolis des Puig des Molins es van incorporar a la llista de Patrimoni Mundial, de la UNESCO, a l'any 1999.

A més d'aquests llocs patrimonials, el Consell d'Eivissa va declarar com a **Béns d'Interès Culturals**, els següents elements:

- La catedral (any 2003)
- El convent o església de Sant Domingo (2003)
- Teatre Pereira (2006)
- Casa Broner (2001)
- Molí d'en Fèlix (2002)
- Molí d'en Pep Joan (2002)
- Molí d'en Toni Joan (2002)

I com a béns catalogats:

Molins situats al puig des Molins:

- Molí des Porxet (2002)
- Molí d'en Cantó (2002)
- Molí de na Secorrada (2002)
- Molí d'en Roig (2002)
- Molí de ses Coves, situat as Viver (2002)

- Molí de sa Punta, a platja d'en Bossa (2003)

Cases pageses i béns etnològics

- Cas Serres de Baix (2002)
- Can Mosson i pou (2002)
- Can Parra (2002)
- Pou d'en Basques (2003)
- Pou de Cas Mut (2007)
- 6 Portals de ses Feixes des Prat de Vila (2003)

Edificis obra de Joan Gómez Ripoll Campos:

- Edifici d'habitatges , carrer de Madrid núm. 13 (2002)
- Façana de l'edifici del carrer Bisbe Torres núm. 2 (2002)
- Edifici d'habitatges, carrer del Bisbe Azara núm. 3 (Cas Saboner) (20029)
- Edifici Hotel Montesol, passeig Vara de Rey núm. 2, (2002)

Altres edificis:

- Via Romana núm. 1 a 5 (2002)
- Comandància Militar (2005)

Finalment cal assenyalar que el Consell d'Eivissa va fixar un **Àrea de protecció arqueològica a es Pla de Vila** que s'estén a la zona compresa entre les carreteres C-731 i PM-801 i la ronda E-10 més una franja d'uns 200 metres a l'exterior de la ronda E-10. Així com protecció arqueològica de la trajectòria de l'**aqüeducte romà** que des de la zona nord de ses Feixes arribava a la ciutat, a través des Pla de Vila, que ha estat documentat en varis punts del seu recorregut.

Altres documents de caire patrimonial de l'Ajuntament són: L'inventari d'arquitectura rural del municipi d'Eivissa, de Juan Jose Serra, encarregat pel Consell d'Eivissa a l'any 2000 i la Carta arqueològica del Municipi d'Eivissa, de 1989.

El **PGOU aprovat al 2009**, inclou un catàleg municipal del patrimoni històric, en què els béns es van classificar en les següents categories:

- Annex A: catàleg del PEPRI de Dalt Vila-es Soto
- Annex B: catàleg del PEPRI de sa Penya-La Marina-Vara de Rey
- Annex C: catàleg d'arquitectura urbana d'extramurs
- Annex R: catàleg del patrimoni rural
- Annex J: catàleg de jaciments arqueològics

8. LA MOBILITAT I LES INFRAESTRUCTURES DE COMUNICACIÓ

8.1 La mobilitat de la ciutat d'Eivissa i la seva condició de capitalitat

L'anàlisi de l'oferta i demanda actual dels desplaçaments urbans i metropolitans a Eivissa, mostra l'excessiva dependència del vehicle privat en la distribució de viatges motoritzats, en clara superioritat enfront a la utilització del transport públic o col·lectiu. L'augment del nivell de renda de la població, la manca d'un servei públic de transport competitiu, juntament amb l'àmplia oferta de lloguer de vehicles i el model d'assentament dispers de la població, tant en els nuclis residencials com respecte a l'oferta turística, han contribuït decisivament a que la mobilitat a Eivissa mantingui una forta dependència del vehicle privat, incidint notablement sobre la qualitat de vida dels ciutadans, i afectant a les estratègies territorials de l'illa d'Eivissa com a entorn humanitzat, amable i sostenible.

El resultat d'aquest procés són les altes intensitats de circulació, i l'escàs nivell de servei de les carreteres en l'època estival, tot provocant:

- Dificultats d'accés i aparcament en les zones centrals de la ciutat.
- Una forta pressió sobre el territori municipal.
- Accentuació de la contaminació atmosfèrica i acústica de la ciutat.
- Pèrdua general de qualitat urbana a Vila i el seu entorn.

En l'anàlisi de la mobilitat de la ciutat d'Eivissa, destaquen els viatges produïts per la seva condició de capitalitat metropolitana de l'illa, d'on es produeixen nombrosos desplaçaments diaris des de la corona exterior cap a la ciutat central. La localització dels Organismes de l'Administració, i el sistema d'equipaments pertanyents a l'àmbit de tota la illa, com centres educatius, ambulatoris, jutjats, etc. Això fomenta una mobilitat induïda en l'àmbit metropolità, que necessita solucions dins del model territorial i urbanístic de la ciutat.

La concentració a Eivissa del centre principal del transport marítim de viatgers de l'illa, a través de la terminal marítima, que centralitza les connexions amb Formentera, així com la condició d'estació *terminus* per a les línies d'autobusos interurbans, i la seva proximitat amb l'aeroport, constitueixen el component principal de la mobilitat metropolitana, que posseeix una lògica exterior a la problemàtica particular de la ciutat.

Els estudis de mobilitat realitzats pel Ministeri de Foment, van mostrar les conclusions següents:

- Al 2015 l'índex de motorització era de 918 vehicles per cada mil habitants, y d'aquests **571** eran turismes. Eren xifres considerablement elevades, i superiors a les d'altres ciutats espanyoles de similar grandària. En total són 45.900 vehicles, dels quals uns 26.700 corresponen a la població resident, i la resta als vehicles de lloguer.
- La motorització durant l'època estival augmenta considerablement a causa del lloguer de vehicles.
- S'observa una tendència clara cap a l'ús del vehicle privat en zones amb millor servei de transport públic.

- La concentració de serveis públics i equipaments en zones específiques afavoreix la mobilitat per als vianants en l'entorn.

Els índexs de motorització de la ciutat vénen registrant un creixement continuat del total de vehicles del municipi en relació amb el conjunt de la població. El creixement del parc de turismes entre els anys 2000 al 2014 és del 6,5% anual, mentre que el creixement del parc de camions suposa més del 9,5% anual.

Com a aspectes més rellevants respecte a la mobilitat urbana, el document de la Ecoauditoria Municipal Agenda 21, exposa els següents:

- No existeixen limitacions a l'ús del vehicle privat en la ciutat, excepte en les zones de Dalt Vila i la Marina.
- Durant l'època estival, el trànsit de vehicles en l'àrea central de la ciutat genera abundants congestions.
- La gestió municipal del viari afavoreix al vehicle privat enfront del transport col·lectiu, el vianant i els ciclistes.

8.1.1 El Pla de Mobilitat de l'Ajuntament

L'Ajuntament ha establert un Pla de Mobilitat on els objectius prioritaris del qual són:

- Establir les bases de recuperació de la ciutat per als vianants.
- Millorar el trànsit rodat en els carrers d'Eivissa.
- Fer més còmoda la circulació de vianants i conductors.

En aquesta línia s'han desenvolupat les següents mesures:

- Creació de Vies d'Atenció Preferent, on es controla l'estacionament en doble fila, facilitant la circulació interna de la xarxa urbana. Aquestes vies són: l'Avinguda d'Espanya, Ignacio Wallis, Isidor Macabich, i Avinguda de Santa Eulària.
- Creació de noves zones d'aparcament.
- Col·locació de bol·lards per a impedir l'aparcament sobre les voreres.
- Construcció d'orelles en els cantons per a limitar l'aparcament i alliberar els passos de vianants.
- Tancar al trànsit rodat per la zona del centre històric, barris de Dalt Vila, la Marina, sa Penya, etc.
- Obligatorietat de construir places d'aparcament en les noves llicències, tant per a usos residencials com activitats productives i comercials.

8.2 El sistema viari d'Eivissa

8.2.1 El procés de formació de l'estructura del sistema viari d'Eivissa

L'evolució històrica de l'estructura urbana de la ciutat d'Eivissa ha estat marcada per dos processos d'extensió:

- D'una banda, la importància de les vies radials de connexió amb els municipis principals de l'illa, a partir dels camins de comunicació primitius: Santa Eulària, Sant Antoni i Sant Josep, i les xarxes

- d'interconnexió entre ells, recolzant-se en el procés de formació de la trama urbana d'Eivissa.
- D'altra, el caràcter inundable de la zona oriental confinant amb el nucli original de la ciutat per la desembocadura dels torrents en la badia d'Eivissa (ses Feixes) ha condicionat el desenvolupament urbà en aquesta direcció, evitant l'ocupació de l'entorn des Pratet, de forma que l'ocupació residencial s'ha produït en la seva major part en direcció oest, ocupant la línia costanera. D'aquesta manera el model imposat pel territori i la topografia crea a més dels eixos radials, altres eixos transversals de distribució interna, com a forma de relació de la ciutat central amb els seus desenvolupaments costaners perifèrics.

Ambdós processos han determinat la xarxa de vies radials i transversals el resultat dels quals és la trama viària suport de la mobilitat municipal.

8.2.2 La jerarquització actual del sistema viari

La jerarquització actual del sistema viari de la ciutat, estableix l'adequació de les distintes vies que integren el viari a la funció que compleixen per a canalitzar la mobilitat rodada de la ciutat, i es justifica des de tres punts de vista:

- * **La capacitat i nivell de servei:** La importància de cada tram de viari dependrà de la seva capacitat per a canalitzar els desplaçaments als que degui servir.
- * **L'ordenació i estructura de l'espai urbà del viari:** Consideració de la incidència de la gestió del viari i les seves interseccions, així com els usos permesos i les prioritats sobre el desenvolupament del transport públic.
- * **La funcionalitat del viari:** definida per la connectivitat i integració dins del conjunt del sistema viari, tot atenent a les seves característiques geomètriques.

Sobre la base dels condicionants esmentats i tot diferenciant els diferents tipus de xarxes, la jerarquia del viari distingeix entre la **xarxa de caràcter metropolitana**, que serveix a les relacions generals de comunicació de l'illa, i la **xarxa viària urbana**, pròpia de la mobilitat interna de la ciutat.

Dins de la xarxa viària metropolitana es poden distingir dues categories estructurals: la xarxa principal metropolitana, i la xarxa secundària metropolitana.

Dins de la xarxa viària urbana es distingeixen les categories següents: xarxa principal urbana, xarxa secundària urbana, i xarxa local.

8.2.3 La xarxa viària metropolitana

La Xarxa Principal Metropolitana (RPM)

Està constituïda per les vies de caràcter estructurant, que canalitzen a més dels desplaçaments i relacions en l'àmbit metropolità intermunicipal, els trànsits d'agitació urbana entre els accessos principals de la ciutat. Està formada per les següents carreteres, la gestió de les quals i conservació correspon al Govern de la Illes Balears:

Les vies radials de connexió amb les tres principals àrees urbanes de l'illa: Sant Antoni de Portmany (C-731), Santa Eulària (C-733). Presenten seccions transversals corresponents a les carreteres comarcals, amb un carril per sentit i estrets vorals laterals.

L'accés a l'aeroport (PM-801), i el nucli urbà i instal·lacions salineres de ses Salines (PM-802), que presenta una secció amb un carril per sentit i vorals laterals.

Les dues rondes transversals de distribució, E-10 i E-20, serveixen d'interconnexió entre les vies radials i, al seu torn, actuen com via de circumval·lació per a la distribució urbana dintre del municipi d'Eivissa.

Aquesta xarxa de carreteres concentra les majors intensitats de circulació de l'illa: les Rondes d'Eivissa, la carretera de l'aeroport i les de Portmany i Santa Eulària del Riu presenten IMD diàries superiors als 10.000 vehicles/dia, seguides a continuació per la carretera de Sant Josep amb una intensitat mitjana diària entre 8.000 i 10.000 vehicles/dia. Així mateix aquesta xarxa es correspon amb els majors índexs de sinistralitat d'accidents de tota l'illa, i registra també les majors velocitats de circulació de la xarxa general, (vegeu esquema d'intensitats mitges diàries de la xarxa principal).

La ronda E -10 presenta una secció tipus de carretera interurbana amb dos carrils per sentit i vorals. Les altes intensitats de circulació són conseqüència de suportar, a més dels trànsits urbans de la ciutat, els trànsits metropolitans de relació exterior al municipi, a més de les connexions entre els accessos radials i l'aeroport. Aquesta situació provoca limitacions en els accessos des de la ciutat que impedeixen la integració d'aquesta via dintre de la ciutat, tot i que la seva posició relativa dins de la ciutat és incompatible amb el caràcter del trànsit que suporta.

La ronda E-20 té dos carrils per sentit i vorals, amb secció d'autovia. En ambdós casos les interseccions amb les vies radials es resolen mitjançant rotondes a distint nivell, on es presenten problemes de capacitat durant les hores puntes.

La Xarxa Secundària Metropolitana (RSM)

La Xarxa Viària Principal Metropolitana es completa amb la Xarxa Secundària, establint una xarxa addicional millorant l'accessibilitat del municipi amb els confrontants i nuclis residencials de la perifèria. Totes aquestes vies constitueixen itineraris addicionals de caràcter metropolità formant part d'estructures viàries de rang superior a l'estrictament municipal i relacionant activitats urbanes supramunicipals.

Són les carreteres següents:

- La carretera de connexió amb el nucli de Sant Josep de sa Talaia (PM-803), dependent del Govern balear.
- Els dos accessos viaris amb el nucli de Puig d'en Valls.
- La carretera de Jesús - Cala Llonga (PMV-810), gestionada pel Consell.
- La carretera de connexió amb el nucli de Talamanca.
- La via longitudinal a la zona costanera de Platja d'en Bossa.
- La carretera de connexió amb el nucli de Can Serra.

8.2.4 La xarxa viària de la ciutat

Xarxa Principal Urbana (RPU)

Constitueix l'esquelet viari de la ciutat central, i per tant suporta els principals fluxos de trànsit intern amb origen-destinació a l'interior de la ciutat. També constitueix el fonament de la xarxa de transport col·lectiu i les seves infraestructures de transport. Aquests eixos formen una xarxa completa d'itineraris funcionals que articulen la mobilitat principal de la ciutat, constituïda per dos tipus de vies:

Les vies radials, com prolongació dels eixos metropolitans a partir de les rondes de circumval·lació, que concentren els principals moviments d'entrada i sortida de la ciutat:

- L'Avinguda d'Espanya i l'Avinguda d'Ignasi Wallis fins el passeig de Vara de Rey, com eixos estructuralment continus i de marcat caràcter central de la ciutat.
- La prolongació de l'accés de Puig d'en Valls fins l'accés al port d'Eivissa.

Els eixos urbans distribuïdors com elements transversals de l'estructura urbana del trànsit, actuant complementàriament amb els eixos radials anteriors:

- L'avinguda 8 d'Agost com via perimetral exterior a la zona del port des del passeig des Moll fins el passeig de Joan Carles I, connectant amb les carreteres de Can Serra i la zona residencial de Talamanca.
- L'eix de connexió amb l'Hospital de Can Misses.

Xarxa Secundària Urbana (RSU)

La xarxa secundària és complementària de la xarxa principal. Està constituïda per les restants vies estructurants dels diferents paquets homogenis de sòl urbà consolidat, que funcionalment actuen com elements que distribueixen el trànsit cap a les vies principals, canalitzant els desplaçaments interns dins la ciutat.

Es caracteritzen per respondre a itineraris estructuralment continus i amb seccions geomètriques amb capacitat de servir com a elements de transvasament entre la xarxa primària cap als diferents paquets homogenis de sòl dins de la ciutat. Dins d'aquesta xarxa es distingeixen les vies col·lectores interiors a cada sector, de les vies intersectorials que relacionen entre si o són comuns a dos districtes. Respecte al primer grup, (vies col·lectores sectorials), aquesta format per les següents vies:

- Les avingudes d'Isidor Macabich i de Bartomeu Roselló.
- L'Avinguda de Pere Matutes Noguera, com eix col·lector del sector Platja d'en Bossa i ses Figueretes.
- L'eix interior des Puig des Molins format pels carrers Juan Xico, Pintor Sorolla i Lucio Oculaci.
- Viari estructurant del barri de Can Escandell.

Entre les vies intersectorials es troben les següents:

- L'Avinguda de Sant Jordi, eix col·lector dels sectors des Viver i Cas Serres.
- L'avinguda del passeig Marítim, com a eix de relació del sector pròxim a la zona portuària i residencial oriental.

8.2.5 La xarxa viària local

La Xarxa Local aquesta constituïda per les restants vies públiques internes de les distintes àrees urbanes, la funció de les quals és garantir la mobilitat al seu l'interior. Aquesta xarxa, la major de les quatre quant a la seva extensió, compleix la funció de suport i accés, tant rodat com per als vianants, a totes les activitats situades en els

seus marges. Sobre aquesta xarxa és necessari canviar la manera d'entendre la seva funció urbana, ampliant la seva capacitat per tal d'afavorir els desplaçaments per als vianants i fomentar l'ús de la bicicleta.

Conclusions:

Com resum general de les característiques del Sistema Viari d'Eivissa podem afirmar l'existència d'un escàs nombre d'elements aportant estructura a la ciutat, ja que la forma de la trama urbana en l'àrea central condiona les possibilitats per a establir itineraris complets que aconseguixin registrar racionalment l'interior del nucli central de la ciutat. No obstant, existeix fins i tot marge suficient per a utilitzar els sòls vacants del municipi i establir una xarxa viària més estructurada que resolgui els problemes estructurals i funcionals que presenta la xarxa viària en l'actualitat. Per això, és necessari realitzar una nova gestió i explotació de la xarxa, de forma que cadascuna de les vies assumeixi el tipus de trànsit que millor s'ajusta a les seves característiques físiques i funcionals a causa de la seva posició en el territori, i al seu torn com elements pertanyents a la jerarquia viària del conjunt de l'illa.

La implantació d'una nova jerarquia funcional de la xarxa viària urbana és una necessitat de primer ordre en el municipi, i requereix habilitar mesures de gestió del trànsit que afavoreixin la major circulació de vehicles per la xarxa principal i habilitar mesures de disseny físic que permetin reconèixer la menor importància de les altres vies des del punt de vista del trànsit motoritzat.

8.2.6 La xarxa de camins d'Eivissa

La xarxa de camins rurals del municipi constitueixen un patrimoni històric i ambiental de primera magnitud, com elements que articulen el territori d'Eivissa amb els municipis confrontants. La seva integració en la xarxa de bicicarrils metropolitans, perllongant la xarxa urbana en el territori rural, permetrà reutilitzar-los a més de l'ús agrícola i ramader, per a desenvolupar activitats relacionades amb el turisme, itineraris culturals i d'oci, etc.

8.2.7 Les interseccions en la xarxa viària

Els punts crítics de la xarxa viària urbana i metropolitana són les seves interseccions, que determinen la capacitat dels corredors viaris principals i les vies confluents. Els problemes de capacitat i funcionalitat de la Xarxa Viària Principal i Secundària es presenten en les interseccions principals, que constitueixen els veritables colls de botella de la Xarxa. El seu disseny funcional no correspon, en molts casos, a la intensitat de circulació que suporten, observant-se problemes respecte a l'escassetat de l'espai geomètric de la intersecció, i en altres casos al dèficit funcional en el disseny propi de la intersecció, com succeeix en la doble rotonda en els accessos a la zona portuària des de l'E-10

Interseccions conflictives en Viari Principal:

A la Ronda E-10, totes les rotondes:

Rotonda intersecció de l'Avinguda de la Pau amb Avinguda d'Ignaci Wallis.
Doble rotonda intersecció de la Ronda E-10 amb l'accés al port.
Rotonda de Figueretes

8.2.8 La gestió del trànsit a l'àrea central de la ciutat

L'ordenació del trànsit en els carrers de la ciutat central es caracteritza perquè la càrrega principal de la circulació aquesta molt concentrada en les vies principals, en conseqüència amb el marcat caràcter radial, i per tant congestió de les avingudes que des de l'exterior conflueixen en la zona pròxima al passeig de Vara de Rey, afectant a la qualitat mediambiental de la zona central de la ciutat, com espai més representatiu de la imatge de la ciutat d'Eivissa i un dels seus majors atractius turístics.

La regulació de la circulació en el viari principal es produeix sempre a nivell, mitjançant solucions tipus rotonda, amb presència de carrils segregats per als girs a la dreta, en aquelles on existeixen problemes de capacitat.

8.3 La mobilitat en el centre històric

El Centre històric d'Eivissa com espai més representatiu i singular de la ciutat, té unes solucions de transport ajustades a les característiques particulars de la seva trama viària i a la limitada capacitat mediambiental per a suportar l'ús del vehicle privat.

Existeix una restricció d'accessos als vehicles privats que accedeixen al Centre Històric, simultaniejada amb una línia de transport urbà potenciant l'accessibilitat en transport col·lectiu donant cobertura a les diferents zones d'aquest.

En la zona de Dalt Vila existeix un sistema de bol·lards automàtics que impedeixen l'accés als vehicles no autoritzats a l'interior, excepte els residents, serveis de càrrega i descàrrega i vehicles especials. Com accessos per als vianants a l'interior de Dalt Vila existeixen tres accessos exclusivament per als vianants: Portal Nou, Portal de ses Taules i es Soto Fosc.

8.4 El transport públic

D'acord amb l'informe de Ecoauditoria Municipal Agenda 21, destaquen els següents aspectes respecte al transport públic.

Eivissa posseeix una escassa oferta de serveis de transport urbà, que provoquen l'ús abusiu del vehicle privat en la mobilitat de la ciutat central.

Aquestes línies no cobreixen les zones de major generació-atracció de viatges, relacionades amb la situació de les àrees productives de la ciutat, els grans equipaments, i els polígons industrials de Can Bernat o Eurocentro, i a més les freqüències dels recorreguts durant les hores punta són insuficients per a atendre les demandes dels ciutadans.

Els visitants perceben la falta d'informació sobre els serveis de transport públic, incrementant-se la utilització de vehicles en lloguer. Respecte del transport a les platges del municipi durant la temporada estival és insuficient per a les necessitats de la població i la demanda dels turistes.

El foment del transport públic ha d'acompanyar-se amb altres mesures complementàries, proposant-se la creació d'aparcaments dissuasius perifèrics, afavorint la peatonalització progressiva de l'àrea central de la ciutat, construcció d'aparcaments per a residents en la zona central, augmentant l'espai per al vianant i la bicicleta i penalitzant i restringint l'ús del vehicle privat en la xarxa viària urbana.

Les línies actualment en servei cobreixen fonamentalment als grans equipaments hospitalaris i esportius de la ciutat, i als sectors residencials de Talamanca - passeig marítim, Can Escandell –ses Figueretes i Dalt Vila, i són les següents:

- L31: Eivissa – Can Misses - Circumval·lació.
- L39: Eivissa – Can Misses – Can Escandell – Cas Serres
- L43: Vara de Rey - Can Misses – Cas Serres.
- L45: Pujada a Dalt Vila, que des del passeig de Vara de Rey ascendeix a Dalt Vila com servei municipal als residents i turistes.

8.4.1 El taxi a Eivissa

Existeixen a l'actualitat un total de 109 llicències de taxi concedides per l'Ajuntament sobre la base del nombre d'habitants i del nombre de les places hoteleres. Es consideren en principi suficients, tenint en compte l'estacionalitat de la demanda durant l'estiu i la disminució corresponent la resta de l'any.

8.4.2 El transport interurbà a Eivissa

La xarxa de serveis de transport interurbà d'Eivissa en l'actualitat, respon a un model de xarxa radial, el centre principal de la qual generador-atractor és la ciutat d'Eivissa, com capital administrativa i funcional de l'illa. L'esquema de línies es concentra en els corredors d'accés amb els principals nuclis urbans de l'illa.

La situació actual del servei de línies de transport públic regular està condicionada per dos factors:

- El caràcter dispers de la població de l'illa, que dificulta les possibilitats d'articular un sistema de transport col·lectiu eficaç i econòmicament rendible.
- L'augment del nivell de motorització de la població, conseqüència de l'augment del nivell de renda de la població.

Existeixen 4 empreses que cobreixen els serveis regulars, connectant Eivissa amb les principals poblacions de l'illa. L'any 1999 van transportar un total de 3.100.000 passatgers, dels quals un 70% van tenir origen o destinació en la ciutat d'Eivissa. Les línies de major demanda corresponen als trajectes curts, que connecten la ciutat d'Eivissa amb el sistema de platges més pròxim: Platja d'en Bossa, Talamanca, ses Salines.

En la taula següent es detallen els serveis realitzats per aquestes línies:

Sant Antoni - Sant Rafel - Eivissa
Sant Antoni - Sant Agustí-Sant Josep –Eivissa
Eivissa - Santa Agnès
Eivissa - Sant Josep - Cala Tarida
Eivissa - Es Cubells - Cala Vedella
Eivissa - Sant Josep - Cala Vedella
Eivissa - Sant Jordi – Aeroport
Eivissa - Sant Jordi - Ses Salines
Eivissa - Cap Martinet
Eivissa – Platja d'en Bossa
Eivissa - Cas Serres

Eivissa - Cala Llonga - Santa Eulària
Microcentre – Eivissa
Eivissa - Santa Eulària
Eivissa – Portinatx
Eivissa – Sant Miquel
Eivissa – Port de Sant Miquel

Itineraris amb arribada o sortida del municipi d'Eivissa (font: Ecoauditoria)

La nova estació d'autobusos ha de potenciar la intermodalitat entre el transport urbà i interurbà, juntament amb les terminals marítimes d'Eivissa i Formentera, tal com es contempla en el POT.

Respecte a la gestió del trànsit urbà en suport del transport públic, no existeixen carrils-bus en el viari principal que permetrien millorar l'explotació del transport col·lectiu en els trams de major concentració de línies.

El document del POT considera necessari establir mesures respecte a la demanda per a establir un Consorci de Transports entre els concessionaris i l'Administració per a la utilització del bitllet únic entre les distintes línies d'autobús, així com afavorir la imatge unitària de la xarxa.

Les actuacions proposades en el POT per a la reordenació dels serveis són:

- Incrementar l'oferta de serveis i freqüències de l'aeroport amb les terminals marítimes i amb els principals nuclis urbans de l'illa.
- Establir serveis d'autobús a la demanda per a connectar àrees de població dispersa, perllongant els recorreguts on transcorren les línies regulars.
- Establir línies exprés sense aturades entre els nuclis principals de l'illa.

Respecte a la millora de les condicions de la flota, el POT proposa establir facilitats concretes per a la renovació de la flota, incorporar sistemes de climatització en tots els vehicles, i incorporar sistemes d'accessibilitat per a persones de mobilitat reduïda.

8.4.3 El transport discrecional de viatgers

A més del transport regular s'ha produït un fort creixement en els serveis discrecionals, que arriben a suposar més de 300 vehicles /dia, (dades de l'any 2000), travessant el centre urbà de la ciutat, i els trajectes principals que es produeixen entre:

- Passatgers de la terminal marítima d'Eivissa i Formentera cap a l'aeroport, hotels, etc.
- Trasllat als hotels exteriors al municipi i en concepte de turisme, compres, etc.
- Transport escolar.

8.4.4 El transport aeri

És la infraestructura de transport i comunicacions més important de l'illa, de la qual depèn el major percentatge del moviment turístic i de la població. Tot i que l'aeroport es troba en el terme de Sant Josep, la dependència de la ciutat d'Eivissa amb aquesta infraestructura de comunicacions és molt alta, tant per la proximitat de la ciutat a l'aeroport, com pel factor de capitalitat insular. Això suposa una relació directa en l'àmbit estratègic entre la ciutat i les mesures per a potenciar les comunicacions de l'aeroport i les seves infraestructures.

L'única pista d'operacions actual deu mantenir la seva operativitat àdhuc en cas d'emergència, per a no posar en perill en cap cas l'activitat aeroportuària de l'illa. Reconvertir la pista de rodament com a pista de vol en cas d'emergència, ha d'aconseguir-se a curt termini, d'acord amb la proposta del POT en el seu article 50.

8.4.5 El transport marítim

Després del transport aeroportuari, el transport marítim concentra el major nombre de viatgers transportats, i constitueix una alternativa sòlida i emergent enfront de l'avió en els desplaçaments interinsulars.

Els serveis regulars que donen cobertura les empreses Trasmediterranea i Baleària amb els ports de Palma, Formentera, Barcelona, Dénia i València, asseguren una freqüència i horaris suficients per a garantir l'accessibilitat de l'illa d'Eivissa amb la resta de les illes i amb la península.

Quant als viatgers transportats a través de l'estació marítima, suposen un total de 406.000, dels quals un 91%, (370.000) corresponen a línies regulars, i un 9%, (38.500) a passatgers de creuers, havent-se registrat una mitjana anual de 110 escales de creuers des de l'any 1996.

Els trànsits anuals mostren la continuïtat creixent de la demanda de serveis regulars, fruit de les inversions realitzades en nous bucs, i en la qualitat, puntualitat i competitivitat dels desplaçaments, sobretot en les relacions entre les illes. Així, la línia entre Palma i Eivissa ha multiplicat per quatre els seus viatges. Així mateix, les operacions dels bucs de creuer han experimentat un fort creixement durant els últims anys quant al nombre de passatgers i de bucs despatxats.

La proximitat de l'Estació d'Autobusos d'Eivissa a l'entorn de l'accés als molls comercials del port, suposa concentrar la intermodalitat del vaixell amb les xarxes d'autobusos urbans i metropolitans de l'illa.

El POT proposa millorar la infraestructura i serveis de les terminals marítimes d'Eivissa, incrementant l'oferta de serveis amb Formentera.

8.5 La xarxa pels vianants

Dins del conjunt total dels desplaçaments urbans, destaca la importància dels viatges a peu en la ciutat d'Eivissa, si bé aquesta circumstància no es correspon amb els problemes d'amplària que presenten les voreres de les vies principals, sens dubte insuficients per a l'àmplia demanda estacional. A més, resulten insuficients per a concentrar totes les infraestructures i serveis urbans necessaris per a assegurar la correcta qualitat de subministrament. Les característiques del municipi d'Eivissa són propícies per a realitzar la majoria dels desplaçaments a peu, ja que les seves condicions climàtiques i topogràfiques són extraordinàriament favorables.

La major part de l'àrea central de la ciutat troba dins d'una distància inferior als 500 metres que es consideren com admissible per a qualsevol desplaçament urbà. Així mateix, la condició pràcticament horitzontal de l'àrea central de la ciutat, excepció feta de Dalt Vila amb pendents màximes del 14 %, afavoreix la utilització de la bicicleta en sentit ampli en tot el terme municipal.

La concentració de la major part dels Organismes de l'Administració, centres educatius i la majoria dels serveis públics, és una condició favorable per a augmentar l'accessibilitat de la població exterior respecte a la capital, ja que la gran majoria es troben en la zona baixa de l'àrea Central d'Eivissa, dins del cinturó interior a l'avinguda de la Pau.

El vianant es troba maltractat en la ciutat actual:

- les voreres estretes són obstacles per al desenvolupament normal dels recorreguts i dificulten la mobilitat dels PMR, els carros de nen, etc.
- Als llocs d'encreuament s'allunyen els passos de zebra per a augmentar la capacitat d'emmagatzematge de vehicles.
- La disminució de la fase de verd en els passos de vianants per a no afectar la gestió de les interseccions.

La supressió de les barreres físiques i arquitectòniques en el viari públic de la ciutat constitueix altre aspecte essencial en defensa dels col·lectius amb mobilitat reduïda, per a vetllar pels seus drets, en igualtat de condicions que la resta dels ciutadans.

Actualment les actuacions dels passos per a vianants es redueixen fonamentalment a les següents zones:

- * El centre històric de Dalt Vila i sa Penya, on existeix un control d'accessos mitjançant un bol·lard elevador, accionat només per als residents i vehicles autoritzats.
- * El barri de la Marina.

Actualment existeix un projecte aprovat per als vianants completa del Passeig de Vara de Rey.

D'altra banda, i en relació amb les necessitats d'implantació de les infraestructures i serveis en la via pública, s'observa com les creixents necessitats d'implantació d'infraestructures i serveis urbans evidencien els dèficits d'espai físic. Les exigències de la societat en general per a mantenir la qualitat dels serveis urbans, obliguen a les empreses distribuïdores a mantenir una alta qualitat en les seves instal·lacions, necessitant amb freqüència disposar diversos nivells d'instal·lacions urbanes amb l'objectiu de racionalitzar la seva operativitat, distingint entre instal·lacions necessàries per al transport i instal·lacions per a la distribució. La conseqüència directa d'aquests processos és un increment en l'amplària de les voreres per a albergar les infraestructures.

8.5.1 La bicicleta en Eivissa

La bicicleta a Eivissa constitueix una manera de transport molt arrelat en els costums dels ciutadans com alternativa eficaç de desplaçament, i amb grans possibilitats de creixement en el futur, afavorit per les bones condicions climàtiques i topogràfiques que presenta Eivissa i el seu territori. No obstant, les escasses mesures portades a terme per a la creació d'infraestructura de suport a l'ús de la bicicleta en la ciutat i el seu entorn, posen de manifest el retard que presenta la ciutat en aquest aspecte, i fan que avui dia el ciutadà senti l'abandonament i l'absència de recursos destinats a potenciar decididament l'ús de la bicicleta, ja que no existeixen carrils destinats específicament a la bicicleta en la xarxa viària urbana i metropolitana. Podem concloure afirmant que les administracions no han donat suport mitjançant inversions específiques l'ús de la bicicleta a Eivissa.

8.6 El sistema d'aparcaments

Dintre del municipi d'Eivissa existeixen dos tipus d'aparcaments: els aparcaments privats de residents, i els aparcaments públics rotatoris de caràcter públic.

Els aparcaments de residents es localitzen en:

- Carrer Carles III.
- Carrer Diputat José Rivas.
- Avinguda d'Ignasi Wallis.
- Carrer Ramón i Cajal.
- Via Púnica.
- Aparcament al costat del túnel de la Catedral.

Els aparcaments de rotació, encara que de caràcter gratuït, tenen caràcter d'aparcaments dissuasius, pensats perquè el conductor estacioni el seu vehicle i accedeixi al centre mitjançant transport públic o a peu.

Es localitzen amb caràcter provisional sobre dos solars del nucli urbà, ja que no existeix cap aparcament definitiu d'aquestes característiques. Aquests solars es troben el carrer Múrcia, amb capacitat per a 500 places, i en el carrer de Vicenç Serra, amb capacitat per a 400.

Actualment s'han habilitat noves zones d'aparcament públic sobre solars privats cedits gratuïtament, que són:

- Carrer Benident (zona port): 600 places.
- Port: 80 places.
- Plaça de Bous: 150 places
- Zona Trasmediterranea: 60 places.
- Arts i Oficis: 50/60 places.
- Zona es Pratet-Plaça de Bous: 1.200 places.

A més s'han condicionat a l'espai públic des Pratet, aproximadament 1.900 places, i altres 900 darrere del col·legi sa Real.

8.7 El port d'Eivissa

8.7.1 L'evolució històrica del port

La localització original del port d'Eivissa està relacionada directament amb l'assentament estratègic i defensiu de Dalt Vila i el barri de pescadors i artesans de la Marina, en la zona oest de l'àmplia badia natural, i on la costa natural rocosa permet calats superiors a la resta de la badia, reblida pels sediments arrossegats pels torrents que hi desembocaven. El plànol del port elaborat per Calvi en 1555, localitza en aquest punt el primer carregador marítim per al transport de sal, i un petit moll al costat de les drassanes de ribera, on avui es troba la plaça d'Antonio Riquer al costat del monument als corsaris.

A la fi del segle XIX, els problemes de calat del port i la vulnerabilitat als temporals, juntament amb l'augment de les necessitats d'operació portuària, motiven a les autoritats de l'illa a proposar un projecte d'expansió dels molls. El primer projecte global sobre el port d'Eivissa és realitzat per Emili Pou en 1863, i va ser denominat

“Avantprojecte del Port d'Eivissa”, que consistia en dos sistemes principals de dic i contradic d'abric: el dic d'abric del port, que arrencant de la punta de la Consigna serveix de resguard per als temporals, i el contradic de tancament connectant les illes Plana, Grossa i Botafoc.

Les idees recollides en aquest Avantprojecte es van concretar en el Projecte General de Millora del Port d'Eivissa, en 1880, que concreta definitivament les següents obres: dragatge del port, dic d'abric del port, el moll de la consigna, contramoll, i el moll interior del port. Aquestes obres es duen a terme durant els següents 15 anys, finalitzant completament l'any 1895.

Fins 1920, l'activitat del port es limita als molls de consigna i dàrsena interior, on se situa el límit de la zona navegable del port, única zona amb calat suficient per a embarcacions comercials. A partir d'aquesta data comença l'ocupació de la zona nord i oest de la badia, amb les instal·lacions del Club Nàutic d'Eivissa, construïdes l'any 1925 al costat de les concessions de drassanes de ribera.

L'any 1937 es redacta el següent projecte d'ampliació del port per a l'ampliació del Contramoll en 60 metres, un moll per a embarcacions pesqueres on avui es troba el moll de ribera de Ponent, i un projecte per a dragatge del canal d'accés als molls. Aquest projecte no es realitza fins 1958 i dos anys més tard l'edifici de l'estació marítima. El moll pesquer es construeix l'any 1968, així com la llotja i altres instal·lacions, permetent dedicar el moll de consigna a trànsits comercials, a l'alliberar-los de les activitats pesqueres.

L'auge de la demanda de combustibles derivats del petroli, fa que l'empresa CAMPSA obtingui una concessió en 1965 per a construir un moll per a càrrega i descàrrega de productes petrolífers. Inicialment mitjançant dos dics, i posteriorment completant-se les obres en 1976 amb el projecte de espigó integrant el pantalà anterior, des de la zona nord del moll pesquer. Amb aquesta actuació s'inicia la implantació dels molls comercials del port, i suposa també el començament de les inversions per a realitzar les operacions de la terminal de mercaderies roll-on roll-off.

El moll de la ribera de Ponent completa la construcció de molls operatius des de la façana urbana cap al nord de la badia, projectant-se en 1981 i finalitzant la seva construcció en 1985.

Les obres que formessin definitivament els molls comercials s'executen entre els anys 89 i 90, i permeten alliberar els molls de consigna, contramoll i dàrsena interior de les operacions comercials, millorant les relacions port-ciutat enfront de Dalt Vila i la Marina.

Les concessions per als ports esportius en la zona de llevant: Marina de Botafoc i Eivissa Nova, entre les dècades dels anys 70 i 90, completen l'ocupació del litoral del port, i són conseqüència de polítiques desenvolupistes, que han significat l'aterament continuat de l'interior de la badia d'Eivissa, i la conseqüent reducció del mirall de la làmina d'aigua, i que ha suposat un gran impacte paisatgístic en tota la unitat del port i la seva badia natural.

En 1993 es redacta el Pla Especial del Port d'Eivissa. El seu objectiu és reordenar les operacions portuàries en previsió de l'ampliació de molls operatius. El Pla planteja la construcció del contradic de Botafoc a l'illa Grossa, com alternativa per a reorganitzar els trànsits portuaris comercials en les dàrsenes i molls interiors, així com protegir al port dels temporals del segon quadrant i l'agitació interior de les aigües interiors. Aquest Pla no va ser aprovat, a causa de l'absència d'una estructura completa per a l'accessibilitat als futurs molls comercials, encara que els acords polítics entre

administracions, realitzats a partir d'aquest document, han concertat la construcció del contradic de tancament, estant previst únicament l'operació de bucs de creuer per a passatgers, donat l'auge de demanda que ve mantenint aquest tipus d'activitats portuàries i l'augment de necessitat de calat dels creuers, havent-se exclòs la possibilitat a curt termini de traslladar allí les operacions portuàries.

Des d'un punt de vista urbanístic quant a la relació port i ciutat, es fa palès com l'evolució i desenvolupament de les instal·lacions i les infraestructures portuàries s'ha anat produint des del barri de la Marina en sentit des de ponent a llevant, i perimetralment al litoral.

8.7.2 El trànsit de mercaderies en el port

Fins ben entrat el segle XX, el trànsit del port d'Eivissa ha estat sostingut per la importància dels grànels sòlids, i concretament les exportacions de sal. La consolidació d'Eivissa com capital de Pitiüses, i destinació turística nacional i internacional, ha suposat un creixement continu de les activitats portuàries, com principal sistema d'avituellament general de l'illa.

Els principals ports d'origen i destinació de les mercaderies són Palma, Barcelona i València, concentrant la majoria del transport de cabotatge.

En els anys 60 comença a operar la terminal de productes petrolífers de CAMPSA per al subministrament de combustible a Eivissa. El moviment de transport de mercaderia general comença a partir dels anys 70, quan es desenvolupa les operacions de mercaderies mitjançant transport multimodal, tipus roll-on roll-off, mitjançant contenidors.

8.7.3 Estructura i evolució de les mercaderies en el port

Segons les dades disponibles de l'any 2014, el port d'Eivissa té un moviment anual i sostingut pròxim a 2.370.000 tones, i l'estructura del qual correspon en un 52% correspon a comerç nacional i un 46,5 % correspon a tares d'equipaments. La pesca representa tan sols el 1,1 %. Els grànels han desaparegut pràcticament del port: els sòlids suposen només un 0,4% del total i ja no hi ha grànels líquids.

Les mercaderies embarcades suposen 812.000 tones (34%), mentre que les desembarcades representen 1.558.000 tones (66%).

8.7.4 Passatgers

Quant als viatgers transportats, suposen un total de **2.074.000** passatgers de línies regulars de cabotatge en 2014. A més de **433.000** corresponents a les línies locals.

Es manté el nombre de creuers turístics: s'ha registrat una mitjana anual de 110 escales de creuers des de l'any 1996, amb **169.000** viatgers desembarcats al 2014.

En 2014, s'han desembarcat 83.000 cotxes i 8.500 motos.

8.7.5 La situació actual del port

Una primera conclusió és el continu aterrament de l'interior de la badia per les activitats portuàries, i com aquest fet ha significat una reducció en l'actualitat d'aproximadament la meitat de la superfície original de la badia. L'anàlisi de les diferents activitats relacionades amb el port d'Eivissa i la seva relació amb la ciutat, permet afirmar les dificultats d'accessibilitat des de la ciutat al litoral de la badia, a causa de la forta ocupació concessional que suporta el perímetre portuari.

Les concessions de ports esportius del Club Nàutic, Eivissa Nova i Marina de Botafoc, ocupen un alt percentatge de la línia de costa de la badia eivissenca, limitant l'ús públic del litoral. En total, les places disponibles en el port d'Eivissa suposen un total de 1.382 unitats, distribuint-se de la següent manera:

Nº AMARRES	Total	Base	Trànsit	EXPLOTACIÓ	TIPUS
PORT D'EIVISSA	80	480	-	AUTORITAT PORTUÀRIA	Passatgers i mercaderies
CLUB NÀUTIC D'EIVISSA	340	300	40	AUTORITAT PORTUÀRIA	Esportiu
PORT ESPORTIU EIVISSA NOVA	536	409	127	AUTORITAT PORTUÀRIA	Esportiu
PORT ESPORTIU MARINA BOTAFOC	426	320	106	Concessió d'explotació a Societat Mercantil	Esportiu
SUMA TOTAL	1.382	1.509	273		

En l'actualitat, l'ordenació de les activitats portuàries es realitza de forma segregada per als trànsits de passatgers de línies regulars i el transport de mercaderies. Els primers es realitzen en els molls de Botafoc. El transport de passatgers amb Formentera, les activitats nàutiques d'altura i turisme es realitzen en el moll de Ponent.

Simultàniament aquests vaixells transporten també mercaderies ro-ro amb trànsit pesat i contenidors, que han de travessar la ciutat fins les Rondes exteriors al nord, produint interferències sobre les activitats urbanes, i impactes sobre la qualitat de l'ambient urbà de la ciutat.

Les instal·lacions administratives del port es concentren al costat de l'accés principal del recinte portuari, al costat de les instal·lacions de reparació de vaixells menors i drassanes.

Els molls comercials per a mercaderies es troben en la zona interior de la badia, posseeixen uns calats entre els 8 i 9 metres de profunditat. Les principals activitats logístiques concentren:

- Les instal·lacions de la terminal de contenidors i mercaderia general.
- La terminal de grànels sòlids.
- La terminal de combustible de CLH i gas natural.

Aquesta darrera, es troba a una distància excessivament pròxima a les activitats urbanes, suposant un risc mantenir la seva ubicació actual. Per motius de seguretat enfront d'un eventual accident, és una situació del tot incompatible amb la qualitat mediambiental de la ciutat d'Eivissa. Cal tenir en compte que en la major part dels ports aquestes activitats es realitzen o aquesta prevista el seu desplaçament cap a zones allunyades de les activitats urbanes per motius exclusivament de seguretat en un hipotètic cas d'accident.

El creixement previsible del trànsit portuari a mitjà termini, suposarà l'ampliació de la superfície operativa actual, qüestió difícil d'aconseguir, o bé el seu trasllat exterior, on els majors calats i la disponibilitat d'espai de moll operatiu no es trobi limitat com succeeix avui. La construcció del contradic de Botafoc i la continuïtat de la via de vora del port com nou accés rodat, obre la porta a la reubicació d'activitats portuàries cap a una posició més coherent des d'un punt de vista territorial amb el desenvolupament urbà de la ciutat. D'altra banda, la posició central d'aquests molls condiciona el paisatge urbà de la ciutat des de la zona alta del centre històric.

9. INFRAESTRUCTURES DE SERVEIS URBANS

9.1 El proveïment d'aigua

En l'actualitat no existeix cap pla de proveïment integral de l'illa d'Eivissa, que estableixi l'adequació de la demanda previsible als recursos disponibles. El Pla de Recursos Hidrològics de l'Illa fins i tot sense aprovar, deurà establir l'adequada planificació dels recursos d'aigua per a tota l'illa.

9.1.1 Els recursos disponibles i la seva qualitat

La ciutat d'Eivissa s'abasteix d'aigua potable a través de dos sistemes independents: d'una banda la Planta Dessaladora mitjançant el sistema d'Osmosi Inversa, gestionada per l'empresa CADAGUA des de l'any 94, amb una producció entre 8000 – 9000 m³/dia, i que es troba en el municipi de Sant Antoni. Els 8 pous per a captació de l'aigua de mar es troben en les proximitats de la punta Botafoc. La qualitat de l'aigua és acceptable per al consum, a l'eliminar el procés el 99% de les sals dissoltes.

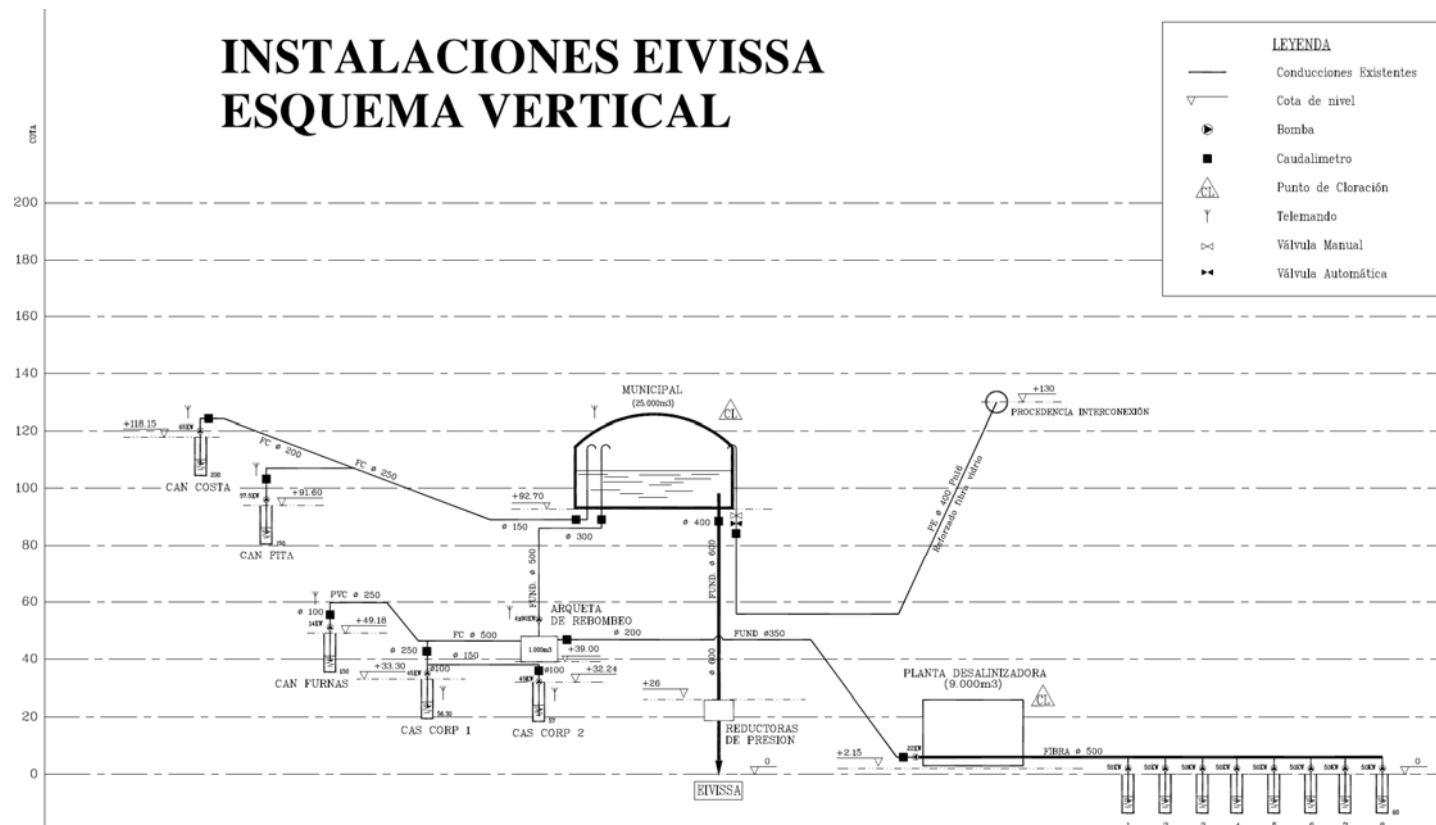
Aquesta empresa té un conveni amb l'empresa SOGESUR, que és l'encarregada de la distribució urbana en el 95% del municipi d'Eivissa.

D'altra banda, l'Ajuntament realitza l'extracció d'aigües subterrànies en els 5 pous actuals, per a completar el sistema de dessalació. Són els pous de Can Costa, Can Fita, des Fornàs i Cas Corp 1 i 2, que en total aporten un cabal mig de 510 m³/hora, conduint les aigües cap a la planta dessaladora a través d'una canonada de 500mm de fibrociment. Tots ells es troben fora del terme municipal d'Eivissa. La qualitat d'aquestes aigües subterrànies presenta greus problemes a causa de la salinització de l'aqüífer, per la progressiva sobreexplotació dels pous existents, que facilita l'intrusió marina i la consegüent salinització de les aigües. Actualment s'estan bombant des d'una profunditat de 150 metres, trobant-se en situació crítica la continuïtat d'utilització d'aquests recursos en el futur, davant la salinització contínua de les aigües profundes. La política actual consisteix en mantenir al màxim la producció d'aigua salada, i amb l'excident injectar aigua dessalada en els aqüífers, per a millorar la qualitat de les reserves.

Els pous municipals són els següents:

- * Cas Corp I - cabal de 120 m³/h
Funciona 1 hora cada dos dies
- * Cas Corp II - cabal de 130 m³/h
Funciona 1 hora cada dos dies
- * Es Fornàs - cabal de 120 m³/h
Funciona 1 hora cada dos dies
- * Can Fita - cabal de 100 m³/h
No funciona per nivells de salubritat inadequats
- * Can Costa - cabal de 70 m³/h
Funciona 1 hora cada dos dies

En total, actualment s'està extraient un volum de 544 m³ cada 2 dies el que fa un total de 98.550 m³ anuals. En anys anteriors, s'ha arribat a extreure entre 300.000 i 400.000 m³ a l'any, però els nivells actuals només permeten obtenir aquest volum.

*Esquema vertical de la xarxa de extracció d'aigua i dessalinització municipal
(font: Ajuntament d'Eivissa).*

Ambdues aigües (dessalades i subterrànies) es bomben conjuntament al dipòsit de regulació, situat fora del terme municipal d'Eivissa, a la cota 92,60m sobre el nivell del mar, amb capacitat per a 25.000 m³, construït l'any 1993. A partir del dipòsit de regulació el proveïment es produeix per gravetat mitjançant l'artèria general de subministrament a la ciutat amb una secció de 600mm de diàmetre.

La dessaladora d'Eivissa té una capacitat de producció de 13.000 m³/dia i la de Sant Antoni de 17.000 m³/dia. Totes dues estan interconnectades. Al 2015 la dessaladora de Sant Antoni va produir 4.134.324 m³ i la d'Eivissa 3.498.139 m³. En dies puntuals de temporada alta s'han arribat a transferir fins a 4.000 m³.

D'altra banda, s'està negociant conveni de compra d'aigua en alta per a l'any 2016 al qual s'exigirà a Abaqua un volum mínim de 4.000.000 de m³ anuals.

Al 2017 es posarà en marxa la dessaladora de Santa Eulària i s'executarà la interconnexió de les dessaladores. La capacitat nominal d'aquesta nova infraestructura serà de 15.000 m³ / dia. Amb aquesta nova infraestructura l'illa d'Eivissa disposarà de tres dessaladores (IDAM) amb una producció total màxima de **45.500 m³/dia**:

*

Eivissa: 13.000 m³/dia (any 1994)
 Població: 65.000 habitants equivalents
 Explotadora: Concesionaria de Desalación Ibiza, S.A.
 Municipis abastits: Eivissa, directament fins el dipòsit municipal. A través de la interconnexió, els

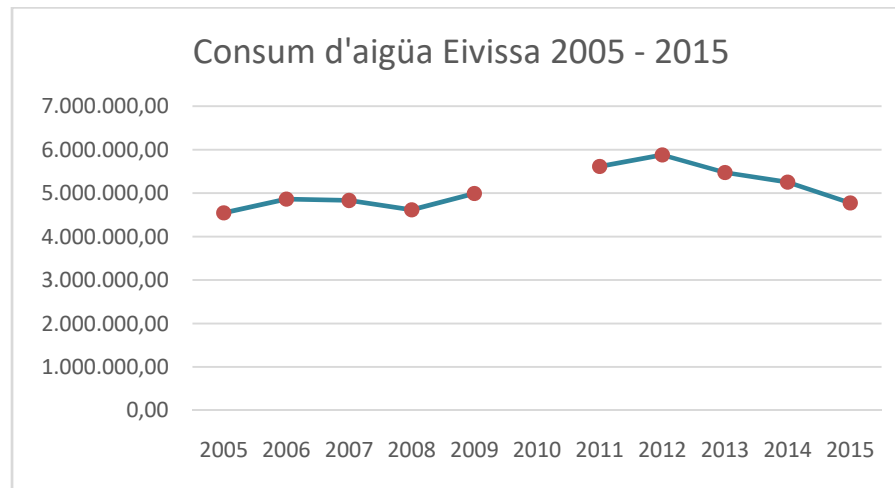
- municipis de Sant Antoni, Sant Josep (zona nord i platja d'en Bossa)
- * **Sant Antoni: 17.500 m3/dia** (any 1996)
 Població: 87.500 habitants equivalents
 Explotadora: Concesionaria de Desalación Ibiza, S.A.
 Municipis abastits: Sant Antoni-Sant Josep (zona Cala Tarida), Eivissa i Santa Eulària a través de la interconnexió.
- * **Sta. Eulària 15.000 m3/dia** (en servei estiu 2017).
 Població: 75.000 habitants equivalents

Com es pot comprovar, les dessaladores estan calculades en raó d'un consum de 200 l/persona·día, el que dona una població equivalent servida de **227.500 habitants equivalents**.

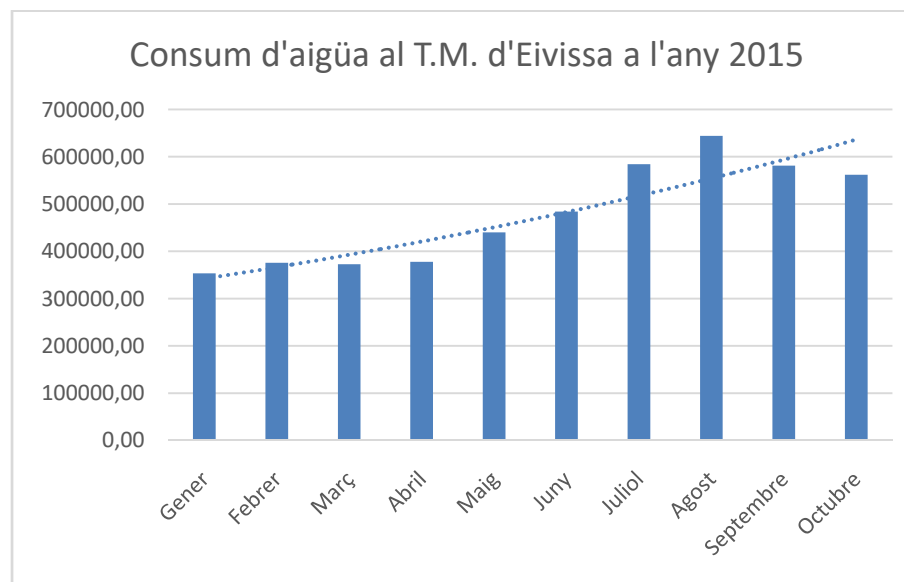
A continuació s'adjunten les dades de producció d'aigua a la dessaladoda d'Eivissa durant el període 2011-2015:

en m3	2011	2012	2013	2014	2015
Gener	369.772	451.432	365.300	382.108	353.274
Febrer	347.743	418.678	326.177	353.788	375.578
Març	404.614	438.953	412.775	359.543	372.715
Abril	389.653	542.193	434.873	389.388	377.762
Maig	436.862	447.011	462.078	402.741	440.039
Juny	486.758	494.281	476.802	467.504	483.915
Juliol	572.917	594.604	526.766	536.810	584.329
Agost	588.844	644.544	601.301	563.307	644.301
Setembre	546.632	520.961	551.520	545.727	581.189
Octubre	479.967	483.382	496.611	456.524	561.793
Novembre	505.459	464.058	413.859	406.964	
Desembre	486.590	380.070	406.757	389.342	
Total any	5.615.811	5.880.167	5.474.819	5.253.746	

*Cabals subministrats a Eivissa per mesos en m3
 (font: ABAQUA).*

*Producció d'aigua a la dessaladora d'Eivissa al període 2005-2015
(font: ABAQUA).*

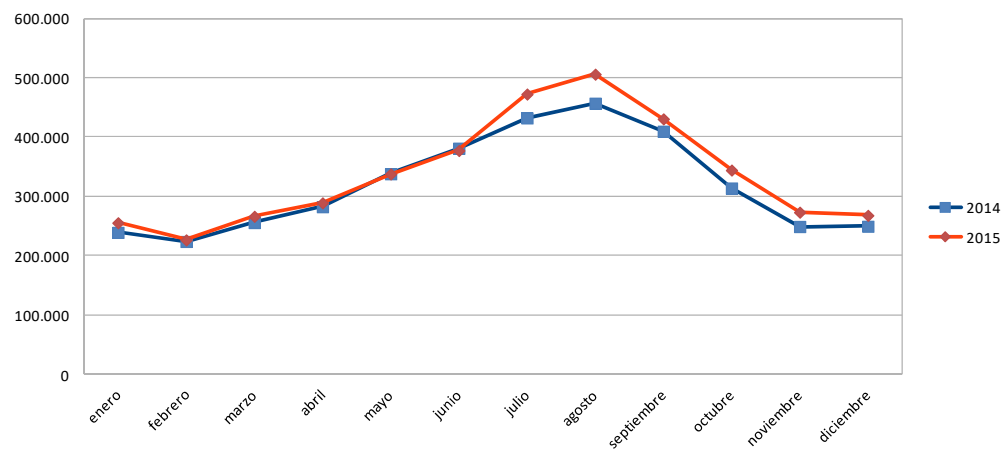
*Producció d'aigua a la dessaladora d'Eivissa a l'any 2015
(font: ABAQUA).*

L'article 52 (*recursos no convencionals*) del Pla Hidrològic preveu la capacitat de producció d'aigües dessalinitzades següent: 3,28 hm³/any a Eivissa, 6,38 hm³/any a Sant Antoni i 5,47 hm³/any a Santa Eulària, la qual cosa implica un volum total de **15,13 hm³/any** per al conjunt de l'illa. Però el problema rau no tant en la capacitat de dessalació, sinó en les puntes de consum.

9.1.2 Els consums d'aigua a Eivissa

Malgrat tot l'anterior, l'aigua facturada realment per l'Ajuntament d'Eivissa és una quantitat ben inferior a la produïda per la dessaladora, segons resulta dels següents taula i gràfic:

meses	VOLUMEN de AGUA facturada (m3)	
	2014	2015
enero	239.309	255.502
febrero	224.010	226.617
marzo	255.995	266.347
abril	282.663	289.068
mayo	338.072	337.846
junio	381.154	377.351
julio	432.250	472.504
agosto	456.958	506.097
septiembre	409.733	430.660
octubre	314.014	344.368
noviembre	249.214	273.307
diciembre	249.619	268.043
totales:	3.832.991	4.047.710

*Consums d'aigua facturada al detall al municipi d'Eivissa. Les dades de 2015 no estan complets idò falta l'aigua que subministren els pous directament.
(font: Ajuntament).*

La diferència entre la producció d'aigua potable i la facturada al detall és del 27% del total i es deguda a les següents causes:

- * una part d'aquesta aigua és utilitzada per la central tèrmica de producció elèctrica d'ENDESA com a refrigerant que s'evapora (uns 150.000 m3 anuals).
- * Una altra es condueix a altres municipis; una altra es perd pels defectes de la xarxa de distribució; i
- * una altra correspon al "gap" o diferència pròpia dels aparells de mesurament, ja que la producció es mesura en alta i el consum és el resultat de milers de comptadors individuals, cadascun dels quals amb el seu propi marge d'errada sistemàtica al mesurar.

9.1.3 Dotació d'aigua per càpita

La dotació per càpita d'aigua s'obté a partir de dividir les extraccions pel nombre total d'usuaris d'un determinat municipi i dia.

Si agafam com a mostra els mesos de febrer i d'agost de 2014 per posar els dos extrems tenim que al **febrer** es subministraren 224.010 m³ d'aigua i la població empadronada era de 49.970 habitants. Això ens dóna una dotació de **160 litres/habitant-dia** respecte a la població empadronada. A l'**agost** es subministraren 456.958 m³ i la població era de 49.975 persones. Això ens dóna una ràtio de **295 litres/habitant-dia** respecte a la població empadronada.

Per tant l'augment entre l'hivern i l'estiu és del 72 % que s'ha d'atribuir a les majors necessitats d'aigua durant l'època estival (dutxes, recs de jardins) i a un major consum d'aigua per part dels turistes.

9.1.4 Les xarxes de distribució

La gestió de la xarxa de distribució d'Aigües és realitzada per l'empresa SOGESUR, en règim de concessió administrativa. La xarxa de proveïment existent té una gran antiguitat, que molts casos, superant en molts casos els 40 anys des de la seva implantació. Es troba en un estat deficient de conservació, existint pèrdues estimades inicialment del 20% del subministrament total. Els principals problemes de la xarxa actualment es concentren en els següents aspectes:

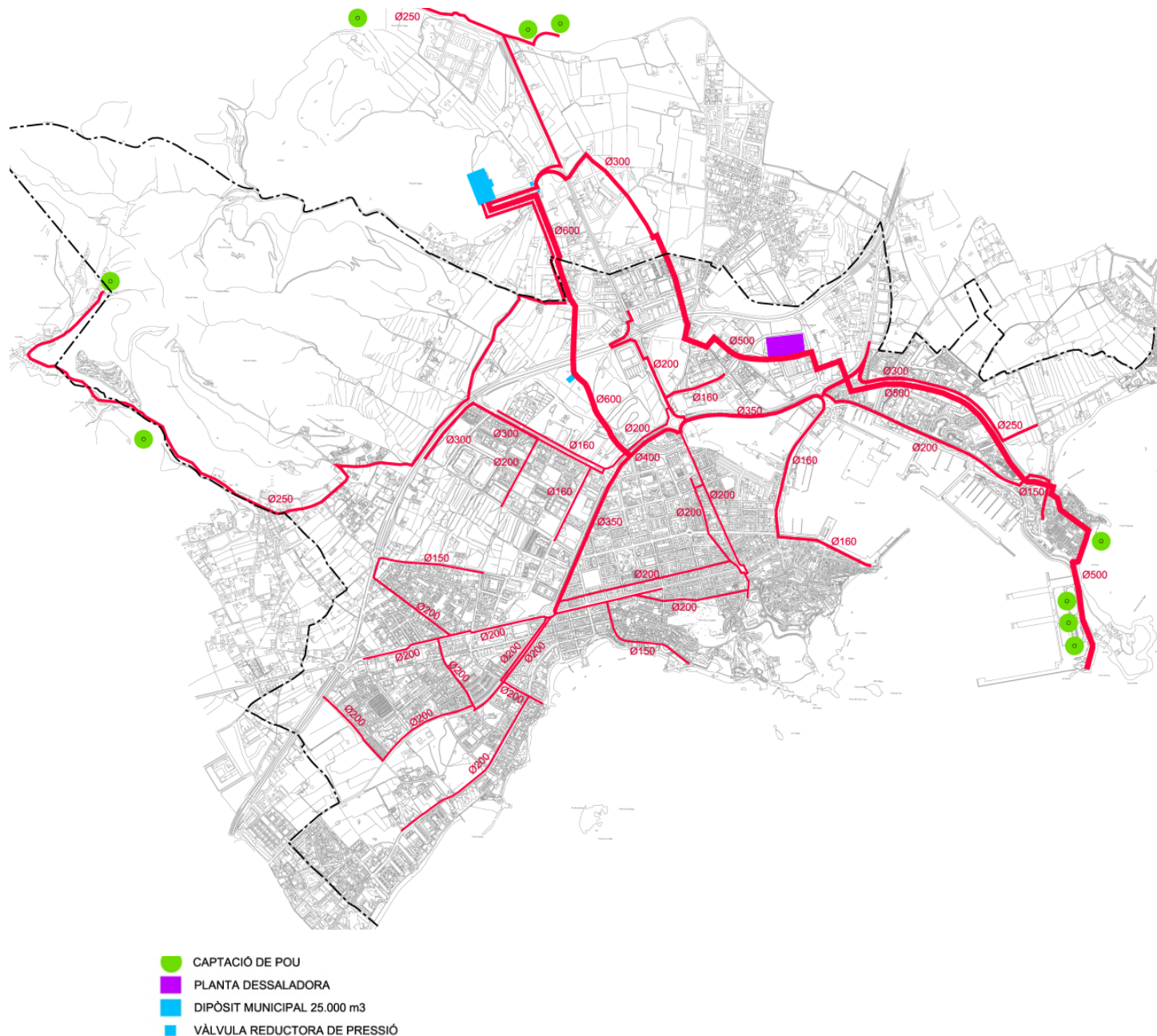
- Antiguitat de les xarxes actuals i alt percentatge de pèrdues.
- Problemes de pressió en les zones altes del centre històric de la ciutat: Dalt Vila, perquè es troba en el punt més alt i en l'extrem final de les xarxes generals.
- Deficient infraestructura del sistema d'hidrants contra incendis, i boques de reg per a neteja.

La configuració funcional de la xarxa principal de proveïment d'Eivissa consisteix en una xarxa oberta, i únicament mallada en la zona central de la ciutat mitjançant un cinturó triangular format per les avingudes de la Pau, Espanya i Ignasi Wallis. Aquest primer cinturó es completa amb altre tancament superior, a través de l'avinguda d'Isidor Macabich i Bartomeu Roselló, completant la malla en la zona central de la ciutat.

Les artèries principals de distribució urbana s'estenen transversalment al llarg de l'Avinguda de la Pau, en dues branques principals:

- La branca oriental en direcció al passeig de Joan Carles I, que abasteix a l'entorn del nucli residencial de Talamanca.
- La branca occidental que es bifurca en dos en la rotonda d'accés a l'aeroport, mitjançant una artèria en direcció a Sant Josep, i una altra cap a l'avinguda de Sant Jordi, que alimenta la doble xarxa en l'Avinguda de Pere Matutes Noguera, per a l'entorn de Platja d'en Bossa i ses Figueretes.

Les canonades utilitzades en les xarxes de distribució urbana en l'actualitat, són de polietilè i PVC, aquest darrer està desaconsellat el seu ús en obres d'urbanització pels problemes de descomposició del material i contaminació dels aqüífers al produir-se productes tòxics com succeeix amb els fecals.

9.2 El sanejament i la recollida d'aigües pluvials

9.2.1 El disseny actual de la xarxa general de sanejament

El sanejament del municipi d'Eivissa és el major problema d'infraestructures que pateix el municipi. La pròpia topografia del territori municipal condiciona hidràulicament el desguàs de la xarxa en la zona baixa de la ciutat, al ser les pendents del terreny escasses i les seccions insuficients. L'àmplia plana, que concentra la major densitat urbana de l'eixample, respon a aquestes circumstàncies, que es posen de manifest de forma alarmant durant els forts xàfecs produïts en períodes molt concentrats de temps, causant contínues inundacions en la població.

El sistema unitari de sanejament, unificant els abocaments residuals juntament amb les aigües pluvials, s'ha desenvolupat en el municipi fins la dècada dels anys 90, si bé

estudis recents han demostrat la seva ineficàcia per a evacuar les aigües de pluja en cas de forts xàfecs, a causa de les condicions topogràfiques pràcticament planes en l'àrea central de la ciutat. Per aquestes raons es va decidir la substitució del sistema unitari pel sistema de xarxes separatives, independitzant les aigües fecals de les pluvials, sobretot en tota la zona plana del municipi.

L'absència d'un teixit industrial potent en la illa, motiva que la qualitat de l'efluent sigui majoritàriament domèstic, i per tant, existeixi la possibilitat de reutilització de l'efluent després d'un tractament primari, en altres activitats relacionades amb l'ús de l'aigua (agricultura, tractaments industrials, etc).

L'Estació Depuradora d'Aigües Residuals d'Eivissa, es troba situada al nord del municipi, pròxima al torrent de sa Llanera, i al costat de la carretera cap a Santa Eulària. Posseeix una capacitat de tractament màxima equivalent per a una població de 100.000 habitants, amb un cabal diari màxim pròxim als 25.000 m³/dia, si bé durant vuit mesos a l'any (octubre a maig), la població equivalent no supera els 40.000 habitants. El procés de depuració inclou el tractament primari, el secundari per a eliminació de nutrients i el procés de desodorització de l'aire. Tota l'aigua tractada s'envia al mar a través d'un emissari submarí, que des de l'estació depuradora es dirigeix al mar mitjançant una canonada de 500 mm instal·lada sobre el llit del torrent de sa Llanera, fins arribar a l'avinguda 8 d'agost, on es dirigeix cap a la platja de Talamanca produint-se des d'aquest punt l'abocament al mar. L'Agència Balear de l'Aigua (ABQUA) és l'encarregada de la gestió de la seva explotació.

Les xarxes de sanejament, incloent el manteniment i conservació és competència directa de l'Ajuntament a través de l'empresa concessionària del servei públic, SOGESUR.

Les condicions topològiques del municipi, on l'escassa pendent longitudinal de l'àrea urbana principal, i la zona litoral costanera, impedeix que el sistema funcioni mitjançant gravetat cap a la EDAR, necessitant el sistema per a la seva correcta explotació 6 grups de bombeig que escalonadament envien l'efluent cap a l'estació de tractament. Les estacions de bombeig es troben localitzades on és possible l'abocament a un llit públic pròxim, i funcionalment recullen les aigües de la seva pròpia conca natural (veure esquema de conques de sanejament per sectors urbans).

Aquestes estacions de bombeig són les següents: Platja d'en Bossa (2 grups), Figueretes (que recull els abocaments dels dos grups anteriors), col·lector l'IBASAN que es troba en línia amb les anteriors, Port i Talamanca que bombegen directament cap a la EDAR.

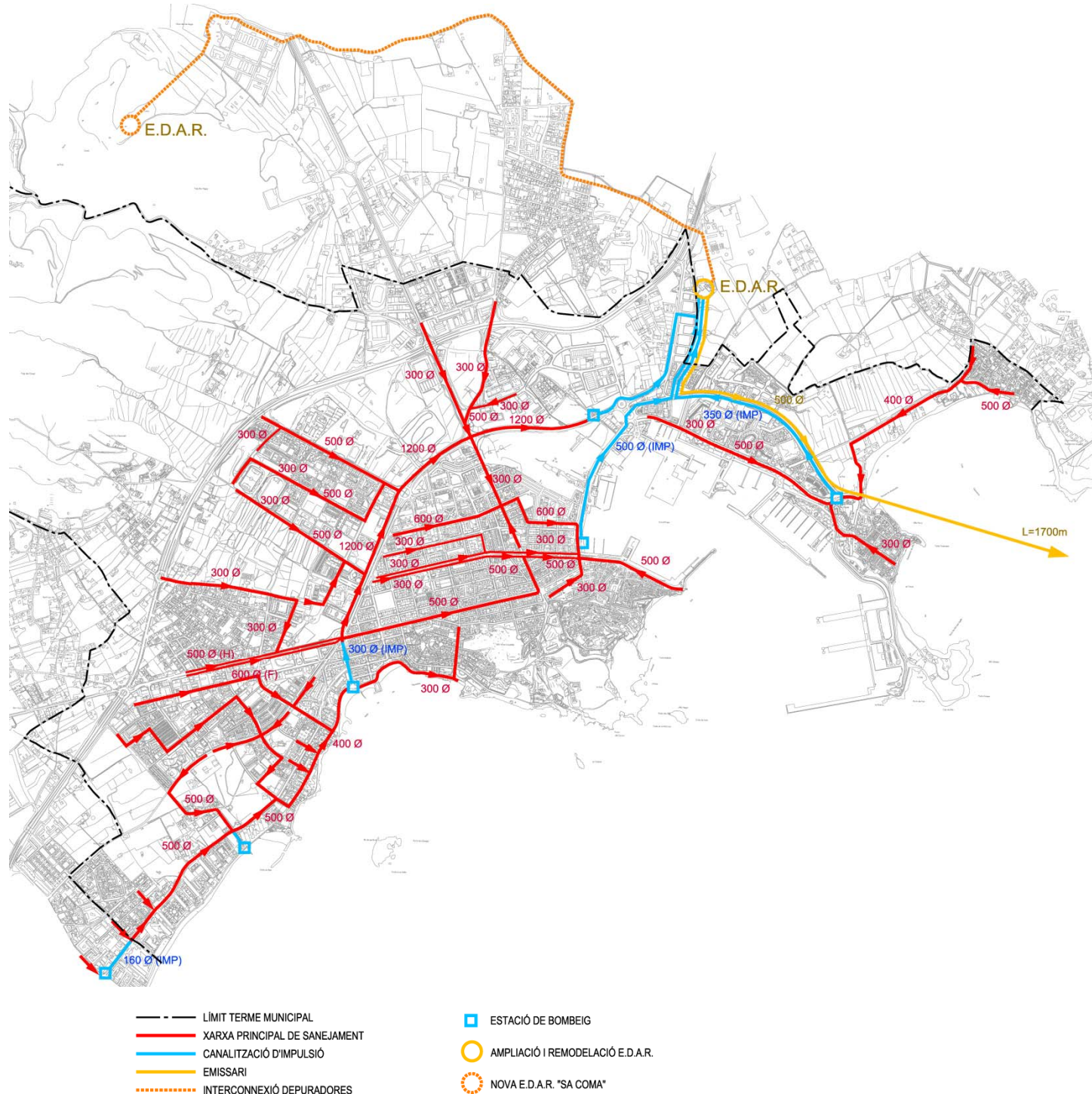
Des de 1997 existeix un Pla de Prevenció contra inundacions en avingudes, redactat per la Junta d'Aigües del Govern Balear. El projecte consisteix en concentrar les aigües de pluja procedents dels llits principals i secundaris dels torrents de Can Capità i sa Llanera, així com les aigües pertanyents a la conca de l'eixample d'Eivissa, a partir del primer cinturó de Ronda i enviar-les directament al mar durant els xàfecs a través de col·lectors que connecten directament amb el mar. Aquests col·lectors coincideixen amb els traçats dels carrers següents:

- Avinguda d'Espanya – Vara de Rey.
- Isidor Macabich i Bartomeu Roselló.
- Ignasi Wallis.
- Col·lectors al costat de la Ronda E-10 amb desguassos directes cap a la vorera de ses Feixes, desembocant al costat del Club Nàutic, i cap a la Platja d'en Bossa.
- Col·lector sobre el llit del torrent de Cas Capità.

- Col·lectors del torrent de sa Llavenera a través dels seus dos llits.
- Col·lector contra inundacions en la parcel·la d'equipament al costat de l'hospital de Can Misses.

Els principals problemes que presenta el sistema de sanejament són els següents:

- Dificultats tècniques per a transformar les xarxes unitàries en separatives.
- Escassetesa de recursos per a abordar a curt termini el programa de construcció de xarxes separatives.
- Existència de gran nombre de pous negres connectats a la xarxa a posteriori, mitjançant saturació d'aquestes i dificultant així el tractament posterior en l'EDAR.

9.2.2 Ampliació y mejora de las EDAR

En teoria, l'EDAR d'Eivissa està projectada per tractar un cabdal diari de 20.000 metres cúbics i li estan arribant uns 12.000 a l'hivern i uns 20.000 a l'estiu, però en 2015 s'ha superat aquesta última xifra durant quatre mesos.

A continuació s'adjunten les dades sobre el tractament d'aigües residuals a la depuradora d'Eivissa per al període 2014-2015:

DEPURADORA	AÑO	MES	m3/mes	m3/día	m3/año
EDAR EIVISSA	2014	enero	382.108	12.326	5.253.746
		febrero	353.788	12.635	
		marzo	359.543	11.598	
		abril	389.388	12.561	
		mayo	402.741	12.992	
		junio	467.504	15.583	
		julio	536.810	17.316	
		agosto	563.307	18.171	
		septiembre	545.727	18.191	
		octubre	456.524	15.217	
		noviembre	406.964	13.565	
		diciembre	389.342	12.978	
EDAR EIVISSA	2015	enero	353.274	11.396	5.495.588
		febrero	375.578	13.414	
		marzo	372.715	13.311	
		abril	377.762	13.492	
		mayo	440.039	15.716	
		junio	483.915	17.283	
		julio	584.329	20.869	
		agosto	644.301	23.011	
		septiembre	581.189	20.757	
		octubre	561.793	20.064	
		noviembre	349.676	11.656	
		diciembre	371.017	11.968	

Font: elaboració pròpia sobre dades de l'Ajuntament d'Eivissa

Actualment, com la depuradora està saturada, l'aigua només rep un tractament fisicoquímic, i tot el cabal s'aboca directament per l'emissari marí, tot i que hi ha un camp de golf que té una concessió. Els problemes que actualment presenta la depuradora pels olors que produeix a les zones residencials pròximes s'han d'eliminar mitjançant sistemes d'ozonització.

Els llots produïts pel procés de digestió de fangs, han de reciclar-se en el procés agrari per a l'elaboració d'abonaments naturals i compost per l'agricultura i la jardineria domèstica, sent vàlids en la seva totalitat per l'escassa importància dels efluents de tipus industrial.

La nova EDAR per a la ciutat d'Eivissa, situada a sa Coma (Sant Antoni) té més capacitat i usarà un sistema biològic convencional, amb el que donarà millor qualitat i menys problemes.

Els cabals màxims del projecte de la nova EDAR situada a sa Coma (Sant Antoni), damunt la hipòtesi d'unes pèrdues del 90% sobre les aigües potables, són els següents:

T. Alta	140.000	habitantes*	200	l/hab/d *	90%	=	25.200	m3/d
							Suma:	25.200 m3/d
T. Baja	80.000	habitantes*	250	l/hab/d *	90%	=	18.000	m3/d
							Suma:	18.000 m3/d

	T. Alta	T. Baja	
Caudal medio =	25.200	18.000	m3/d
	1.050	750	m3/h
Caudal punta =	2.100	1.500	m3/h
Caudal máximo =	3.150	2.250	m3/h

Així doncs, la població de projecte servida per la futura depuradora serà de 140.000 habitants en temporada alta (200 l/hab·dia) i 80.000 habitants en temporada baixa (250 l/hab·dia).

Els cabals màxims que podran tractar les dues EDAR seran d'un màxim de:

$$20.700 \text{ m}^3 + 25.200 \text{ m}^3 = \mathbf{45.900 \text{ m}^3/\text{dia}}$$

Això és coherent amb els 45.500 m3/dia que són capaços de produir les tres dessaladores de l'illa. Aplicant la ràtio de 250 l/hab·dia que marca el PDS Hidrològic, la població màxima servida en temporada alta seria de **183.600 habitants**. Però estimant la població equivalent (tot incloent els turistes estacionals) amb la mateixa ràtio que utilitzada per al dimensionament de la nova EDAR de sa Coma (200 l/hab·dia), la població equivalent servida seria de:

$$45.900 \text{ m}^3/\text{dia} / 0,20 \text{ m}^3/\text{hab} \cdot \text{dia} = \mathbf{229.500 \text{ habitants equivalents}}$$

9.2.3 Els condicionants hidràulics: els torrents de Cas Capità i sa Llavanera

A causa de la pròpia geomorfologia del territori de l'illa d'Eivissa, la xarxa fluvial té molt poc desenvolupament longitudinal i fortes pendent. El règim torrencial de pluges provoca fortes concentracions de cabal en períodes molt curts de temps, que en concentrar-se en fortes pendent i llits estrets és característic del règim hídic a Eivissa. Fora del període de pluges els llits dels torrents es troben secs, i són utilitzats fins i tot com camins de comunicació interna del municipi.

En el terme municipal d'Eivissa existeixen els dos torrents de sa Llavanera i Cas Capità. Ambdues conques han condicionat històricament el desenvolupament de la ciutat, a causa del caràcter inundable dels terrenys del seu entorn, a més d'aterrar la badia natural del port.

El torrent de Cas Capita té una conca d'aportació de 3,21 hectàrees, i la seva conca s'inclou majoritàriament en el municipi d'Eivissa, excepte una petita part que es troba en els municipis de Santa Eulària i Sant Antoni. El torrent de sa Llavanera presenta una conca d'aportació amb una superfície de 56,40 ha, que es troba en els termes

municipals d'Eivissa i Santa Eulària. En ambdós casos i al llarg del seu recorregut es detecten problemes derivats dels aspectes següents:

- Apropiacions del Domini Públic Hidràulic, per construccions privades, tancaments, etc, reduint considerablement la secció del llit públic.
- Infraestructures urbanes i serveis públics implantats dintre del Domini Públic, com xarxes elèctriques, canalitzacions de gas, l'estació depuradora es troba dintre del jaç del torrent de sa Llanera, estacions de bombeig d'aigües potables, etc. S'observen també encreuaments perpendiculars de serveis a escassa altura o profunditat que produeixen retencions al desguàs del torrent.
- Desguassos il·legals d'aigües residuals i pluvials en el seu entorn, produint mals olors i retencions de sòlids.
- Utilització del torrent com camí d'accés rodat i per als vianants a propietats, aparcament de vehicles, i via de servei per a comunicacions locals fins i tot en zones densament poblades.
- Absència de manteniment i neteja dels llits públics dels torrents envaïts en molts casos per la vegetació, enderroc, etc, que redueixen la capacitat de desguàs dels llits, provocant inundacions a confluents.

9.3 Les energies renovables

L'emergència de les energies renovables o alternatives en l'illa d'Eivissa constitueix una referència obligada al reflexionar sobre el futur de l'energia de l'illa. Les immillorables condicions de d'hores de sol d'Eivissa, converteixen a l'energia solar i fotovoltaica, com una alternativa eficaç al servei del subministrament d'energia als habitatges d'Eivissa. L'existència d'una Ordenança municipal de l'any 2001, constitueix una referència fonamental per a potenciar l'ús d'energies solar i fotovoltaica en el municipi d'Eivissa, ja que aquesta ordenança obliga a tots els edificis nous a disposar panells solars termoelectrics.

El sector hotelier és un dels majors consumidors d'energies renovables i de tecnologies d'estalvi energètic. Són freqüents les instal·lacions d'elements d'il·luminació de baix consum, reguladors d'il·luminació, temporitzadors, variadors de freqüència, bombes de calor, electrodomèstics industrials de baix consum i panells termoelectrics per a l'escalfament d'aigua. Es pot dir que el 100% dels hotels del municipi tenen algun sistema d'estalvi d'energia, encara que la implantació d'energies renovables com els panells termoelectrics mencionats són els sistemes d'aprofitament d'energies renovables més estesos en un 70-80% dels hotels del municipi.

El més important en aquest sentit és l'esforç municipal per a continuar la labor divulgativa d'aquestes línies de treball i eficàcia energètica per a inculcar en el ciutadà el concepte de responsabilitat energètica, com una actitud davant el seu consum indiscriminat.

En canvi entre la població en general aquests elements no estan molt difosos. Només en casos puntuals s'instal·len en comunitats de veïns sistemes d'estalvi de llum i panells fotovoltaics o termoelectrics.

De les 10 empreses instal·ladores d'energies renovables a l'illa d'Eivissa, 8 es troben al municipi d'Eivissa i dos al municipi de Santa Eulària des Riu.

L'energia fotovoltaica subministra només el 0,38 % del total de la electricitat que es va consumir al 2015 a l'illa d'Eivissa (3.417 MWh).

9.4 Energia elèctrica

L'illa d'Eivissa és energèticament deficitària, ja que necessita en tot moment aportacions de matèries primeres exteriors per a satisfer la demanda de les seves activitats. El subministrament d'energia del municipi d'Eivissa es realitza amb les següents fonts:

- Elèctrica, mitjançant la central tèrmica de GESA.
- Gas natural distribuït per REDEXIS
- Gas butà i propà distribuïts per REPSOL GAS.
- Combustibles líquids per CLH

L'empresa GESA, és la subministradora d'energia elèctrica en l'illa d'Eivissa a través de la Central Tèrmica amb gasoil (57%) i gas natural (42%) com a combustible. L'energia fotovoltaica subministra només el 0,38 % del total (0,35 % al 2014). La producció d'energia de la central durant els anys 2008 a 2015, va ser la següent:

Any	MWh
2008	761.166
2009	761.979
2010	764.991
2011	773.089
2012	799.887
2013	788.064
2014	830.559
2015	852.288

*Producció anual total de l'illa en Mwh (2008-2015)
(font: IBESTAT)*

S'aprecia un creixement total durant els anys 2008 al 2015 del 12% de la producció bruta per a l'illa d'Eivissa.

En la taula següent es presenta la variació estacional dels consums durant 2015, quedant patent les puntes de consum durant el període estival, que dupliquen el consum mensual dels mesos d'hivern, essent una pauta que es repeteix cada any:

periode	Demanda	% anual
2015_Total	852.288	2,62
2015M12	54.889	6,44
2015M11	50.108	5,88
2015M10	64.420	7,56
2015M09	82.807	9,72
2015M08	111.602	13,09
2015M07	114.089	13,39
2015M06	82.049	9,63
2015M05	67.501	7,92
2015M04	52.930	6,21
2015M03	56.400	6,62
2015M02	55.640	6,53
2015M01	59.853	7,02

Càrrega màxima mensual (Mwh) en 2015 (font: IBESTAT)

Quant a l'energia elèctrica facturada per GESA al municipi d'Eivissa a l'any 2014, **247.763 Mwh**, va suposar un increment del 1,8% respecte a l'any anterior. D'aquesta energia facturada, els principals grups consumidors són:

Enllumenat públic:	0,2 %
Administració i serveis públics:	15,0 %
Hoteleria:	21,9 %
Comerç i serveis:	22,7 %
Usos domèstics:	37,1 %

És clar que les mesures d'estalvi han de ser dirigides a aquests grans grups que, en total, consumeixen quasi el 97 % de l'electricitat del municipi

Els efectes ambientals que provoca en el terme són evidents, no solament per la combustió gasosa del combustible, que és clarament visible des de qualsevol punt de l'illa, sinó també per la deficient qualitat de l'aire en la ciutat, sobretot quan els vents bufen en direcció al nucli urbà. Un dels problemes més importants del municipi és la forta contaminació de l'aire en la ciutat, sobretot a causa de les partícules en suspensió.

9.4.1 Línies aèries de mitja tensió

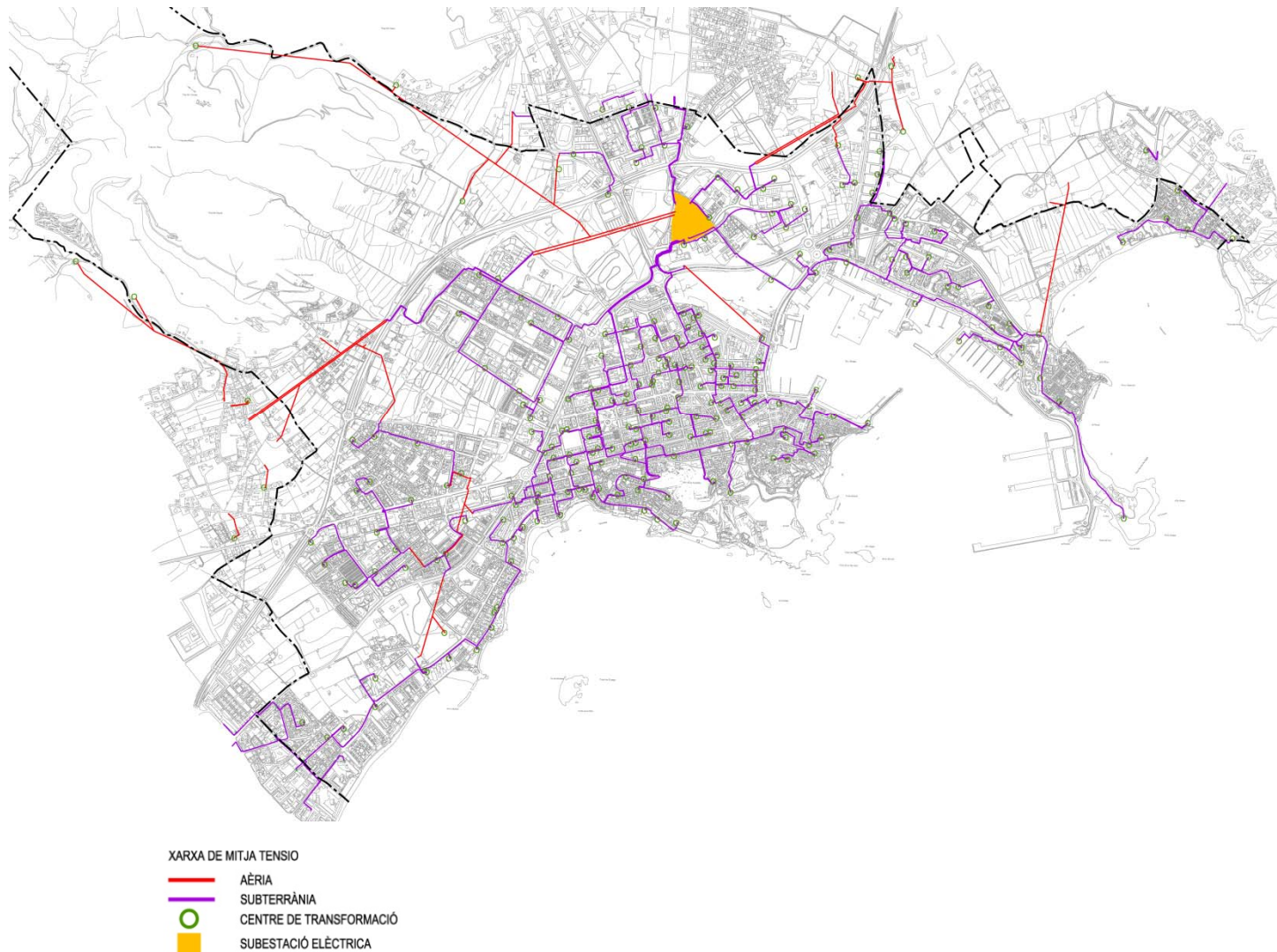
Des de la Subestació Elèctrica d'Eivissa situada en les instal·lacions de la Central Tèrmica s'estableixen els anells de mitjana tensió que subministren energia elèctrica als centres de transformació dins del terme municipal. Els traçats d'aquestes línies corresponen tant a les línies aèries sobre pals metàl·lics, com als traçats en subterrani.

Les primeres s'estenen fonamentalment en els sòls rústics i aquells que es troben sense desenvolupar pel planejament urbà. Les línies aèries a Eivissa constitueixen un fort impacte sobre el paisatge urbà i territorial del municipi, que afecta sobretot a les zones naturals protegides i d'alt valor ecològic i paisatgístic. Els problemes derivats d'aquests impactes visuals i estètics, producte d'una major consciència social sobre els perills i problemes que implica mantenir aèries dits traçats, aconsellen realitzar actuacions específiques per a soterrar-les. Els avanços en el desenvolupament de noves tecnologies aplicades a l'elaboració de cables per a les línies subterrànies, han contribuït a millorar la fiabilitat d'aquestes tècniques respecte a la seva explotació,

manteniment i a les condicions de seguretat de funcionament. A més el PTI considera necessari establir un Pla de soterrament de les esteses aèries existents.

En la situació actual existeixen dins del terme municipal una sèrie de línies aèries de mitjana tensió, que afecten tant al planejament de desenvolupament, a trams urbans consolidats que vénen demandant actuacions per a la seva eliminació, i a zones d'interès ambiental, com són:

- Esteses de mitjana tensió que creuen de nord a sud la zona de ses Feixes des Pratet.
- Esteses de mitjana tensió creuant la zona de ses Feixes de Talamanca.
- Esteses aèries entre el barri de Can Escandell i la platja d'en Bossa.
- Esteses de mitjana tensió creuant la zona de l'ANEI.

9.4.2 Els centres de transformació

La ubicació actual dels centres de transformació presenta bastants problemes a causa del seu impacte estètic sobre el paisatge urbà i patrimonial de la ciutat que deuen denunciar-se per la seva incompatibilitat total amb la qualitat de l'espai urbà d'Eivissa, en trobar-se en alguns casos sobre espais públics, i fins i tot al costat de les murades renaixentistes darrere del passeig de Vara de Rey.

9.4.3 Les esteses aèries de baixa tensió

En el nucli antic les esteses de la xarxa de baixa tensió en façana constitueixen un impacte al conjunt arquitectònic de tot l'àmbit de Dalt Vila. Tots ells han de desmuntar-se establint un conveni específic amb l'empresa subministradora, per a canviar-los a subterrani en la via pública, o obrint un solc en façana per a evitar la visió exterior.

9.5 Els combustibles líquids

La Companyia Logística d'Hidrocarburs (CLH) distribueix els productes petrolífers, amb la següent proporció:

- 30% gasolines.
- 35% gasolis i fuel oil.
- 35% querosè d'aviació (JET A-1)

El consum de gasolines i gasolis d'automoció correspon a les gasolineres i en menor proporció a la navegació. El gasoli per a la indústria representa el 25% aproximadament del total. El de fuel oil va destinat en la seua totalitat a la indústria. El querosè d'aviació (JET A-1) es destina al subministrament d'aeronaus.

El subministre de fuel oil a l'illa es realitza a través de bucs cisterna que descarreguen en el port comercial, on existeix una instal·lació de descàrrega específica, des d'on es distribueix a la central tèrmica a través de l'oleoducte d'un quilòmetre de longitud.

9.6 El gas natural i el GLP

El desplegament del gas natural a Eivissa es va iniciar després de la construcció del gasoducte entre Cala Gració (Sant Antoni) i la central tèrmica d'Eivissa al 2010.

El subministrament de gas butà i propà a l'illa es realitza a través de bucs cisterna que bombegen el gas a través de l'oleoducte que ho condueix fins l'estació gasificadora que es troba en el terme de Santa Eulària des Riu, en l'entorn del nucli de Jesús, i la traça del qual aprofita el llit del torrent de sa Llavanera.

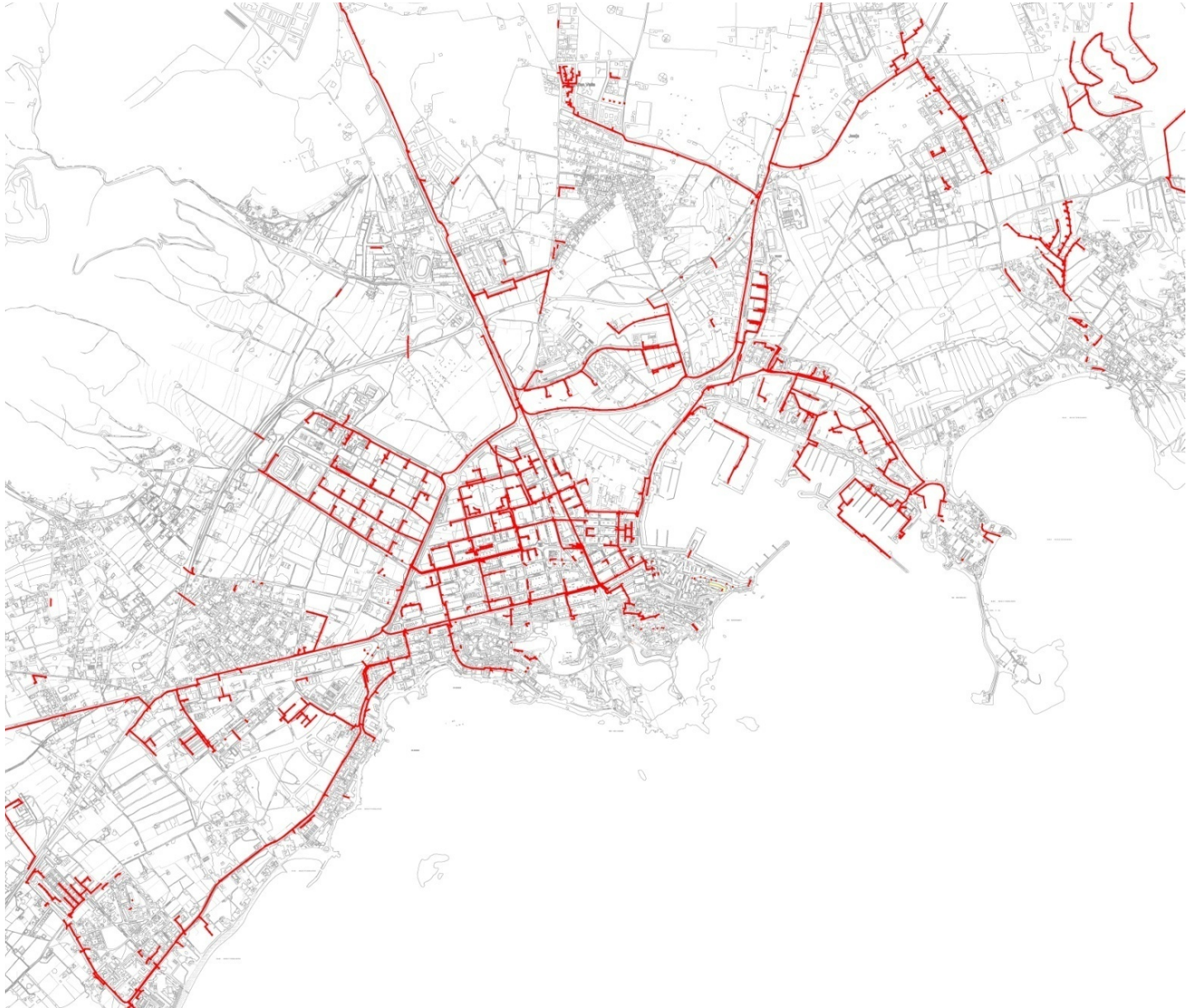
L'evolució del consum en l'illa i la potència instal·lada, demostra el fort creixement de la demanda, sobretot durant l'època estival, que al seu torn coincideix amb els majors índexs de contaminació de l'aire en el municipi.

9.7 Telefonia i telecomunicacions

La Companyia Telefònica d'Espanya dona servei a l'illa d'Eivissa mitjançant la central telefònica situada en el carrer de Cristòfol, on s'estén la xarxa principal subterrània de la ciutat mitjançant una canalització de 24 conductes, que successivament s'estén en una xarxa oberta que es deriva successivament amb seccions de 16 i 12 conductes a través de la xarxa viària principal, cercant la seva derivació cap a la perifèria del terme municipal. En concret les avingudes dels accessos radials de Santa Eulària, Portmany, avinguda Espanya i avinguda de la Pau, concentren els trams principals de la xarxa.

Igual que succeeix amb la xarxa elèctrica de baixa tensió, en el centre històric les esteses aèries i els cables es troben sovint a la vista sobre les façanes, presentant una imatge paisatgística desfavorable, que no acompanya al caràcter patrimonial de l'entorn. L'actuació prioritària deu correspondre als barris de Dalt Vila, la Marina i sa Penya, on els impactes al conjunt d'edificacions són clarament perjudicials per al paisatge urbà.

La proliferació d'antenes de comunicació i telefonia ja és un fet constatat a Eivissa, que precisa d'ordenació i criteris d'intervenció dins del nou Pla General.

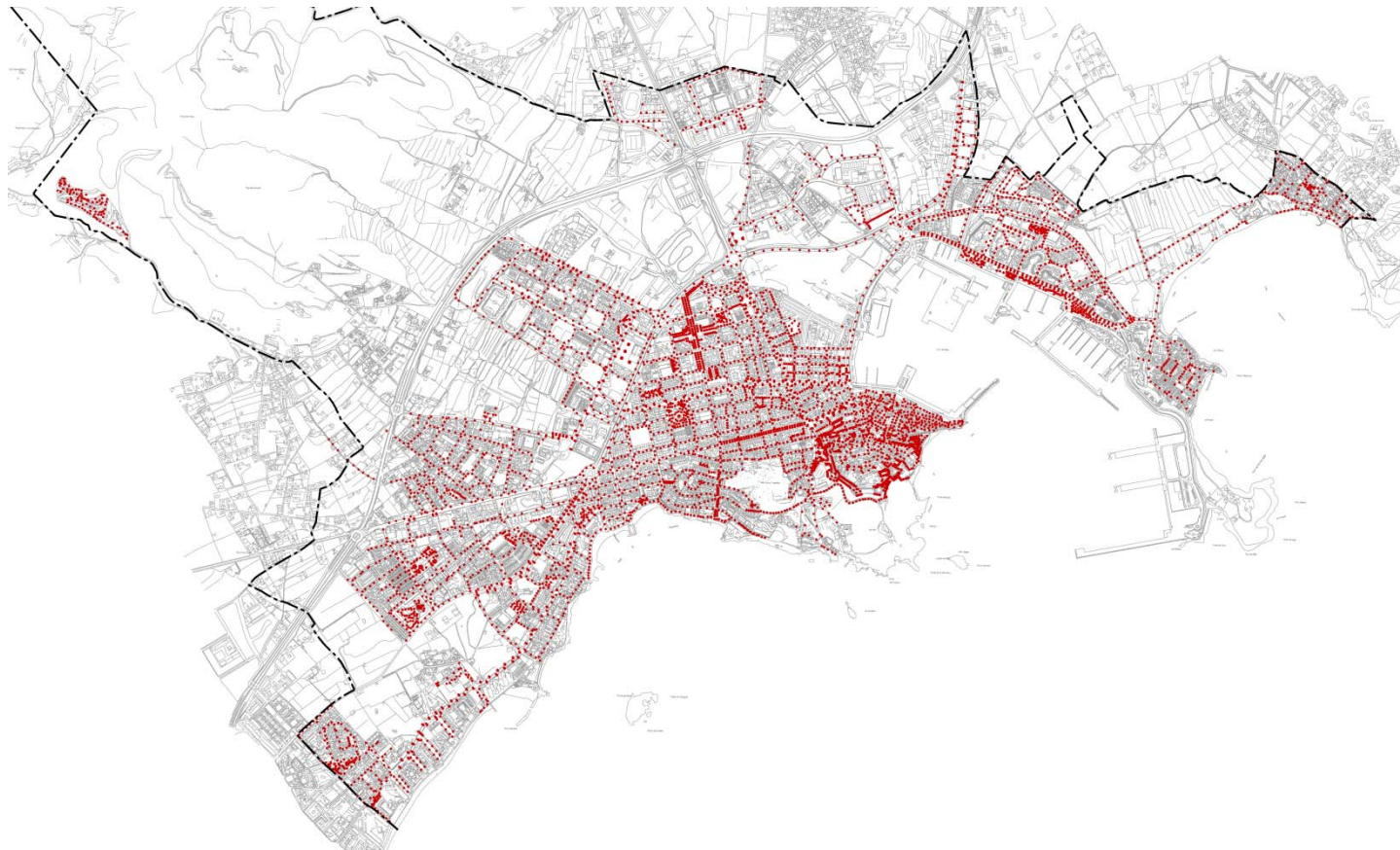

Canalització subterrània de telefonia i dades.

9.8 Enllumenat públic

Les instal·lacions actuals d'enllumenat cobreixen la totalitat de la trama viària de la ciutat i els camins rurals principals, encara que la qualitat de les instal·lacions presenta problemes derivats dels següents aspectes:

- Insuficient il·luminació en zones de sòl urbà en diverses zones del municipi, com són algunes zones del nucli antic i en zones de l'eixample.
- Existència de lluminàries de baix rendiment lluminós i amb problemes de contaminació lumínica.
- Necessitat d'inversions per a l'estalvi i l'optimització dels consums energètics.

Enllumenat públic. Punts de llum.

10. AUTORIA

El present document ha estat actualitzat i revisat sobre la base de que varen redactar al març de 2003 **GaaT S.L.** i l'**Equip Redactor** de la Revisió del PGOU que es feia llavors. Els redactors principals d'aquesta actualització han estat **Angel García de Jalón Lastra** i **Jordi Azpeleta Tarancón** (arquitectes), i **Fernando Terrassa Sagrera** (tècnic ambiental, Geprecon S.L.).

Eivissa, març de 2016.

Sgt.: **Angel García de Jalón Lastra**
arquitecte